

XIII Walny Zjazd Delegatów, Podlesice, 6-7 listopada 2010 r.

Spis treści:

Projekt porządku obrad	str.2
Regulamin WZD - projekt	str.3
Związek w latach 2007-2010	str.6
PZA 2007-2010 - Władze, administracja, statystyki	str.9
Relacja z Walnego Zjazdu UIAA, Bormio 05-10.10.2010	str.13
Sprawozdanie z realizacji wniosków XII WZD	str.14
Sprawozdanie Skarbnika	str.16
Zestawienie wyników finansowych PZA	str.18
Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej – Sprawozdanie z działalności	str.19
Komisja Taternictwa Jaskiniowego – Sprawozdanie z działalności	str.24
Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego – Sprawozdanie z działalności	str.33
Komentarz do sprawozdania z działalności KNW w latach 2007-2010	str.39
Komisja Wspinaczki Sportowej – Sprawozdanie z działalności	str.41
Komisja Tatrzańska – Sprawozdanie z działalności	str.45
Komisja Himalaizmu – Sprawozdanie z działalności	str.49
Komisja Szkolenia – Sprawozdanie z działalności	str.52
Komisja Mediów – Sprawozdanie z działalności	str.56
Komentarz do sprawozdania Komisji Mediów	str.57
Komisja Medyczna – Sprawozdanie z działalności	str.59
Sprawozdanie redakcji „Taternika”	str.61
Sprawozdanie Zespołu Łączności Radiowej	str.63
Sprawozdanie z działalności zespołu ds. UKS-ów i sportu powszechnego	str.64
Sprawozdanie z akcji „Nasze Skały”	str.65
Sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego	str.66
Obowiązujący STATUT PZA	str.68
Projekt zmian w Statucie PZA	str.75

Projekt porządku obrad
XIII Walnego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Alpinizmu
obradującego w dniach 06-07 listopada 2010 w Podlesicach

6 listopada – początek godz. 10:00

1. Otwarcie Zjazdu
2. Wybór Przewodniczącego Walnego Zjazdu
3. Wybór Prezydium i Sekretariatu Zjazdu
4. Zatwierdzenie regulaminu i porządku obrad Zjazdu
5. Wybór Komisji Mandatowo – Skrutacyjnej
6. Sprawozdanie ustępujących władz PZA
 - Zarządu
 - Komisji Rewizyjnej
 - Sądu Koleżeńskiego
7. Dyskusja nad sprawozdaniem ustępujących władz PZA
8. Wybór Komisji
 - Matki
 - Wnioskowej
 - Komisji roboczych
9. Wybór przewodniczących Komisji Roboczych
10. Głosowanie wniosku o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi
11. Zatwierdzenie uchwały w sprawie nadania członkostw honorowych

Po przerwie obiadowej obrady Komisji Roboczych

7 listopada – początek godz. 9:00

1. Sprawozdanie Komisji Matki
2. Wybory władz
3. Sprawozdanie Komisji Wnioskowej
4. Dyskusja nad wnioskami i programem prac Związku
5. Wolne wnioski
6. Sprawozdanie Komisji Skrutacyjnej i ogłoszenie wyników wyborów

Zamknięcie obrad

R E G U L A M I N (projekt)
XIII Walnego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Alpinizmu
06-07.11.2010 r. Podlesice

Rozdział I – Postanowienia wstępne

§ 1

Niniejszy „Regulamin” obowiązuje po zatwierdzeniu go przez Walny Zjazd Delegatów PZA – zwany dalej w skrócie WZD.

§ 2

Termin, tryb zwołania, przebieg i kompetencje WZD regulują §§ 8, 9, 12, 14-21, 24, 25 i 30 „Statutu Polskiego Związku Alpinizmu”.

Rozdział II – Udział w Zjeździe

§ 3

Zgodnie z § 17 „Statutu PZA” uczestnikami WZD są:

1. - z głosem stanowiącym – delegaci lub zastępcy delegatów wybrani na Walnych Zjazdach Wyborczych organizacji zrzeszonych w PZA,
2. - z głosem doradczym – członkowie Zarządu PZA, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego, i członkowie honorowi, o ile nie zostali wybrani jako delegaci oraz goście zaproszeni przez Zarząd PZA do uczestniczenia w WZD.

§ 4.

1. Mandaty delegatów wystawia Biuro WZD na podstawie list członków i list delegatów oraz zastępców delegatów nadesłanych uprzednio przez organizacje zrzeszone w PZA. Listy te oraz mandaty Biuro przekazuje Komisji Mandatowej WZD.

Rozdział III – Ukonstytuowanie się Walnego Zjazdu

§ 5

1. WZD otwiera Prezes PZA, lub Wiceprezes PZA, po czym przeprowadza wybór Przewodniczącego Zjazdu.
2. Przewodniczący Zjazdu przeprowadza wybór dwóch swoich Zastępców oraz Sekretarza Zjazdu.
3. Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczącego Zjazdu, których wybiera się spośród delegatów i zastępców, stanowią Prezydium WZD.
4. Na wniosek Przewodniczącego Zjazdu – WZD może podjąć decyzję o rozszerzeniu Prezydium Zjazdu.
5. Przewodniczący Zjazdu może, stosownie do okoliczności, przekazać prowadzenie obrad WZD wraz ze swymi uprawnieniami wynikającymi z niniejszego „Regulaminu” określonemu członkowi Prezydium WZD.

§ 6

1. WZD wybiera spośród delegatów dwie główne komisje zjazdowe:
 - 1.1 Komisję Mandatowo-Skrutacyjną - 3 osoby
 - 1.2 Komisję Wnioskową - 3 osoby + przewodniczący komisji roboczych
2. Liczba tych komisji wynika z wniosków i potrzeb. Ich zadaniem jest przygotowanie projektów uchwał, rezolucji i zaleceń.

3. W skład głównych komisji zjazdowych mogą wchodzić wyłącznie delegaci i zastępcy delegatów w liczbie nie większej niż jedna osoba pochodząca z danej organizacji zrzeszonej w PZA – w każdej z komisji.
4. Każda komisja główna wybiera spośród swego grona Przewodniczącego Komisji.
5. W skład komisji roboczych mogą wchodzić wszyscy uczestnicy WZD. Obrady komisji roboczych są jawne i dostępne wszystkim uczestnikom WZD.
6. Wszystkie komisje zjazdowe są zobowiązane do złożenia WZD sprawozdania ze swej działalności w terminie ustalonym przez Przewodniczącego Zjazdu.
7. W przypadku powołania Komisji Odwołań jest ona wybierana i działa na zasadach komisji zjazdowych.

Rozdział IV – Obrady Zjazdu

§ 7

Porządek obrad i niniejszy „Regulamin” Przewodniczący Zjazdu przedstawia WZD do zatwierdzenia bezpośrednio po wyborze Prezydium i Sekretariatu Zjazdu.

§ 8

1. Dyskusji ogólnej całego WZD poddane zostają sprawozdanie Komisji Członkostw Honorowych i Komisji Wnioskowej oraz ewentualne wolne wnioski.
2. Wszystkie inne sprawy i wnioski uczestnicy WZD przekazują w formie pisemnej właściwym komisjom zjazdowym, które włączają je w zakres swoich obrad.
3. Wszystkie wnioski i zalecenia przygotowane przez komisje zjazdowe, wyłączając z tego komisje główne przekazywane są Komisji Wnioskowej, która przedstawia je WZD.

§ 9

1. Po sprawozdaniu, referacie lub przemówieniu wnioskodawcy, kolejność wystąpień reguluje Przewodniczący Zjazdu, odpowiednio do zgłoszeń i wymogów sprawnego przeprowadzenia dyskusji.
2. Ostatni głos w dyskusji przysługuje zawsze sprawozdawcy, referentowi lub wnioskodawcy.

§ 10

1. W dyskusji nad sprawozdaniem, referatem lub wnioskiem można zabrać głos jeden raz i nie dłużej niż przez 5 minut.
2. Przewodniczący Zjazdu może przedłużyć czas wystąpienia lub udzielić głosu powtórnie, o ile uzna, że jest to konieczne dla dobra dyskusji.
3. Referentom i sprawozdawcom występującym zgodnie z porządkiem obrad Przewodniczący Zjazdu może udzielić głosu bez ograniczeń czasu.

§ 11

Poza ustaloną kolejnością wystąpień Przewodniczący Zjazdu udziela głosu:

1. w sprawie formalnej
2. w sprawie nagłej – w przypadku spornych nagłość wniosku ustala WZD
3. po zakończeniu dyskusji – w sprawie sprostowania lub wyjaśnienia oczywistej niejasności
4. według swojego uznania – dla złożenia osobistego oświadczenia

Rozdział V – Głosowania

§ 12

1. Głosowanie – jest jawne i odbywa się przez podniesienie rąk z mandatami.
2. W sprawach personalnych, na żądanie choćby jednego delegata, Przewodniczący Zjazdu jest zobowiązany przeprowadzić głosowanie tajne.

3. W razie równej liczby głosów, sprawę rozstrzyga głos Przewodniczącego Zjazdu.
4. Głosowania w sprawie wyboru władz Związku odbywają się w trybie tajnym na przygotowanych przez Komisję Mandatowo-Skrutacyjną kartach do głosowania.
5. Do Władz Związku mogą wejść osoby, które uzyskały w głosowaniu przynajmniej połowę oddanych głosów.

§ 13

1. Po zakończeniu dyskusji nad wnioskiem, sprawozdaniem, rezolucją – Przewodniczący Zjazdu oznajmia, że WZD przystępuje do głosowania.
2. Od tej chwili aż do zakończenia głosowania nikt nie może zabrać głosu.
3. Poprawki do wniosku poddaje się pod głosowanie przed wnioskiem głównym.
4. W razie zbiegu kilku wniosków lub poprawek poddaje się pod głosowanie najpierw wniosek lub poprawkę najdalej idącą.
5. W przypadkach wątpliwych – kolejność głosowania rozstrzyga Przewodniczący Zjazdu.

§ 14

1. Uchwały WZD, poza sprawami wymienionymi w § 16, zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy liczby delegatów uczestniczących w WZD.
2. Przed wyborem nowych władz PZA zjazd zatwierdza sposób przeprowadzenia głosowania wraz z ordynacją wyborczą

§ 15

1. Interpretacja niniejszego „Regulaminu” należy do Prezydium WZD.

Związek w latach 2007- 2010

To trzecia kadencja Zarządu pod wodzą Janusza Onyszkiewicza. Prezes jak przez wszystkie pozostałe lata niezawodnie i skutecznie reprezentował Związek na wszystkich frontach.

Organizacja pracy Zarządu przez okres całej kadencji spoczywała na Marku Wierzbowskim, który pełnił funkcję Sekretarza Generalnego, a także na Wiceprezesach: Piotrze Morawskim i Piotrze Xięskim.

Mijająca kadencja z pewnością nie należała do łatwych okresów w historii PZA.

Świadczy o tym choćby spora fluktuacja w składzie Zarządu. Ze składu Zarządu odeszli na własną prośbę: Piotr Drobot i Magda Słupińska.

W kwietniu 2009 roku tragicznie zginął w trakcie wyprawy na Dhaulagiri Piotr Morawski, z którego odejściem nie możemy pogodzić się po dziś dzień.

Przez te 3 lata został wyczerpany ograniczony statutem limit kooptacji. Do składu Zarządu po rezygnacji Piotra Droboty został zaproszony Jacek Trzemżalski, a następnie skład Zarządu został rozszerzony o osoby Maćka Ciesielskiego i Adriana Sinkiewicza

Do pracy w Zarządzie bez prawa głosu zostali zaproszeni również: Zdzisław Kiszela, Jakub Ziółkowski, Grzegorz Tucki i Piotr Kubicki.

W tym miejscu wypada wspomnieć o dołączeniu do składu Zarządu decyzją Ministerstwa Sportu i Turystyki Kol. Danuty Wach. Ministerstwo uznało za zasadną skargę Koleżanki na interpretację wyników wyborów przeprowadzonych na poprzednim WZD. Danuta Wach została przewodniczącą Komisji Himalaizmu.

Zarząd z dość oczywistych przyczyn pracował wyłącznie społecznie. Niestety nie udało się wewnątrz składu Zarządu utrzymać w miarę równomiernego obciążenia zadaniami, i często poszczególni jego członkowie na pracę dla Związku poświęcali ponad 100 godzin miesięcznie. Akapit niniejszy nie jest poświęcony piętnowaniu kogokolwiek, lecz uświadomieniu potencjalnym kandydatom do składów przyszłych władz, że decyzja o podjęciu pracy w strukturach Związku powiązana jest z koniecznością wydatkowania sporej ilości czasu i energii bez żadnych wymiernych korzyści i gratyfikacji. To brzmi jak truizm, ale zapewniamy - nie jest nim w istocie. Konieczność składania zestawień na bieżąco obrazujących realizowane zadania i poświęcony tej pracy czas powinien od dawna być standardem, tymczasem próba jego wprowadzenia była jedną z przyczyn rezygnacji z pracy w składzie Zarządu.

Zarząd poczynił realne kroki zmierzające do nawiązania bieżących relacji ze zrzeszonymi klubami i sekcjami. W marcu 2010 powołana została grupa dyskusyjna pza.kluby na którą zostały zaproszone zarządy wszystkich klubów PZA. Do tej pory nie udało się wywołać na tej platformie ożywionej dyskusji - mimo kilkukrotnie rozsyłanych zaproszeń tylko część klubów zalogowała się w tym miejscu. Aktywizacja pza.kluby, a także uruchomienie jeszcze innych dróg łączności z klubami jest ważnym zadaniem dla przyszłego składu Zarządu.

Naprawdę dobry efekt dała organizacja Sejmiku Prezesów PZA w marcu 2010, na którym pojawiło się około 60 osób z większości klubów PZA. Lata temu takie spotkania były organizowane regularnie. To dobre rozwiązanie dla wzajemnej wymiany poglądów.

Ze względu na nowelizację ustawy o sporcie, której wymogi narzucają PZA obowiązek organizacji sprawozdawczych WZD każdego roku, pomysł organizowania corocznych spotkań stanie się również wymaganą prawem koniecznością.

16 października 2010 weszła w życie nowelizacja ustawy o sporcie. Główne konsekwencje jej wprowadzenia to:

- rozszerzenie definicji sportu o to, co do tej pory było rekreacją,
- konieczność zatwierdzania sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenie,
- deregulacja statusu kadr szkoleniowych szkolących poza strukturami związków,
- ograniczenie możliwości otrzymywania statusu Polskich Związku Sportowego tylko do organizacji reprezentujących sporty rozpoznane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski,
- likwidacja Karty Taternika Jaskiniowego.

Wiele działo się w sprawach tatrzańskich. W 2009 roku zlikwidowane zostało przez TPN obozowisko taternickie na Polanie Rąbaniska, lecz to jedyna niekorzystna zmiana. Dzięki wytrwałej pracy Komisji Tatrzańskiej, jak również zaangażowaniu Prezesa, udało się pozyskać poparcie Ministerstwa Sportu i Turystyki, a także Ministerstwa Środowiska dla kwestii funkcjonowania obiektów bazy taternickiej. Zarząd PZA nie ustaje w wysiłkach w tej sprawie.

Sporo działo się również w zakresie remontów obiektów bazy taternickiej, ale w tej kwestii PZA czeka największy wysiłek związany z modernizacją COS Betlejemka.

Przez całą kadencję regularnie wydawany był „Taternik”, zarówno w wersji drukowanej, jak i elektronicznej. Już na początku kadencji doszło do zmiany na stanowisku Redaktora - Janusz Kurczab z przyczyn zdrowotnych, ale również z powodu niemożności porozumienia się z Zarządem w kwestiach finansowych zrezygnował z tego stanowiska, na które została powołana Kol. Jagoda Adamczyk - Ceranka. Od grudnia 2009 Redaktorem Taternika jest Kol. Renata Weisło, która z werwą zabrała się do pracy, samodzielnie stawiając wysoko poprzeczkę. Śmiało możemy powiedzieć, że Taternik dzięki Renacie odżył. „Taternik” jest drukowany i dystrybuowany przez Antykwariat Górski Filar, zaś PZA pozostał dystrybutorem wersji elektronicznej. Zysk ze sprzedaży internetowej zasila Fundusz Berbeki. W kończącej się kadencji mieliśmy również do czynienia ze zmianami o charakterze globalnym.

W 2008 roku w Teheranie doszło do formalnego odłączenia się ze struktur UIAA: DAV i OeAV, największych federacji narodowych UIAA. Do IFSC która w 2006 roku wystąpiła z UIAA dołączyli narciarze wysokogórscy, odrywając ze struktur UIAA ISMF (International Ski Mountaineering Federation). Bezpośrednią konsekwencją usamodzielnienia się ISMF była utrata statusu "IOC recognised", w której to Międzynarodowy Komitet Olimpijski nadaje dyscyplinom mającym realne szanse na wejście do grupy sportów olimpijskich lub niosących za sobą ponadczasowe wartości jak wspinaczka wysokogórska. Bez tego statusu federacje narodowe zrzeszone w ISMF w tym i PZA mają spore problemy z pozyskaniem dotacji.

Dla PZA, jak i dla pozostałych narodowych związków sportowych wszystkie te działania skutkują głównie zwiększeniem obciążeń w składkach członkowskich. Nowe federacje budują własne struktury i biura, a to kosztuje.

Zastanawiającym jest również fakt, że "kością niezgody" w relacji VAVoe i DAV a UIAA, była kwestia obecności UIAA w strukturach Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (IOC) oraz braku dostatecznej reprezentacji we władzach. Obecnie DAV gra pierwsze

skrzypce zarówno w IFSC jak i ISMF, pozostaje także członkiem Niemieckiej Konfederacji Sportów Olimpijskich (Deutscher Olympischer Sportbund).

Ta sytuacja w nieco innej skali znajduje swoje odzwierciedlenie w naszych realiach. Coraz częściej dochodzą do nas sygnały o realnych planach wyjścia ze struktury PZA największego ze zrzeszonych klubów - Klubu Wysokogórskiego Warszawa, który zgodnie z deklaracjami swoich liderów ma ambicje budowania organizacji o ogólnopolskim zasięgu, która chce zerwać z strukturami sportu.

Zbliżającemu się Walnemu Zjazdowi Delegatów, a także nowemu Zarządowi przyjdzie się zmierzyć z tą nową sytuacją.

W imieniu ustępującego Zarządu dziękujemy wszystkim, którzy w minionych latach przyczynili się do rozstawiania polskiego alpinizmu na świecie, ale również tym często anonimowym osobom, które pracują wytrwale w swoich rodzimych klubach i środowiskach. To dla nas oczywiste, że bez dobrze funkcjonujących klubów PZA traci swoją energię i sens istnienia.

Piotr Xięski, Marek Wierzbowski

Władze

Prezes – Janusz Onyszkiewicz

Zarząd:

Jacek Bilski (KW Zakopane) – członek Zarządu, Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego

Maciej Ciesielski (KW Poznań) – członek Zarządu (kooptacja 17.02.2010), członek Komisji Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej

Piotr Drobot (KS „Korona” Kraków) – członek Zarządu (rezygnacja od 19.06.2009) przewodniczący Komisji Wspinaczki Skalnej

Arkadiusz Kamiński – członek Zarządu, członek Komisji Wspinaczki Sportowej

Ditta Kicińska (WKTJ Poznań) – członek Zarządu, przewodnicząca Komisji Tatrzańskiej i członek Komisji Tatarnictwa Jaskiniowego

Bogusław Kowalski (KW Toruń) – członek Zarządu, przewodniczący Komisji Szkolenia

Marcin Miotk (KW Warszawa) – członek Zarządu, przewodniczący Komisji Mediów

Piotr Morawski † (KW Warszawa) – Wiceprezes (do 8.04.2009)

Adrian Sinkiewicz (KW Olsztyn) – członek Zarządu (kooptacja 17.02.2010), członek Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej

Magdalena Stupińska (KW Warszawa) – członek Zarządu, skarbnik (rezygnacja 20.10.2009)

Jacek Trzemzałski (Rzeszowski KW) – członek Zarządu (od 08.08.2009), członek Rady Inicjatywy Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały”

Danuta Wach (Jurajski KW) – członek Zarządu, przewodnicząca Komisji Himalaizmu

Marek Wierzbowski (UKA Warszawa) – Sekretarz Generalny

Piotr Xięski (KW Katowice) – Wiceprezes, przewodniczący Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej

Komisja Rewizyjna:

Andrzej Piekarczyk – Przewodniczący

Marek Kaliciński

Janusz Krukowski

Jerzy Tillak

Ryszard Urbanik

Sąd Koleżeński:

Andrzej Sobolewski – Przewodniczący

Hanna Wiktorowska

Ryszard Kowalewski

Janusz Majer

Kacper Gradoń

Zarząd powołał następujące Komisje i zespoły robocze:

Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej

Komisja Wspinaczki Sportowej

Komisja Taternictwa Jaskiniowego

Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego Komisja

Komisja Himalaizmu

Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej

Komisja Tatrzańska

Komisja Wspinaczki Skalnej

Komisja Medyczna

Komisja Mediów

Komisja Bezpieczeństwa

Inicjatywa „Nasze Skały”

Zespół Łączności Radiowej

Program Ministerstwa Sportu i Turystyki „Sport wszystkich dzieci”

Zebrania:

Zebrania Zarządu – z wyjątkiem wakacji letnich – od 8 grudnia 2007 r., odbywały się w miarę potrzeb. Do października 2010 r. odbyło się 11 zebrań. Frekwencja na zebraniach Zarządu wyniosła:

J. Bilski (5)

M. Ciesielski (1 - dołączył 17.02.2010)

P. Drobot (4 - rezygnacja 19.06.2009)

A. Kamiński (8)

D. Kicińska (10)

B. Kowalski (8)

M. Miotk (8)

P. Morawski (7)

J. Onyszkiewicz (7)

A. Sinkiewicz (1 - dołączył 17.02.2010)

M. Słupińska (6 - rezygnacja 25.09.2009)

J. Trzemzański (4 – dołączył 08.08.2009)

D. Wach (7)

M. Wierzbowski (11)

P. Xięski (11)

Administracja

Pracownicy biura PZA:

- Sekretarz Generalny (społecznie)	– Marek Wierzbowski
- Główna Księgowa (etat)	– Grażyna Więch (od 01.09.2006 do 31.03.2009)
- Główna Księgowa (1/2 etatu)	– Marlena Szafranek (od 01.04.2009)
- Specjalista (etat)	– Małgorzata Regulska
- Nasze Skały (etat)	– Włodzimierz Porębski

W oparciu o umowy cywilno-prawne realizowane są zadania:

1. Adrian Koźbiał – kierownik Betlejemki
2. Bogusław Kowalski – przewodniczący komisji szkolenia PZA
3. Renata Wcisło – redaktor „Taternika”
4. Włodzimierz Porębski – dyrektor IŚW Nasze Skały
5. Michał Kajca – fundraiser IŚW Nasze Skały
6. Ryszard Galica – obsługa techniczna bazy taternickiej
7. Marek Karnecki - grafika i administracja stroną PZA
8. Tomasz Kugler - webmaster strony PZA
9. Zofia Chruściel – prowadzenie taboru na Polanie Rogoźniczańskiej (2008-2010)
10. Jakub Ceranka – prowadzenie taboru na Polanie Rąbaniska (2008)

11. Jarosław Kania - prowadzenie taboru na Polanie Rąbaniska (2008)
12. Jan Nawieśniak - prowadzenie taboru na Polanie Szałasiska (2008, 2009)
13. Piotr Wiśniewski – prace przy likwidacji taboru Polanie Rąbaniska (2009)
14. Rober Pallus – prace przy likwidacji taboru Polanie Rąbaniska (2009)
15. Julian Kubowicz - prowadzenie taboru na Polanie Szałasiska (2010)

Sprawy członkowskie

1. Stan organizacyjny PZA

Status członka PZA na koniec mijającej kadencji, tj. do końca października 2010 r. posiadają:

- kluby i sekcje powierzchniowe – 45,
- kluby i sekcje jaskiniowe – 22 (w tym 1 sekcja działająca przy KW Kraków)

W czasie kadencji status członka PZA uzyskały 3 organizacje:

- Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” Sekcja Wspinaczkowa Lublin,
- UKS „Piętnastka” Lublin,
- Stowarzyszenie Klub Wysokogórski Zielona Góra.

Zgodnie z nadesłanymi danymi i opłaconymi składkami członkowskimi wniesionymi do PZA w klubach i sekcjach zrzeszonych w PZA jest 4850 członków (osób fizycznych).

2. PZA jest członkiem:

- Union Internationale des Associations d'Alpinisme (UIAA), składka w wysokości – 2 968,- CHF opłacona za bieżący rok,
- International Ski Mountaineering Federation (ISMF), składka w wysokości 1850,- EURO opłacona za bieżący rok,
- International Federation of Sport Climbing (IFSC), składka w wysokości 1500,- EURO opłacona za bieżący rok.
- Union Internationale de Speleologie (UIS), składka nie opłacona za bieżący rok (nie otrzymaliśmy faktury z Federacji),
- European Speleological Federation (FSE), składka w wysokości 140,- EURO, opłacona za bieżący rok.

Marek Wierzbowski

Relacja z Walnego Zjazdu UIAA, Bormio 05-10.10.2010

Zebranie było bardzo dobrze zorganizowane, było wielu delegatów z całego świata, część z nich to Ci sami, którzy reprezentują swoje federacje na zebraniach IFSC.

Spotkanie rozpoczęło przedstawienie sprawozdania finansowego z działalności UIAA w minionej kadencji.

Następnie poszczególne komisje UIAA przedstawiły raporty i sprawozdania z swojej działalności w poprzednich kadencjach. Interesujący był raport dotyczący ratownictwa w górach wysokich, przy wykorzystaniu specjalistycznych śmigłowców, które są w stanie wznosić się na znaczne wysokości. Również poruszano kwestię zaśmiecania rejonów górskich, głównie przez wyprawy komercyjne. Dyskutowano na temat tego co się obecnie dzieje pod Everestem.

Ciekawostką była chęć organizowania przez UIAA współzawodnictwa sportowego! W UIAA działa prężnie komisja zajmująca się zawodami we wspinaczce lodowej! Odpowiada ona za organizację Pucharów i Mistrzostw Świata w tej dyscyplinie. Komisja organizuje szkolenia dla sędziów i kompozytorów dróg lodowych, zawody odbywają się w dwóch konkurencjach - na czas i prowadzenie. Wspinaczka lodowa ma być dyscypliną pokazową podczas Olimpiady 2014 w Soczi, Rosja. Wszyscy się cieszyli z tej informacji! Dyskutowano również na temat badań antydopingowych we wspinaczce lodowej - kontrole były przeprowadzane na wszystkich zawodach UIAA.

Do UIAA dołączyła kolejna dyscyplina sportowa stricte związana z współzawodnictwem sportowym! SKYRUNNERS - taka jest jej oficjalna nazwa, to zawodnicy, którzy specjalizują się w biegach górskich, coś jak bieg na Kasprowy Wierch. Oczywiście większość delegatów była za przyjęciem tej dyscypliny sportu w szeregi UIAA :) czyli w ramach UIAA mamy kolejną dyscyplinę sportową związaną z współzawodnictwem!

Interesująca była również wypowiedź jednego z delegatów dotycząca projektu realizowanego przez UIAA, który dotyczy promocji i działalności na rzecz ochrony rejonów skalnych wspinaczki tradycyjnej, z wykorzystaniem własnej protekcji. Ochrony dróg, które umożliwiają tego typu asekurację, tak by nie były one boltowane, również tych starych dróg, z początków ludzkiej działalności wspinaczkowej.

Druga część zebrania to były wybory do zarządu UIAA i wybór prezesa. Prezes został ten sam, Mike Mortimer, czyli stary nowy prezes. Reprezentantką Azji w zarządzie została delegatka z Korei Południowej, również Peter Farkas z Węgier został wybrany na kolejną kadencję zarządu UIAA.

Tradycyjnie rozpatrywane były podania o dołączenie nowych związków, między innymi z Iranu, Azerbejdżanu i Turcji.

Przyjęty został również wniosek, dotyczący niezwłocznego podjęcia procedury akcesyjnej, w przypadku gdy federacje z Niemiec i Austrii wyrażą wolę powrotu w szeregi UIAA. Wydaje mi się, że UIAA zabiega o powrót obu związków i przegłosowanie takiego wniosku miało być wyrażeniem otwartości ze strony UIAA.

Arkadiusz Kamiński

Sprawozdanie z realizacji wniosków XII WZD

Wnioski:

Propozycje zmian w statucie PZA powinny być dostarczane klubom najpóźniej na miesiąc przed terminem Walnego Zjazdu Delegatów.

W związku z wejściem życie nowej ustawy o sporcie 15 października 2010 r. zarząd przedstawił propozycje niezwłocznie po wstępnym zatwierdzeniu przez MSiT. Niestety wcześniej nie było to możliwe.

„Zaleca się powołanie Komisji Informacji i Dokumentacji PZA, jako stałej komisji specjalistycznej przy zarządzie.”

Została powołana Komisja Mediów.

„Zaleca się objęcie znaku firmowego i nazwy PZA ochroną prawną poprzez rejestrację w Urzędzie Patentowym.”

Znak został zarejestrowany.

„Zaleca się formułowanie „Instrukcji wyboru delegatów na WZD w sposób nie wychodzący poza sformułowania statutowe PZA”

Instrukcja i komunikaty zostały skrócone i okrojone ze sformułowań budzących wątpliwości w zestawieniu do lat poprzednich.

„W związku z przystąpieniem do sporządzania projektu planu ochrony przyrody TPN...”

Zgłosiliśmy swoje uwagi do planów oraz przeprowadziliśmy konsultacje w Ministerstwie Środowiska w sprawie wprowadzenia osoby związanej z PZA do Rady Naukowej TPN.

Utworzenie Komisji Wspinaczki Skalnej.

Komisja Wspinaczki Skalnej została utworzona.

Komisje Wspinaczki Skalnej, Tatrzańska i Szkolenia winny opracować niezależny od TBM system szybkiego reagowania .

System nie został opracowany, problemami na bieżąco zajmują się miejscowi ekipierzy i instruktorzy PZA.

Instruktorzy są za powołaniem interdyscyplinarnej Komisji Szkolenia, która zajmowałaby się sprawami ogólnymi i formalnymi, dotyczącymi wszystkich dyscyplin sportu - reprezentowałaby szkolenie Związku na zewnątrz (Komisje Szkolenia poszczególnych dyscyplin byłyby samodzielne w częściach specjalistycznych).

Komisja została powołana.

Szef Interdyscyplinarnej Komisji Szkolenia powinien posiadać stopień instruktorski PZA.

Zgodnie z uchwałą przewodniczący posiada takowe uprawnienia.

Szczegółową regulacją spraw szkoleniowych i instruktorskich ma się zajmować interdyscyplinarna Komisja Szkolenia.

Wszystkie kwestie szkoleniowe są konsultowane z przewodniczącym komisji.

WZD PZA obliguje osoby, które korzystały w latach ubiegłych z dofinansowań, do ich niezwłocznego rozliczenia pod rygorem utraty prawa do otrzymywania dotacji w następnych latach.

Rozliczenia są prowadzone na bieżąco, ale występują regularne problemy z egzekwowaniem dokumentacji od osób korzystających z dofinansowania.

WZD PZA obliguje zarząd do opracowania systemu rygorów służących terminowemu rozliczaniu osób korzystających z dotacji.

Osoby nie rozliczające się terminowo mogą stracić możliwość otrzymania dotacji w kolejnych latach.

Wnioski przyjęte przez aklamacje:

WZD zobowiązuje zarząd do utrzymania własności tytułu i dotowania kwartalnika "Taternik" jako jedyne go oficjalnego pisma Polskiego Związku Alpinizmu.

Taternik jest wydawany.

WZD zobowiązuje zarząd do powołania Komisji Informacji i Dokumentacji, jako stałej komisji specjalistycznej, zgodnie z par. 21, pkt. 9 Statutu PZA. Zaleca się, aby przewodniczący tej komisji był jednocześnie rzecznikiem prasowym Zarządu.

Została powołana Komisja Mediów, a jej Przewodniczącym został Marcin Miotk, powołany na rzecznika prasowego PZA.

"Taternik" powinien być nadal wydawany w formie drukowanej. Nie wyklucza to istnienia wersji elektronicznej, ale tak, żeby nie osłabiło to sprzedaży pisma w formie papierowej.

Taternik jest wydawany w formie drukowanej.

Należy ustalić formę, miejsce i objętość reklam w "Taterniku" tak, żeby nie zakłócały odbioru treści.

Duża objętość reklam nie zagraża obecnie Taternikowi i nie zakłóca odbioru treści.

Zjazdowa Komisja ds. Spraw Tatrzańskich wnioskuje do WZD PZA o zobowiązanie Zarządu do złożenia propozycji Tatrzańskiemu Parkowi Narodowemu (Ministerstwu Środowiska), by w skład Rady Naukowej TPN wszedł reprezentant PZA

Propozycja taka została złożona.

Sprawozdanie Skarbnika

Tytułem wstępu

Sprawozdanie Skarbnika przedstawiam w zastępstwie Koleżanki Magdy Słupińskiej, która 25 września 2009 r. zrezygnowała, zarówno z pełnienia funkcji Skarbnika, jak i członka Zarządu PZA.

Podstawową składową finansowania Związku są środki otrzymywane w wyniku [konkursu ofert](#) ogłaszanego corocznie przez Ministerstwo Sportu i Turystyki (MSiT):

1. Powierzenie polskim związkom sportowym przygotowań do udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym kadry narodowej w dyscyplinach olimpijskich i nieolimpijskich.
2. Realizację wybranych zadań publicznych z zakresu wspierania sportu młodzieżowego.
3. Upowszechnianie kultury fizycznej i sportu.

Konkursy na zadania rozstrzygane są kilkakrotnie w ciągu roku, ale dla związków sportowych najważniejszy jest pierwszy termin, ponieważ to on gwarantuje stałość i pewność finansowania najważniejszych zadań. W styczniu 2010 r., w ramach przygotowań do udziału

w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym kadry narodowej w dyscyplinach olimpijskich i nieolimpijskich, PZA otrzymała 850 tys. zł i kwota ta była niższa od roku poprzedniego o około 19%. Zmniejszenie środków, którymi dysponuje MSiT wynikało z kryzysu gospodarczego i mniejszych wpływów budżetowych naszego Państwa. W wyniku kolejnych ofert, złożonych przez PZA oraz środków otrzymanych na program Polski Himalaizm Zimowy (otrzymanych także w ramach konkursu) kwota ta wyniesie około 1 mln 300 tys. zł. Istotne jest, iż środki przydzielane są na bardzo szczegółowo rozpisane zadania związane przede wszystkim z przygotowaniem kadry. Na utrzymanie biura i obsługę księgową dotacji PZA przeznacza około 12% tej kwoty, i jest to maksymalna kwota, jaką możemy w ten sposób wykorzystać.

Poza środkami otrzymanymi z Ministerstwa PZA posiada również dochody własne, na które składają się: składki członkowskie klubów, różnego rodzaju opłaty za wydanie karty wspinacza i taternika lub licencji, zawodniczych, sędziowskich, instruktorskich, opłaty za wypożyczenie sprzętu łącznie. Te ostatnie są w całości przeznaczane na utrzymanie posiadanego sprzętu lub zakup zamienników.

Dużą pozycję stanowią przychody Bazy Tatrzańskiej (noclegi na obozowiskach, opłaty za szkolenie i noclegi w Betlejemce) oraz fundusze otrzymane z Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki (Fundacja Kukuczki) na cele remontowe. Jednocześnie nie należy zapominać, iż nasza baza noclegowa wymaga olbrzymich nakładów na odtworzenie substancji materialnej i modernizację.

W 2010 r. na obozowisku taternickim na Polanie Szałasiska przeprowadzona została większość niezbędnych prac remontowych o łącznej wartości ponad 30 000 zł. Znaczącym kosztem było także przeprowadzenie badań mających określić oddziaływanie taboru na przyrodę Tatr.

Po zrealizowaniu bieżących potrzeb związanych z remontami i zakupem wyposażenia, koszty funkcjonowania bazy tatrzańskiej przekraczają przychody, osiągane ze sprzedaży miejsc noclegowych. Nakłady, które PZA powinna zaangażować w najbliższym czasie na modernizację Betlejemki z pewnością wykraczają poza możliwości budżetowe Związku.

Podczas pierwszej połowy obecnej kadencji Zarządu korzystny wpływ na finanse związku miało przystąpienie do programu Sportowcy na Rynku Pracy (Equal) oraz udział w projekcie „Przygotowanie strategii intensyfikacji działań ekologicznych prowadzonych przez Polski Związek Alpinizmu w oparciu o współpracę z parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz poszukiwanie źródeł ich finansowania” finansowany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W obydwu przypadkach koszty pośrednie związane z realizacją programów pomagały w utrzymaniu biura PZA.

Ostatnim istotnym czynnikiem mającym wpływ na sprawozdanie finansowe jest przystąpienie PZA do społecznej inicjatywy Nasze Skąły. W ramach inicjatywy w PZA zatrudniony jest Dyrektor Operacyjny, którego wynagrodzenie wraz z innymi kosztami ponoszonymi przez inicjatywę pokrywane jest z darowizn otrzymywanych od klubów, osób prywatnych, sponsorów oraz wpłat z darowizn 1% z Fundacji Kukuczki.

Należy tutaj pamiętać, iż w ciągu ostatnich lat nastąpiły znaczące zmiany w finansowaniu sportu przez MSiT oraz inne podmioty, co skutkowało ostrymi cięciami kosztów w samej PZA. Możemy powiedzieć, iż środki pozyskiwane przez nasz związek pozwalają na zabezpieczenie podstawowych potrzeb i zapewniają możliwość rozwoju wielu wspinaczom, natomiast jest problem z utrzymaniem sprawnie działającego zaplecza administracyjnego.

W biurze PZA zatrudnione są dwie osoby:

1. Małgorzata Regulska - kierownik biura PZA.
2. Marlena Szafranek - księgowa PZA.

Warto tutaj podkreślić, iż jeszcze w poprzedniej kadencji 2004-2007 PZA zatrudniało w biurze jeszcze jedną osobę, a dwie kadencje temu również kierownika bazy tatrzańskiej, co w obecnej sytuacji jest niemożliwe. Zadania wykonywane do niedawna zawodowo są z powodów ekonomicznych realizowane nieodpłatnie, w oparciu o społeczne zaangażowanie członków Zarządu

Wszyscy członkowie Zarządu PZA wykonują swoje obowiązki bez wynagrodzenia. Część składu jest bardzo zaangażowana i pracuje ponad 100 godzin miesięcznie, co z pewnością wykracza poza ramy określone zwyczajowo pod pojęciem pracy społecznej.

Pomijając okresowe problemy związane z płynnością finansową, wynikające z opóźnień w przepływach pieniężnych i amortyzacji, a mające wpływ na wynik stwierdzam, że struktura kosztów i dochodów Związku jest zbilansowana.

Marek Wierzbowski

Zestawienie wyników finansowych PZA w pełnych złotych

Lp.	Wyszczególnienie	1.IX.2007	2007	2008	2009	30.VI 2010
1.	Dochody ogółem	1784230	2257977	2002835	1744833	700937
2.	Koszty ogółem	1730385	2095567	2003943	1702451	684073
3.	Wynik działalności PZA	53845	162410	-1107	42382	16864
4.	Specyfikacja dochodów	1784230	1770492	2002835	1744833	700937
4.1	Dotacja Ministerstwa Sportu	943300	1004206	1357836	1146780	409087
4.1.1	DSKM	943300	948820	1315000	1105500	384087
4.1.1.a	Dotacja na zadania	804300	823300	1147300	941134	307587
4.1.1.b	Dotacja na koszty pośrednie	139000	120000	145620	145946	70500
4.1.1.c	Dotacja na stypendia		5520	22080	18420	6000
4.1.2	Dotacja- DSP - UKS	17000	30000	28000	35600	25000
4.1.3	Dotacja DWZ		25386	14836	5680	
4.2	Dotacja NFOS			9000	24200	

Polski Związek Alpinizmu

4.3	Dotacja EQUAL		632286	39999		
4.4	Dotacja UM Warszawy		104000	10000		
4.5	Dotacja UM Wrocław		30000			
4.6	Dochody własne	823930		447455	570203	291850
4.6.a	Składki statutowe	66023	78706	87318	129834	87807
4.6.b	Dotacje inne (darowizny)	320850	15000	84194	89435	21436
4.6.c	Dochody bazy tatrzańskiej (noclegi, opłaty za szkolenie) - w tym Betlejemka	132719 98700	172883 108294	232541 179460	380215 309646	133838 131450
4.6.d	Pozostałe dochody własne	304338	4269	28651	15389	48765
5.	Specyfikacja kosztów	1730385	2095567	2003943	1702451	729274
5.1.	Realizacja zadań	804300	828820	1199380	929554	313587
5.1.a	Zadania sportowe - alpinizm	145500	157920	194300	148855	98500
5.1.b	Zadania sportowe - speleologia	120000	120000	132000	128000	15890
5.1.c	Zadania sportowe - wspinaczka sportowa	261720	268300	298000	256350	36500
5.1.d	Zadania sportowe – narciarstwo wysokogórskie	69500	69500	83000	75500	68900
5.1.e	Szkolenie i doszkalanie – 4 dyscypliny	118500	118500	121000	148240	46600
5.1.f	Dofinansowanie niekomercyjnych wydawnictw i programów - w tym: Tatarnik Jaskinie Inne	50080 15000 10000 25080	50080 15000 10000 25080	48000 15000 11000 22000	53000 16000 15000 22000	36660 12930 8600 15130
5.1.g	Sprzęt na realizację zadań	39000	39000	301000	42689	21197
5.1.h	Stypendia		5520	22080	18420	6000
5.2.	Koszty pośrednie -pokryte dotacją -pozostałe	146714 139000 7714	198066 120000 78066	218833 145620 73913	261446 145946 115500	149411 70500 78911
5.3.	Koszty Bazy Tatrzańskiej - w tym Betlejemka	121771 79450	159889 105829	235532 186303	303913 233331	159051 144201
5.4	Inne koszty	657600	908792	370244	157120	90565

Marlena Szafranek - księgowa PZA

Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

Skład KWW:

- Piotr Xięski – przewodniczący
 - Artur Paszczak
 - Adrian Sinkiewicz
- zespół doradczy:
- Rafał Zajac

- Krzysztof Rychlik

Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej kontynuuje działalność dawnej Komisji Wypraw i Unifikacji. Nazwa komisji została zmieniona w 2007 roku ze względu na wymóg dostosowania nazwy komisji do nazwy dyscypliny wspinaczka wysokogórska.

W kadencji 2007-2010 Komisja realizowała swoje zadania zgodnie z założeniami przyjętymi w latach poprzednich. KWW współpracowała również z Komisją Himalaizmu przy ocenie wpływających wniosków o dofinansowania i podziale środków na wyprawy w 2010 roku.

Zasady pracy KWW:

- obiektywizm przy podziale środków,
- szeroki dostęp do dofinansowań,
- dofinansowania w trybie sportowym przyznawane po spełnieniu określonych sportowych kryteriów,
- dofinansowania w trybie unifikacyjnym przyznawane mniej doświadczonym zespołom,
- proste i przejrzyste procedury.

Komisja nie organizuje zebrań, a cała dyskusja i podejmowanie decyzji realizowane jest na bieżąco z wykorzystaniem grupy dyskusyjnej pza.kww, a także rozmów telefonicznych i za pomocą komunikatora internetowego - Skype'a.

Spotkania KWW z beneficjentami dofinansowań:

W latach 2007-2010 kontynuowany był zwyczaj corocznych spotkań członków Komisji z przedstawicielami środowiska podczas kolejnych edycji Krakowskiego Festiwalu Górskiego. Spotkania te pozwalały na wspólne ustalenie priorytetów i kierunków rozwoju polskiego alpinizmu. Prowadzone były również rozmowy związane z podziałem środków na poszczególne wyjazdy i wyprawy.

Witryna internetowa KWW PZA:

Witryna internetowa KWW zawiera informacje o [zasadach otrzymywania dofinansowań](#), formularze i wzory dokumentów. Ponadto na stronie KWW zamieszczane są wszystkie [wnioski](#) o dofinansowania, a także [sprawozdania](#) z zakończonych wyjazdów i wypraw.

Wyjazdy alpejskie:

Dofinansowania na wyjazdy alpejskie przyznawane są dwa razy w roku. Zgłoszenia przyjmuje się do 15 listopada (sezon zimowy) i do 15 maja (sezon letni). Dofinansowania przyznawane są w trybach unifikacyjnym i sportowym, a budżet wyjazdów jest wspólny. Otrzymywane kwoty nie są wysokie, ale może z nich korzystać większa liczba osób.

Wyprawy:

Dofinansowania na wyprawy przyznawane są raz w roku, a zgłoszenia przyjmuje się do 15 listopada. Podobnie jak w przypadku wyjazdów alpejskich, dofinansowania przyznawane są w trybie unifikacyjnym i sportowym.

Polski Himalaizm Zimowy.

Pomysłodawcą tej inicjatywy jest Artur Hajzer. Długofalowym celem programu jest odbudowa pozycji polskiego himalaizmu zimowego i zdobycie ostatnich 5 ośmiotysięczników niezdojtych w sezonie zimowym

- K2 (8611 m),
- Nanga Parbat (8126 m),
- Gasherbrum I (8080 m),
- Gasherbrum II (8034 m),
- Broad Peak (8051 m).

Program uzyskał akceptację i pomoc Ministerstwa Sportu i Turystyki wyrażoną w dodatkowo przyznanych środkach w wysokości 350 tys. zł na 2010 rok

Pierwszym celem z listy 5 niezdojtych ośmiotysięczników jest Broad Peak (8051m), na który [zimowa wyprawa](#) planowana jest w okresie od grudnia 2010 - do marca 2011.

W ramach przygotowań do wyprawy zimowej odbyły się:

1. [Wyprawa unifikacyjna](#) na (Nanga Parbat 8126m): 3 uczestników na szczycie,
2. Badania wydolnościowe VO2max przeprowadzone na składzie kadry zainteresowanym udziałem w projekcie,
3. Zawody [Elbrus Race](#): 2 światowej klasy rekordy, 3 miejsca na podium.

Wyniki sportowe 2008-2010

2008

Nepal, Manaslu (8163m), Dhaulagiri (8167m), Kinga Baranowska - pierwsze polskie wejścia kobiece, dwa zdobyte ośmiotysięczniki w jednym sezonie.

Pakistan, Karakorum, Gasherbrum I 8068m i Gasherbrum II 8035m, Piotr Morawski - trawers GI - GII,

Nepal, Annapurna 8091, Piotr Morawski, próba na zach. ścianie zakończona na grani szczytowej. Pomimo niezdojcia szczytu – pokonana została trudna droga na wielkiej ścianie.

2008 IA5 USA, Dolina Yosemite Michał Kajca, Jarosław Liwacz, *Rostrum* – North Face 5.11c OS (8 wyc.), Washington Column – *Astroman* 5.11c RP (12 wyc.)

2008 IA8, Kirgistan, Kara-Su, Piotr Sztaba, Wojciech Kozub, Andrzej Głuszek, Łukasz Depta – Asan 4230m, *Free Aussie Route* 5.11d, 1200m – styl 4xAF, 1 wyc. A2, 8 dni. Trudna droga na wielkiej ścianie, wysokie trudności techniczne. Pomimo nie pokonania drogi w pełni klasycznie – duże osiągnięcie.

2008 IA10, Grenlandia, Rejon Tasermiut, Fiord Ketils, Wojciech Kurz, Artur Magiera i Paweł Wyciślik – Ketil,, *Droga Katalońska*, 1300m, VIII- A2 2xAF. 4 dni. Pierwsze powtórzenie drogi, pierwsze polskie wejście na szczyt, uklasycznienie licznych wyciągów za wyjątkiem Wielkiego Okapu (2 wyciągi A1, A2). Świetne przejście na potężnej ścianie.

Peru, Sphinx 5325m Sławomir Cyndecki i Karolina Adamowska – *Welcome to the Slabs of Koricancha* 5.13a, 650m, OS 2 dni, *Cruz del Sur* 5.12c 650m, RP, 3 dni. Jedne z najlepszych polskich przejść na dużej ścianie w ostatnich latach.

2008 IA12 Grenlandia, Nalumasortoq, Jerzy Stefański, Wawrzyniec Zakrzewski i Maciek Ciesielski – *White Stupid Man* 5.11b, 18 wyciągów, 640 m, 1 przejście klasyczne, 1 dzień. Zespół pokonał także *Geneva Diedre (War and Poetry)* 5.12c 2xAF, 32 godz. Trudne, klasowe drogi w cenionym rejonie.

USA, Dolina Yosemite, Marek Raganowicz – El Capitan, *The Shield* C4 A3, samotnie. Jedno z niewielu samotnych przejść tej wielkiej drogi, w znacznej mierze zrealizowane „clean”.

2008 IA16, Nepal, Khumbu, Pharilapcha (6012m) Michał Król, Andrzej Sokołowski i Przemek Wójcik - nowa droga *Dzień Niepodległości* WI5+ M7, 1300m, 4 dni. Jedno z najlepszych polskich przejść w stylu alpejskim w Himalajach w ostatniej dekadzie, jedno z ciekawszych przejść w 2008 na świecie.

2009

2009 IA20_13 Szwajcaria, Ratikon, Kirchlispitze Adam Pustelnik – *Silbergeier* 8b/b+, 200m, Rätikon. Droga z najwyższej światowej półki pokonana w bardzo dobrym stylu.

Nepal, Kanczendzonga (8586 m), Kinga Baranowska – klasyczna *droga Brytyjska*, 1 Polka na szczycie, 4-ta kobieta, szósty ośmiotysięcznik w karierze.

2009 IA12, Kirgizja, Kokszał-Tau, Wojciech Ryczer, Rafał Zając, Michał Kasprowicz –, wyprawa eksploracyjna, Pik Plaza (4912) Z-K, D+, 600m, pierwsze przejście, Pik Granitsa (5370) *Nordic Walking*, AI5/5+, M4 z miejscem M5, 1000 m, 2 dni, pierwsze przejście, pierwsze wejście na szczyt (bez Michała). Eksploracja, odległy rejon, wysoka wartość sportowa.

2009 IA18 . Indie, Dolina Miyar, Krzysztof Banasik i Paweł Fidryk,
· *Get up in the morning* (V, 300m wspinania+300m łatwo do szczytu, Toro Peak (ok. 4850m)) nowa droga.
· *D'yer mak'er* (VII, 350 m, 450m wspinania, David's 62 Nose (ok. 4950m) - nowa droga.
· *Long life ridge* (5.9, 1000m, 1400m wspinania, Tamadonog (ok. 5245m)) - powtórzenie drogi istniejącej.

2009 IA19, Grenlandia, Dawid Kaszlikowski i Eliza Kubarska – *Polish Route*, VII+ OS, 1200m, Qaqqaq Eqqamanngilara, pierwsze przejście ściany i pierwsze wejście na szczyt, 2 dni, *Two Hobbits from the Moon*, Marlulissat Peak, VII+, ok. 700m

2009 IA26 Wenezuela, Acopan Tepui, Borysław Szybiński - kierownik, Maciej Dziedzic, Jacek Studencki, Michał Szeliga- nowa droga *Lapa Yuca y Kachiri* około 300 metrów długości, max trudność 7c+, 7b+ obligatoryjne. Droga o charakterze górskim.

2009 IA27 Nepal, Khumbu, Malanphulan 6573, Marcin Michałek, Wojtek Kozub, Krzysztof Starek, pn. ściana, 1400m deniwelacji, lód do 85 stopni, 4 dni, w tym ostatnie dwa 39h non-

stop. To przejście w stylu alpejskim, wzbudziło wiele kontrowersji w naszym środowisku, jego wycena została zakwestionowana m.n. przez W. Kurtykę, pojawiły się pytania czy zespół osiągnął grań szczytową, jakie były prawdziwe trudności w ścianie oraz czy informacje o przejściu i warunkach na wspinaczkę były dostatecznie rzetelne. Temat wywołał dyskusję w mediach, tym bardziej, że zespół otrzymał "Jedynkę".

2010

2010 IA6 Annapurna (8091m.), Kinga Baranowska, Piotr Pustelnik, wejście drogą niemiecką. Dla Piotra Pustelnika 14 ośmiotysięcznik.

2010 IA12_3, Włochy, Marmolada, Paweł Bźdzziel + Łukasz Mirowski, *Droga Przez Rybę* -IX, RP

2010 IA12_8, Niemcy, Berchtesgaden Alpen, Marcin Wszolek + Konrad Ociepka, *End of silence* 8b+, RP

2010 IA13, Nanga Parbat droga Kinshofera 8126, Artur Hajzer + szeroki, 11 osobowy skład, - wyprawa unifikacyjna PHZ, 3 osoby na szczycie: Artur Hajzer, Robert Szymczak, Marcin Kaczkan

2010 IA14 Afganistan, Korytarz Wahański, Bartłomiej Tofel + szeroki 11 osobowy skład - powrót polskich wspinaczy do Afganistanu. wyprawa o charakterze eksploracyjnym. 9 pierwszych wejść na niezdojbyte dotąd szczyty do 5700 m

Sezon wyprawowy jeszcze trwa, oczekujemy na wyniki następujących wypraw:

2010 IA18 Maroko, Taghia, Paweł Bźdzziel + Łukasz Mirowski - drogi sportowe

2010 IA20 Nepal, Nepal, Khumbu, Hinku Ri Main, Maciej Ciesielski + Paweł Karczmarczyk nowa droga

2010 IA21 Nepal, Rolwaling Himal, GauriSankar South (7010m), Michał Król + Przemysław Wójcik + Andrzej Sokołowski, nowa droga na południowej ścianie

2010 IA22 Yosemite, Jarosław Liwacz + Michał Kajca, trudne klasyki - *Free Rider*, *El Capitan*, *Regular Northwest Face*, *Half Dome*, *The Nose*, *El Capitan*

2010 IA23, Nepal, Khumbu, Kongde Ri (6187 m.), Krzysztof Sadlej, Marcin Woźniak i Rafał Zając, nowa droga na północnej ścianie

2010 IA24, Pakistan, Brad Peak 8051, Artur Hajzer + szeroki skład, projekt PHZ - wyprawa zimowa

Wnioski

W zakresie organizacyjnym można, jak się zdaje, uznać, że wypracowany 12 lat temu i konsekwentnie od tego czasu stosowany system przyznawania dofinansowań okazał się dobrym rozwiązaniem. Przez ten czas kolejne składy komisji wprowadzały jedynie niewielkie poprawki do jego funkcjonowania. Pewien automatyzm i wbudowany w system obiektywizm

sprawiły, że korzystanie z dofinansowań stało się dostępne dla dużej grupy wspinaczy, dzięki czemu kontakt środowiska z PZA był większy i co najważniejsze dużo prostszy niż bywało dawniej. Przed każdą nową komisją stoi pokusa "ręcznego sterowania", jest jednak zdaniem ustępującego składu jest ważne, aby sterowanie to ograniczane było do naprawdę niezbędnego minimum.

Utrzymuje się przyzwoity poziom sportowy czołówki polskiej wspinaczki wysokogórskiej. Liczba członków Kadry Narodowej we Wspinaczkę Wysokogórską, korzystających z dofinansowań z budżetu KWW PZA. oscyluje na poziomie 70 osób na rok.

Wynikiem przyjętego przez nas profilu wspieranych przedsięwzięć i kryteriów przyjmowania zgłoszeń, jest dominacja małych wypraw działających w stylu alpejskim.

Niepokojące są słabe wyniki dofinansowywanych przez KWW wyjazdów alpejskich. O ile w sezonach letnich udaje się naszym wspinaczom nawiązać kontakt z osiągnięciami światowymi zwłaszcza na alpejskich drogach skalnych o charakterze sportowym, to efekty zimowej obecności naszych reprezentantów są najwyżej przeciętne, jeśli nie mierne.

Ten stan rzeczy ma swoje źródła w kryzysie taternictwa zimowego, a także kryzysie wspinania na drogach niewyposażonych w stałe punkty asekuracyjne. Nie do rzadkości należą sytuacje w których zawodnicy osiągający na drogach wyposażonych w stałe punkty asekuracyjne poziom 8a/-X UIAA nie są w stanie pokonać bariery 6b+/VII UIAA na klasycznych skalnych drogach alpejskich.

W opinii ustępującego składu koniecznym zadaniem dla przyszłej KWW jest położenie szczególnego nacisku na wspinanie z tradycyjną asekuracją, zarówno w skałach, jak i górach, doszkalanie przyszłych zawodników w zakresie taternictwa klasycznego i zimowego.

Obserwujemy również, że zawodnicy zainteresowani działalnością w górach wysokich w tym najwyższych aspirują do kadry narodowej, a także PHZ posiadając mizerne wykaz przejść wspinaczkowych. Moderowanie tego zjawiska również powinno leżeć w zakresie działań przyszłej komisji.

KWW PZA

Komisja Taternictwa Jaskiniowego **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

Komisja wybrana została na XI Walnym Zjeździe Delegatów Klubów i Sekcji Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu, który odbył się 17 listopada 2007 r. w Podlesicach.

W skład Komisji weszli:

- Andrzej Ciszewski — przewodniczący KTJ
- Marek Wierzbowski — wiceprzewodniczący KTJ
- Beata Michalak — sekretarz KTJ

- Marek Lorczyk — członek KTJ ds. szkolenia
- Jadwiga Trojan — członek KTJ do spraw tatrzańskich
- Ditta Kicińska — członek KTJ do spraw naukowych i kontaktów międzynarodowych
- Włodzimierz Porębski — członek KTJ do spraw wypraw

W związku ze złożeniem w trakcie trwania kadencji rezygnacji z dalszej pracy w komisji trzech jej członków – Andrzeja Ciszewskiego, Włodzimierza Porębskiego i Marka Wierzbowskiego, Zarząd Polskiego Związku Alpinizmu w dniu 1 lipca 2009 r., działając zgodnie z §11 Regulaminu KTJ podjął decyzję o zwołaniu Nadzwyczajnego Walnego Zjazdu Delegatów Klubów i Sekcji Taternictwa Jaskiniowego PZA. WZD dnia 19 września 2009 r., w wyniku tajnego głosowania wyłonił Przewodniczącego Komisji oraz członków Komisji Taternictwa Jaskiniowego w składzie, po ukonstytuowaniu się:

- Tomasz Kuźnicki — przewodniczący KTJ
- Marek Lorczyk — wiceprzewodniczący KTJ
- Robert Matuszczak — członek KTJ do spraw szkolenia i wypraw
- Beata Michalak — sekretarz KTJ
- Jadwiga Trojan — członek KTJ do spraw tatrzańskich
- Ditta Kicińska — członek KTJ do spraw naukowych i kontaktów międzynarodowych
- Dariusz Sapieszko — członek KTJ do spraw wypraw
- Skład ten został zaakceptowany przez Zarząd PZA.

W czasie kadencji odbyło się 5 rozszerzonych spotkań KTJ z przedstawicielami klubów i kierownikami wypraw (31.05.2008, 11.10.2008, 9.05.2009, 21.11.2009, 15.05.2010), w czasie których omawiane były bieżące sprawy środowiska. Większość prac komisji odbywała się za pośrednictwem e-maili, telefonów oraz kilku telekonferencji.

1. Sprawy organizacyjne

W pionie jaskiniowym PZA zrzeszonych jest 22 Klubów, w tym Sekcja Taternictwa Jaskiniowego działająca przy Klubie Wysokogórskim w Krakowie. W momencie sporządzania sprawozdania liczebność środowiska jaskiniowego wynosi około 1037 osób, co oznacza, że w ciągu roku wzrosła o 23 członków.

W celu rozszerzenia możliwości publikowania bieżących i uporządkowanych informacji, przebudowana została strona internetowa, blok Alpinizmu Jaskiniowego rozbudowano o zakładki KTJ/ Wyprawy/ Przepisy i wzory dokumentów/ Nurkowanie jaskiniowe. Na stronie zostały umieszczone formularze, w tym wniosek o dofinansowanie wypraw, formularze rozliczeniowe, wniosek o przyznanie licencji zawodnika, wniosek o wydanie karty taternika.

Ponadto strona internetowa jest narzędziem do przekazywania bieżących informacji z działalności KTJ oraz informacji o planowanych kursach, rozszerzonych spotkaniach KTJ, sprawozdaniach z wypraw i innych wydarzeniach.

W celu nawiązania lepszej komunikacji została założona lista dyskusyjna dla przedstawicieli klubów - pomysł się jednak nie sprawdził.

W związku z obowiązkiem prowadzenia wykazu przejść jaskiniowych przez kadre narodową, powstała baza wykazów przejść jaskiniowych. Baza dostępna jest dla wszystkich osób posiadających kartę taternika jaskiniowego. Po zalogowaniu się do bazy danych na serwerze PZA, każdy może prowadzić wykaz swoich przejść.

2. Działalność sportowa i eksploracyjna

W czasie kadencji 2008-2010 odbyło się 60 wypraw wspieranych przez Związek:

I 2008 rok

W 2008 roku odbyło się 21 zgrupowań zagranicznych. Najlepsze osiągnięcia spośród wypraw i wyjazdów sportowych, wspieranych finansowo uzyskały:

- zgrupowanie w masywie Cerro Rabon w południowym Meksyku w stanie Oaxaca. W rezultacie 3-tygodniowej działalności odkryto ponad 4,5 km nowych korytarzy, co jest osiągnięciem znaczącym. Głębokość jaskini wzrosła nieznacznie, bo do 658 m. W czasie tegorocznej wyprawy odnaleziono również wyżej położoną jaskinię, która prawdopodobnie łączy się z Cueva de los Tres Amigos. Teren ten był obiektem badań speleologicznych ze względu na ogromne wywierzyisko.
- w masywie Kitzsteinhorn przez dwa tygodnie działalności wyprawa odkryła ponad 500 m, zatem Feichtnerschacht ma obecnie 6 km długości. Eksplorowano na poziomie -350 m, gdzie duże nadzieje wiązano z przejściem kolejnego syfonu oraz meandrów i kaskad poniżej, gdzie z poziomu -615 m osiągnięto -760 m i stwierdzono kontynuację. Następną wyprawą powinna znaleźć odpowiedź na pytanie, czy ów ciąg wpadnie do znanych partii w kierunku dna jaskini, czy stanie się samodzielnym, szóstym dnem.
- podczas letniej wyprawy w Canin po dwóch latach żmudnych i trudnych prac poszukiwawczych i eksploracyjnych, w końcu ponownie udało się przebić poniżej poziomu -200, i wpaść w obszerniejsze partie jaskini BC10. Dopiero teraz można powiedzieć, że jaskinia ta ma dużą szansę utworzyć większy system, a zarazem być strategicznym otworem, przy eksploracji Małej Boki, jednej z najgłębszych jaskiń świata.
- podczas zgrupowania kadry nurków jaskiniowych w Czarnogórze zlokalizowano 36 wywierzyisk. Nurkowania przeprowadzono w ponad 20 z nich.
- głównym celem zgrupowania eksploracyjnego Hoher Göll był intensywny atak na jaskinię „Niedoróbka”, będącą wspólnie z jaskinią Gadających Kamieni i Kammerschartenhöhle częścią systemu jaskiniowego Hochschartehöhlensystem. Wyprawa w 2008 roku doprowadziła eksplorację systemu Hochschartehöhlen w masywie Göll w Austrii do głębokości 1189 m, przez co stała się ona najgłębszą jaskinią w całości wyeksplorowaną przez Polaków.
- zgrupowanie Norwegia 2008 zrealizowało cel – znalezienie i połączenie jaskiń Edvardheimgrotta i Brattligrotta, dzięki czemu system ten stał się jednym z większych w Skandynawii. Jaskinia Storligrotta została dokładnie zmierzona, jej długość

wynosi 2237 m, głębokość -97 m. Namierzono miejsca, w których niezbędna jest dalsza eksploracja, aby spróbować dotrzeć do połączenia z nowym systemem Brattligrotta — Edvardheimgrotta.

- sześciotygodniowe zgrupowanie zorganizowane przez KKTJ w masyw Leoganger Steinberge skupiło się na eksploracji jaskiń Tropik Höhle i Viertel Höhle. Efektem odkryć jest zmierzenie 1,5 km korytarzy oraz połączenie owych jaskiń w jeden system o łącznej długości ok. 3,2 km i deniwelacji 375 m. Równolegle była prowadzona intensywne działalność powierzchniowa. Dzięki niej odkryto nowe jaskinie oraz sprawdzono kilkadziesiąt otworów. Łącznie odkryto ok. 2200 m korytarzy.
- podsumowując zgrupowanie Arabika 2008 możemy mówić o sukcesie ekspedycji, gdyż udało nam się prowadzić po raz kolejny z rzędu przewodnictwo w międzynarodowej wyprawie, w której główną i w zasadzie jedyną siłą jaskiniową byli członkowie naszej federacji. Eksploracja przyniosła ogromne odkrycia, udało się pogłębić jaskinię, rozpoczęto eksplorację wyżej położonych jaskiń. Doskonale przebiegała współpraca Polaków z zespołami z pozostałych krajów biorących udział w zgrupowaniu.
- w listopadzie i grudniu na Wyspie Wielkanocnej działała wyprawa „Rapa Nui 2008”. W jej trakcie zinwentaryzowano ponad trzysta jaskiń wulkanicznych od kilku do kilkuset metrów długości, wiele z nich ze stanowiskami archeologicznymi. Kontynuowano prace rozpoczęte przez uczestników poprzednich polskich wypraw, działania nasze koordynowaliśmy z władzami Wyspy i Parku Narodowego CONAF.

Poniżej wykaz wypraw dofinansowanych w 2008 roku:

1. Masyw Cerro Rabon – Meksyk – Speleoklub Warszawa
2. Wysokie Taury, Masyw Kitzsteinhorn – Austria – KKTJ
3. Kanion Mrtvicy – Czarnogóra – AKG Kraków / KKTJ
4. Alpy Julijskie, Masyw Canin – Słowenia – STJ KW Kraków
5. Masyw Tennengebirge – Austria - Speleoklub „Bobry” Żagań
6. Picos de Europa, Masyw zachodni El Cornion - Hiszpania – Speleoklub Wrocław
7. Alpy Julijskie, Masyw Canin – Słowenia – STJ KW Kraków
8. Alpy Albańskie, Dolina Valbones – Albania – Aven Sosnowiec
9. Masyw Durmitor – Czarnogóra – TKTJ / KKS
10. Eksploracja wywierzysk – Czarnogóra – Speleoklub Warszawa
11. Alpy Salzburskie, Masyw Hoher Göll– Austria – WKTJ
12. Prokletije/Bjeshket e Namuna, Beliç - Albania/Czarnogóra – WKTJ
13. Masywie Burfjellet – Norwegia – STJ KW Kraków
14. Alpy Albańskie, Dolina Valbones – Albania – Aven Sosnowiec
15. Salzburskie Alpy Wapienne, Masyw Leoganger Steinberge - Austria – KKTJ
16. Alpy Salzburskie, Masyw Hagengebirge - Austria – SGW
17. Kaukaz Zachodni, Masyw Arabika – Abchazja – Sekcja Grotołazów Wrocław
18. Wyspa Wielkanocna – Chile – KKTJ

II 2009 rok

W sezonie zimowym i letnim odbyło się 25 klubowych i międzyklubowych zgrupowań wyczynowo-eksploracyjnych, z których 21 było dofinansowanych z budżetu PZA. W wyprawach uczestniczyło ok. 130 taterników jaskiniowych.

Do ważnych osiągnięć zaliczyć należy wzrastający udział młodzieży w zgrupowaniach wyczynowo-eksploracyjnych. Najlepsze osiągnięcia spośród wypraw i wyjazdów sportowych, wspieranych finansowo uzyskały wyprawy:

- wyprawa w masyw Hagengebirge, ósma z kolei, dokonała istotnego odkrycia. Na głębokości – 150 m, w eksplorowanej jaskini Ciekawej, odkryto obszerny poziomy system korytarzy. Długość skartowanych w 2009 roku partii wyniosła aż 2,5 km, a cała jaskinia osiągnęła ok 3 km przy rozciągłości horyzontalnej ok 600 m. Tego rodzaju odkrycie na pewno zweryfikuje teorie na temat odwadniania tego regionu.
- wyprawa w masyw Leoganger Steinberge skupiła się na rozpoczętej kilka lat temu eksploracji Dürkaru. W wyniku tej działalności w systemie Tropik-Cwiartka (Tropik-Niertel Höhle) osiągnięto 533 m i 690 m głębokości, w dwóch niezależnych ciągach, a system osiągnął długość 4,5 km. Dalsza eksploracja w tym systemie na pewno przyniesie kolejne duże odkrycia.
- kontynuowano także działalność w jaskini Feichtnerschacht w masywie Kitzsteinhorn, gdzie prowadzono działalność na głębokości pomiędzy - 600 - 900 m.
- na wyróżnienie zasługują także odkrycia w rejonie eksploracyjnym, w którym działamy od 2007 roku w masywie Maganik w Czarnogórze. W jednym z nowych obiektów osiągnięto tam 765 metrów długości oraz 333 m głębokości. Jaskinię odkrytą rok wcześniej pogłębiono o 253 metry, dzięki czemu osiągnięto 646 metrów długości i 473 metry głębokości.
- także działalność w słoweńskim masywie Canin, w jaskini BC10 można uznać za jedno z ciekawszych osiągnięć, efektem eksploracji jest osiągnięcie ok. 700 m głębokości.
- duży sukces, do osiągnięcia którego przyczyniła się polska ekipa, odniosła międzynarodowa wyprawa do Meksyku do jaskini J2. Celem tego projektu prowadzonego od kilkunastu lat jest połączenie J2 z jaskinią Cheve, co dałoby system o głębokości ponad 2 km. Jak co roku Polacy byli fundamentem zespołu, stanowili drugą po Amerykanach najliczniejszą grupą na wyprawie, składającą się z sześciu osób. Nasz poziom wyszkolenia i przygotowania kondycyjnego przewyższa średnią uczestników tych wypraw i sprawia, że w środowisku speleologów - przede wszystkich amerykańskich - uznawani jesteśmy za filar wyprawy i większość osiągnięć kilku ostatnich lat jest w dużej mierze zasługą polskich zawodników. Na uznanie zasługuje przeprowadzenie bardzo trudnego nurkowania w syfonach na głębokości ponad 1200 m. W skład zespołu nurkującego, który tego dokonał, wchodził także polski zawodnik. Wynikiem nurkowania było poznanie ponad 1400 m nowych ciągów.

Śnieżna zima sprawiła, że zimowe wyprawy musiały założone cele dostosować do warunków, ze względów bezpieczeństwa uczestników kilka wypraw zimowych ograniczyło założoną działalność eksploracyjną. Tego rodzaju działalność wymaga doświadczenia, właściwej oceny ryzyka i bardzo dobrego przygotowania kondycyjnego, z całą pewnością wyprawy te były dobrze przygotowane do działań w trudnych zimowych warunkach.

Poniżej wykaz wypraw dofinansowanych w 2009 roku:

1. Alpy Julijskie – Speleoklub „Bobry” Żagań
2. Alpy Julijskie, masyw Canin – Słowenia – STJ KW Kraków

3. Alpy Albańskie, Dolina Valbones – Albania – Aven Sosnowiec
4. Kaukaz Zachodni, masyw Bzyb – Abchazja – Sekcja Grotołazów Wrocław
5. Masyw Sierra Juarez – Meksyk – Speleoklub Warszawa
6. Wysokie Taury, masyw Kitzsteinhorn – Austria – KKTJ
7. Prokletije/Bjeshket e Namuna, Beliç - Albania/Czarnogóra – WKTJ
8. Masyw Maganik – Czarnogóra – AKG Kraków
9. Picos de Europa, masyw zachodni El Cornion - Hiszpania – Speleoklub Wrocław
10. Eksploracja wywierzysk - Czarnogóra – Speleoklub Warszawa
11. Alpy Salzburskie, masyw Hoher Göll – Austria – WKTJ
12. Prokletije/Bjeshket e Namuna, Beliç - Albania/Czarnogóra – WKTJ
13. Alpy Salzburskie, masyw Hagengebirge - Austria – SGW
14. Salzburskie Alpy Wapienne, Masyw Leoganger Steinberge - Austria – KKTJ
15. Masyw Durmitor – Czarnogóra – TKTJ
16. Canin – Słowenia – STJ KW Kraków
17. Kaukaz Zachodni, masyw Arabika – Abchazja – Sekcja Grotołazów Wrocław
18. Alpy Albańskie, Dolina Valbones – Albania – Aven Sosnowiec
19. Masyw Tennengebirge – Austria - Speleoklub „Bobry” Żagań
20. Eksploracja wywierzysk – Rumunia – Speleoklub Warszawa
21. Alpy Julijskie, Canin – Włochy – Aven Sosnowiec

III 2010 rok

Wykaz wypraw dofinansowanych w 2010 roku:

1. Kaukaz Zachodni, Masyw Arabika – Abchazja – Sekcja Grotołazów Wrocław
2. Wysokie Taury, masyw Kitzsteinhorn – Austria – KKTJ
3. Masyw Sierra Juarez – Meksyk – Speleoklub Warszawa
4. Eksploracja wywierzysk – Kosowo – SGW / SW
5. Eksploracja wywierzysk – Ukraina – Grupa Nurków Jaskiniowych
6. Góry Taurus, masyw Bolkar i Ala Daglar – WKJiG
7. Masyw Maganik – Czarnogóra – AKG Kraków
8. Picos de Europa, masyw zachodni El Cornion - Hiszpania – Speleoklub Wrocław
9. Masyw Durmitor – Czarnogóra – TKTJ / KKS
10. Alpy Albańskie, Dolina Valbones – Albania – Aven Sosnowiec
11. Salzburskie Alpy Wapienne, masyw Leoganger Steinberge - Austria – KKTJ
12. Masyw Tennengebirge – Austria - Speleoklub „Bobry” Żagań
13. Alpy Julijskie, masyw Canin – Słowenia – STJ KW Kraków
14. Kaukaz Zachodni, masyw Arabika – Abchazja – Sekcja Grotołazów Wrocław
15. Alpy Salzburskie masyw Hagengebirge - Austria – SGW / SKTJ
16. Alpy Salzburskie, masyw Hoher Göll – Austria – WKTJ
17. Prokletije/Bjeshket e Namuna, Beliç - Albania/Czarnogóra – WKTJ / SŚ
18. Alpy Julijskie, Canin – Włochy – Aven Sosnowiec
19. Alpy Karnijskie, Busa Del Viedeì – Włochy – SDG
20. Góry Zagros – Iran – KKTJ
21. Wyspa Wielkanocna – Chile – KKTJ
- 22.

3. Szkolenie

Szkolenie instruktorskie

W 2008 roku zakończono poprzedni kurs, rozpoczęty wiosną 2007 roku, który ukończyło 7 osób. W 2008 roku rozpoczął się kolejny kurs instruktorski zakończony w 2009 roku. Przystąpiło do niego 13 osób z ośmiu speleoklubów. Program kursu był realizowany zgodnie z programem przyjętym przez Ministerstwo Sportu i Turystyki. Wykłady były prowadzone przez kilkunastu instruktorów jaskiniowych oraz specjalistów z wybranych dziedzin z AWF i TPN. Kurs ukończyło 11 osób. W kursie brał udział, ze statutem obserwatora, przedstawiciel Państwowej Straży Pożarnej, instruktor ratownictwa wysokościowego. W ramach współpracy międzynarodowej, w 2009 roku - uczestnikami kursu byli również grotolazi z Iranu, dla których uczestnictwo w kursie było okazją do unifikacji, zarówno sprzętu, jak i technik poruszania się po linach oraz ratownictwa. We wrześniu 2010 roku odbyły się kwalifikacje dla kandydatów na kolejny kurs instruktorski, do których przystąpiło 14 osób. Z wynikiem pozytywnym zakwalifikowano na kurs 11 osób.

Szkolenia fakultatywne

Corocznie przeprowadzane były szkolenia fakultatywne dla absolwentów kursów podstawowych w zakresie autoratownictwa, ratownictwa, miernictwa jaskiniowego i szkolenia lawinowego. W 2009 roku po raz pierwszy przeprowadzono kurs ekiperski dla środowiska grotolazów. Wszystkie kursy cieszą się dużym zainteresowaniem, nie tylko wśród młodzieży, ale i doświadczonych grotolazów. W ramach współpracy z PSP w szkoleniach centralnych uczestniczyli również ratownicy wysokościowi.

Dwóch naszych przedstawicieli wzięło udział w stażu ratownictwa jaskiniowego organizowanego przez Staż Spéléo Secours Français w miejscowości w departamencie Savoie (Saubaudia), we Francji (31.08–07.09.2008). W stażu brały udział łącznie 24 osoby z 7 krajów. Stronę polską reprezentowali Wojtek Sieprawski (KKTJ), oraz Dariusz Sapieszko (KKS/TKTJ).

Szkolenie podstawowe

Szkolenie podstawowe nadal pozostaje domeną Klubów. Zgodnie z decyzją WZDKiSTJ PZA uprawnienia taternika jaskiniowego można otrzymać wyłącznie po szkoleniu klubowym, wyłączono zaś szkolenie indywidualne.

Poziom przeprowadzanych kursów jest różny, co doskonale widać na kursach fakultatywnych organizowanych centralnie.

4. Sprawy tatrzańskie

W trakcie całej kadencji w sezonach letnich funkcjonowało obozowisko na Polanie Rogoźniczańskiej. W roku 2010 frekwencja była najwyższa, natomiast w poprzednich latach obozowisko nie bilansowało się z powodu zbyt małego jego wykorzystania. Wszelkie prace remontowe były prowadzone w porozumieniu z Komisją Tatrzańską. Obozowiskiem w czasie

wszystkich sezonów opiekowały się Zosia Chruściel i Ewa Libera. W okresie letnim była prowadzona również akcja „Junior” i „Senior”.

W nawiązaniu do wieloletnich starań poprzednich zarządów, obecny KTJ PZA przeprowadził w powyższym okresie kilkanaście rozmów z TPN na temat rozszerzenia listy jaskiń udostępnionych dla taternictwa jaskiniowego o nowe obiekty, niestety rozmowy te nie przyniosły pożądanego rezultatu (od 2007 r. nie można uzyskać na powyższe starania żadnej odpowiedzi ze strony TPN), w roku 2010 pomimo prowadzonych negocjacji TPN uszczuplił listę jaskiń udostępnionych o 9 obiektów.

Poszerzenie listy nowych obiektów TPN uzależnia od przeprowadzenia w nich inwentaryzacji aktualnego stanu przyrodniczego (co zostało wykonane w kilku jaskiniach: Studnia w Kazalnicy, Szczelina Chochołowska, Zośka Zagonna, Szara Studnia i Niebieska Studnia). W okresie jesieni 2009 r., w ramach uzyskanego od dyrekcji TPN pozwolenia, została wykonana inwentaryzacja poszczególnych fragmentów jaskini Bańdzioch Kominiarski (według wytycznych TPN-u). Dokonano w niej również osadzenia stałych punktów typu batinox, oraz opracowano na potrzeby środowiska ujednolicony szkic techniczny.

Przeprowadzono rozmowy dotyczące form wydawania zezwoleń. Pozostaliśmy przy dotychczasowym sposobie ich wydawania (zezwolenie wydawane na bramce w Dol. Kościeliskiej lub centrum informacji TPN). System uzyskiwania zezwoleń na „bramkach” funkcjonuje dobrze. Wpisy do książki wyjść są jednocześnie dość wierną dokumentacją aktywności środowiska jaskiniowego zrzeszonego w PZA.

Zgodnie z prośbą Tatrzańskiego Parku Narodowego KTJ doprowadził do spotkania Dyrekcji TPN z przedstawicielami klubów w sprawie opieki nad jaskiniami tatrzańskimi. Przedstawiciele wszystkich klubów jasno wyrazili pogląd (zgodnie z uchwałą podjętą na WZD KTJ w roku 2007), że we wszystkich sprawach tatrzańskich upoważniają KTJ do prowadzenia rozmów w ich imieniu.

5. Sprawy międzynarodowe

Zgodnie z wnioskiem z WZD KTJ 2007 Komisja Taternictwa Jaskiniowego przystąpiła do Europejskiej Federacji Speleologicznej.

W trakcie kadencji 2007-2010 uczestniczyliśmy w:

- XV Międzynarodowym Kongresie Speleologicznym w Kernville w USA (organizowanym przez Międzynarodową Unię Speleologiczną – UIS), z okazji kongresu została wydana angielskojęzyczna wersja „Jaskiń” – „Polish Caving”, podsumowująca nasze działania eksploracyjne w latach 2005-2009,

- IV Europejskim Kongresie Speleologicznym w Vercors (organizowanym przez Europejską Federację Speleologiczną i Francuską Federację Speleologiczną),

- Walnym Zeździe Europejskiej Federacji Speleologicznej w Hidden Earth.

KTJ PZA na prośbę i zaproszenie Czeskiej Federacji Speleologicznej (organizatora kongresu wraz z UIS-u) podjął się organizacji wycieczek kongresowych na terenie Polski w ramach XVI Międzynarodowego Kongresu Speleologicznego, który odbędzie się w roku 2013 w Brnie.

6. Działania na rzecz ochrony jaskiń

W trakcie kadencji 2007-2010 KTJ PZA podjęła działania na rzecz ochrony jaskiń.

Oprócz akcji sprzątania jaskiń tatrzańskich, prowadzenia inwentaryzacji stanu przyrodniczego i monitoringu, braliśmy udział w konferencji prasowej w Parlamencie Europejskim (organizowanej przez Europejską Federację Speleologiczną), poświęconej deklaracji WD 66, wzywającej do powstania prawa, bądź dyrektywy dotyczącej ochrony jaskiń, jako dziedzictwa kultury, przyrody i środowiska naturalnego. W wyniku małego zainteresowania ze strony europosłów deklaracja uzyskała za mało głosów.

Środowisko taterników jaskiniowych podjęło również w mediach („Taternik”, „Jaskinie” i inne) temat imprez integracyjnych w jaskiniach i innych działań komercyjnych, jako niekorzystnie wpływających na środowisko jaskiń (Tatry, Jura Krakowsko-Częstochowska) i zwróciło uwagę na konieczność wprowadzenia regulacji prawnych lub wyznaczenia kilku obiektów do tego typu działalności.

7. Inne

Staraniem Klubów odbyło się wiele imprez o charakterze towarzyskim mających na celu integrację taterników jaskiniowych z całej Polski. Należały do nich jubileusze poszczególnych Klubów oraz spotkania o charakterze ogólnopolskim i regionalnym, takie jak:

- Speleomistrzostwa organizowane corocznie przez Speleoklub Bobry Żagań,
- Śląskie Manewry Ratownictwa Jaskiniowego organizowane przez Tarnogórski Klub Taternictwa Jaskiniowego,
- Międzynarodowy Konkurs Fotografii Jaskiniowej im Waldemara Burkackiego organizowany przez Speleoklub Warszawski,
- Sympozja Speleologiczne współorganizowane ze Sekcją Speleologiczną Polskiego Towarzystwa Przyrodników im. Kopernika (oraz instytucjami naukowymi) przez Speleoklub Bobry i KTJ Speleoklub Bielsko – Biała (2007), Tarnowski Klub Taternictwa Jaskiniowego (2008) i KTJ Speleoklub Bielsko – Biała (2010),
- Speleokonfrontacje organizowane przez Speleoklub Dąbrowa Górnicza.

Szczególnie te ostatnie zasługują na uznanie, gdyż corocznie gromadzą około 200 osób reprezentujących większość Klubów.

Przez całą kadencję wydawany był biuletyn „Jaskinie”. Cierpliwość zespołu redakcyjnego w pozyskiwaniu materiału od wszystkich, którzy powinni dostarczać artykuły, podobnie jak w poprzednich latach, zasługuje na najwyższe uznanie.

W roku 2010 wydana została monografia Wysp Wielkanocnych_Pt: The caves of easter island underground world of Rapa Nui, pod redakcją Andrzeja Ciszewskiego, Zdzisława Jan Ryna i Mariusza Szelerewicza. Książka jest monograficznym opracowaniem jaskiń Wyspy Wielkanocnej (Rapa Nui) opartym na wynikach badań terenowych polskiej ekipy speleologów, archeologów i antropologów zrealizowanych w latach 2001-2008 pod kierunkiem prezesa Komisji Taternictwa Jaskiniowego Polskiego Związku Alpinizmu Andrzeja Ciszewskiego. Badania prowadzono pod auspicjami The Explorers Club, National Geographic oraz we współpracy z dyrekcją Parku Narodowego Isla de Pascua. Troje uczestników to członkowie Explorers Club. Naukowy patronat nad wyprawą sprawują Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, Uniwersytet Warszawski i Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

KTJ

Komisja Narciarstwa Wysokogórskiego **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

Skład komisji i organizacja jej pracy

Podczas kadencji władz PZA skład KNW zmieniał się. Zarząd PZA 8.12. 2007 roku powołał KNW w składzie:

1. Jacek Bilski – przewodniczący, KW Zakopane;
2. Jacek Czech – członek, KS Kandahar;
3. Robert Róg – członek, Sudecki KW.

Zadania ówczesnych członków komisji

Jacek Bilski - odpowiedzialny za całość, a w szczególności za: koordynację zawodów krajowych, regulaminy i inne przepisy dot. współzawodnictwa krajowego i międzynarodowego oraz powoływania i funkcjonowania kadry narodowej, kontakty z organizatorami zawodów, obsługę strony www, licencje zawodnicze, sekretariat komputerowy komisji. Rzecznik KNW w Zarządzie PZA.

Jacek Czech - odpowiedzialny za kompleksową obsługę kadry narodowej w rozumieniu obowiązków polskiego związku sportowego, selekcjoner kadry narodowej, organizacja konsultacji, zgrupowań i uczestnictwa w zawodach kadry.

Robert Róg - odpowiedzialny za organizację podstawowej działalności szkoleniowej w dziedzinie NW tj. kursów narciarstwa wysokogórskiego i kursów narciarstwa turowego oraz szkolenie na poziomie instruktorskim, opracowywanie regulaminów i programów szkoleniowych, licencje instruktorskie i trenerskie – przewodniczący zespołu d/s szkoleń.

Jednostki robocze

Przy komisji działają powołane na posiedzeniu komisji poprzedniej kadencji 18 grudnia 2005 roku:

1. zespół d/s szkoleń – przewodniczący Robert Róg – Sudecki KW, tworzony przez wszystkich instruktorów narciarstwa wysokogórskiego;
2. kolegium sędziów – przewodniczący Jan Maciej Głogoczowski, tworzone przez wszystkich sędziów narciarstwa wysokogórskiego.

Jan Maciej Głogoczowski (KW Kraków) - przewodniczący kolegium sędziów, odpowiedzialny za sprawy sędziowskie (szkolenie, licencje sędziowskie, regulaminy dyscyplinarne), inicjowanie zmian przepisów w zakresie współzawodnictwa w oparciu o zmiany w zakresie współzawodnictwa międzynarodowego, prowadzenie korespondencji z ISMF bezpośrednio lub poprzez biuro PZA.

Zmiany w składzie KNW podczas trwania kadencji

W czerwcu 2008 roku Jacek Czech zrezygnował z pracy w komisji. W jego miejsce na wniosek przewodniczącego komisji Zarząd powołał:

Przemysław Sobczyka – KW Zakopane;
Jacka Żyłkę-Żebrackiego – KS Kandahar.

Zadania realizowane dotychczas przez Jacka Czecha zostały rozdzielone następująco:

Przemysław Sobczyk - odpowiedzialny za kompleksową obsługę kadry narodowej w rozumieniu obowiązków polskiego związku sportowego, organizacja konsultacji, zgrupowań i uczestnictwa w zawodach kadry;

Jacek Żyłka-Żebracki - selekcjoner kadry narodowej.

W czerwcu 2009 roku Jacek Żyłka-Żebracki zrezygnował z pracy w komisji, ale nadal praktycznie pełnił funkcję selekcjonera kadry narodowej.

We wrześniu 2009 roku odbyło się w Krakowie spotkanie środowiskowe KNW z przedstawicielami klubów i organizatorów zawodów, po którym, na apel przewodniczącego komisji, kluby zgłosiły kandydatów do pracy w komisji. W wyniku tej akcji w październiku 2009 roku Zarząd PZA powołał na wniosek przewodniczącego KNW w skład komisji:

Grzegorza Bargiela – TKN Tatra Team;
Jana Macieja Głogoczowskiego;
Zdzisława Kiszelę – KW Zakopane;
Justynę Żyszkowską – TKN Tatra Team.

7 listopada na posiedzeniu komisji rozszerzony o 4 osoby skład KNW ukonstytuował się i komisja zaczęła pracować przy następującym zakresie zadań:

Jacek Bilski – przewodniczący, zakres zadań jak dotychczas;
Zdzisław Kiszela – wiceprzewodniczący;
Jan Maciej Głogoczowski – sekretarz, zakres zadań jak dotychczas oraz protokołowania posiedzeń KNW;
Grzegorz Bargiel – bez przydziału zadań;
Robert Róg – zakres zadań jak dotychczas;

Przemysław Sobczyk – zakres zadań jak dotychczas;

Justyna Żyszkowska – odpowiedzialna za kontakty z ISMF w sprawie umieszczenia Memoriału Piotra Malinowskiego w kalendarzu Pucharu Świata.

W grudniu 2009 roku Przemysław Sobczyk zrezygnował z pracy w KNW. Jego zakres zadań przejął Zdzisław Kiszela.

W lutym 2010 roku z pracy w komisji zrezygnowali Grzegorz Bargiel i Justyna Żyszkowska. Od tego czasu KNW pracuje w czteroosobowym składzie: Bilski, Głogoczowski, Kiszela, Róg.

DZIAŁALNOŚĆ

Posiedzenia komisji

W okresie sprawozdawczym odbyło się kilka posiedzeń komisji. W związku z przygotowaniami do sezonu zawodniczego w czasie do WZD PZA planowane jest jeszcze przynajmniej jedno posiedzenie komisji. Skromna ilość fizycznych posiedzeń nie powinna w żadnym wypadku być miarą aktywności komisji. Członkowie komisji zamieszkiwali w dość odległych od siebie miejscowościach (Dobra, Jelenia Góra, Orzesze, Słupnice, Szczawnica, Zakopane). Ze względu na szczupłość środków, fizyczne posiedzenia komisji ograniczane były do niezbędnego minimum. Komisja działa przede wszystkim w oparciu o internetowe forum. Za pomocą tego narzędzia odbywają się wirtualne posiedzenia komisji. Również w oparciu o forum przeprowadzane są głosowania w sprawie decyzji i uchwał komisji. Inną formą są kontakty za pomocą poczty elektronicznej i konsultacje telefoniczne przeprowadzane na koszt członków komisji.

W czasie posiedzeń komisji oprócz spraw bieżących zatwierdzono szereg przepisów i ich kolejnych nowelizacji regulujących uprawianie narciarstwa wysokogórskiego.

W szczególności:

1. Regulamin zawodów narciarstwie wysokogórskim;
2. Regulaminy Pucharu Polski;
3. Regulamin Mistrzostw Polski;
4. Regulamin powoływania kadry narodowej;
5. Regulamin przyznawania klas sportowych;
6. Regulamin Kolegium Sędziów Narciarstwa Wysokogórskiego.

Kadra szkoleniowa i szkolenie

Kadra instruktorska posiadająca uprawnienia związkowe i jednocześnie niezbędne do wykonywania zawodu uprawnienia państwowe liczy 3. starszych instruktorów i 6. instruktorów. Wszyscy ci instruktorzy posiadają licencje trenerskie. Corocznie organizowane były unifikacje instruktorskie w Alpach za wyjątkiem ostatniego sezonu, kiedy to z powodu szczupłości środków pozyskiwanych z ministerstwa unifikacja nie odbyła się. Warunkiem uzyskania licencji jest uczestnictwo raz na trzy lata w unifikacji. Nowa ustawa o sporcie nie wprowadza pojęcia licencji trenerskiej dla osób zajmujących się szkoleniem w sporcie. Zgodnie z poprzednio obowiązującą ustawą, nadawaniem licencji zajmowały się polskie związki sportowe. W tej sytuacji związki sportowe utraciły możliwość kontrolowania poziomu wyszkolenia kadry szkoleniowej.

Skromna ilość instruktorów NW PZA ma dwie przyczyny. Pierwsza, to brak zapotrzebowania na szkolenie prowadzone przez osoby z uprawnieniami. Kluby zrzeszone w PZA jeżeli organizują szkolenie w zakresie NW, czynią to własnymi siłami szkoleniowymi nie zwracając uwagi na formalności, pomimo corocznej oferty szkoleniowej KNW proponującej pomoc w zakresie szkolenia. Ta coroczna oferta szkoleniowa proponuje też kursy NW w zakresie podstawowym i instruktorskim. Niestety nie wzbudza zainteresowania. I tu tkwi też druga przyczyna małej liczby instruktorów – brak chętnych na kursy instruktorskie.

Sędziowie

W trosce o prawidłowy przebieg zawodów z kalendarza PZA, komisja stara się wymóc za pomocą zapisów regulaminowych na organizatorach zawodów zatrudnianie licencjonowanych sędziów NW. W okresie sprawozdawczym umożliwiono zdobywanie uprawnień sędziowskich i unifikację w sposób eksternistyczny. Obecnie kolegium sędziowskie liczy 2 sędziów ISMF i 31 **sędziów** krajowych. W tej liczbie 18 sędziów ma ważne uprawnienia, ale nie wszyscy opłacili licencję na ostatni sezon. Nic dziwnego, gdyż organizatorzy starają się zminimalizować koszty i zatrudniają na zawodach mniej sędziów, niż to stanowią zapisy regulaminowe. A zatem podobnie jak instruktorzy – sędziowie są też bezrobotni.

Kluby i zawodnicy

Ustawa o sporcie kwalifikowanym obligowała kluby do uzyskiwania licencji na prowadzenie działalności w wybranej dyscyplinie sportu. Klub organizujący zawody oraz klub zgłaszający wnioski o licencje zawodnicze musiał mieć licencję klubową nadaną przez PZA. W okresie sprawozdawczym liczba klubów z licencją wahała się od 5 do 11. Obecnie obowiązująca ustawa o sporcie nie wprowadza pojęcia licencji klubowej.

Ta sama ustawa o sporcie kwalifikowanym obligowała zawodników do posiadania licencji zawodniczej. W myśl tej ustawy zawodnik, to osoba posiadająca licencję. W okresie sprawozdawczym ilość osób startujących w zawodach i posiadających licencje PZA wykazała tendencję malejącą. Praktycznie o licencję występowali członkowie kadry narodowej i nieliczni, którzy chcieli się z nimi zmierzyć. Pozostali woleli współzawodniczyć na trasach amatorskich, które dostępne były równolegle na każdych zawodach z kalendarza PZA. Z czasem z inicjatywy KS Kandahar trasy te utworzyły „konkurencyjną” imprezę pod nazwą Puchar Polski Amatorów. Niektórzy byli zawodnicy startują do dziś w ramach PPA współzawodnicząc z „rasowymi” amatorami. Bowiem w myśl regulaminu PPA, każdy, kto nie wykupi licencji PZA, jest amatorem.

Problem licencji umarł za sprawą obecnej ustawy o sporcie. Licencje zawodnicze zostały zniesione i każdy może startować w imprezach z kalendarza PZA, jeśli tylko spełnia wymogi tej ustawy (świadectwo zdrowia od uprawnionego lekarza i ubezpieczenie przez klub).

Kadra narodowa

Kadra narodowa powoływana jest na okres od 1.07. do 30.06. następnego roku kalendarzowego spośród zawodników, którzy uzyskali najlepsze osiągnięcia w dwu ostatnich sezonach. Ze względu na szczupłość środków kadra liczy nie więcej niż 15 osób. Praktycznie nie pozwala to na obsadzenie wszystkich konkurencji na Mistrzostwach Świata czy Europy. Nawet przy tak nielicznej kadrze narodowej PZA nie jest w stanie ze względów finansowych zapewnić wszystkim obowiązkowego wyposażenia oraz powołać etatowego trenera kadry narodowej. Stosowana jest praktyka powoływania spośród składu kadry selekcyjona, którym

jest zawodnik cieszący się uznaniem i autorytetem wśród członków kadry. W okresie sprawozdawczym byli to kolejno Jacek Czech i Jacek Żyłka-Żebracki. Członkowie kadry trenują pod okiem trenerów klubowych albo sami, gdyż wielu z nich jest studentami i absolwentami AWF. Również we własnym zakresie zdobywają bardzo drogi sprzęt. Średnio 2-3 razy w sezonie odbywają się konsultacje kadry narodowej organizowane przez selekcjonera i finansowane z dotacji komisji.

Zawody krajowe

Komisja wypracowała stały standardowy kalendarz imprez sportowych, na który składa się Puchar Polski, Mistrzostwa Polski i inne zawody z homologacją PZA. Zgłoszenie imprezy do kalendarza PZA wymaga złożenia regulaminowej dokumentacji przed sezonem zawodniczym.

Ilość imprez ustabilizowała się na poziomach: 4-5 zawodów w Pucharze Polski, Mistrzostwa Polski i jedne zawody z homologacją. Ilości te załamały się w ostatnim sezonie. Na skutek szczupłości środków uzyskanych z ministerstwa (70% kwot uzyskiwanych w poprzednich latach), komisja zrezygnowała z dotowania organizatorów zawodów krajowych. Reakcją organizatorów było wycofanie trzech imprez z kalendarza zawodów PZA. Dodatkowo jeden z klubów wycofał zawody z kalendarza już w trakcie sezonu nie podając przyczyn. Puchar Polski „uratowano” włączając do niego zawody czeskie i słowackie, co zresztą Czesi i Słowacy sugerowali od lat. Wycofanie zawodów przez organizatorów było zagrywką polityczną, jako protest na brak dofinansowania, choć udawano, że wynika to z przyczyn ekonomicznych. Wszystkie wycofane zawody odbyły się w ramach tzw. Pucharu Polski Amatorów. Impreza ta stała się alternatywą dla zawodników, bo nie wymaga posiadania licencji zawodniczych, natomiast PZA zobligowany ówczesną ustawą musiał wymagać od zawodników licencji.

Zawody zagraniczne

W zakresie udziału polskich zawodników w zawodach zagranicznych realizowana jest koncepcja priorytetowego udziału polskiej ekipy w Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Europy (imprezy te odbywają się naprzemiennie co 2 lata). Udział polskich reprezentantów w zawodach Pucharu Świata i Pucharu Europy oraz w innych zawodach z kalendarza ISMF jest traktowany drugoplanowo. Koncepcja ta wynika z ograniczeń finansowych.

W okresie sprawozdawczym reprezentacja Polski uczestniczyła dwukrotnie w Mistrzostwach Świata (2008 i 2010) i w Mistrzostwach Europy 2009 oraz corocznie poszczególni zawodnicy kadry narodowej startowali w zawodach Pucharu Świata i Pucharu Europy oraz w innych owych prestiżowych zawodach spoza kalendarza ISMF.

Ważniejsze osiągnięcia członków kadry narodowej w okresie sprawozdawczym

sezon 2007/2008

brązowy medal na Mistrzostwach Świata w biegu indywidualnym w kategorii kadet – Julia Wajda;

5 m. na Mistrzostwach Świata w wertykalu w kategorii kadet – Julia Wajda;

5 m. na Mistrzostwach Świata w sztafecie młodzieżowej – Julia Wajda, Andrzej Bargiel i Piotr Grzegorzek;

8 m. na Mistrzostwach Świata w wertykalu w kategorii junior – Andrzej Bargiel;

4 m. w zawodach Pierra Menta w kategorii junior – Andrzej Bargiel;

37 m. w zawodach Pierra Menta w kategorii senior – Szymon Zachwieja i Jacek Żyłka-Żebracki.

sezon 2008/2009

srebrny medal na Mistrzostwach Europy w biegu indywidualnym w kategorii junior – Anna Figura;

brązowy medal na Mistrzostwach Europy w biegu indywidualnym w kategorii junior – Julia Wajda;

4 m. na Mistrzostwach Europy w wertykalu w kategorii junior – Anna Figura;

6 m. na Mistrzostwach Europy w wertykalu w kategorii junior – Julia Wajda;

5 m. na Mistrzostwach Europy w biegu indywidualnym w podkategorii espoir – Andrzej Bargiel;

7 m. na Mistrzostwach Europy w wertykalu w podkategorii espoir – Andrzej Bargiel;

srebrny medal w zawodach Pierra Menta w kategorii junior – Anna Figura i Julia Wajda;

28 m. w zawodach Pierra Menta w kategorii senior – Szymon Zachwieja i Jacek Żyłka-Żebracki;

srebrny medal w Pucharze Świata w kategorii junior – Julia Wajda;

brązowy medal w Pucharze Świata w kategorii junior – Anna Figura;

brązowy medal w Pucharze Świata w podkategorii espoir – Andrzej Bargiel;

7 m. w Pucharze Świata w kategorii senior – Klaudia Tasz;

8 m. w Pucharze Świata w kategorii kadet – Paulina Figura;

4 m. w zawodach Trofeo Mezzalama – Klaudia Tasz.

sezon 2009/2010

4 m. na Mistrzostwach Świata w biegu indywidualnym w kategorii junior – Julia Wajda;

5 m. na Mistrzostwach Świata w biegu indywidualnym w kategorii junior – Paulina Figura;

6 m. na Mistrzostwach Świata w wertykalu w kategorii junior – Julia Wajda

7 m. na Mistrzostwach Świata w wertykalu w kategorii junior – Paulina Figura;

srebrny medal na zawodach Pierra Menta w kategorii junior – Anna Figura i Julia Wajda;

9 m. na zawodach Pierra Menta w kategorii senior – Andrzej Bargiel;

brązowy medal w Pucharze Świata w kategorii junior – Julia Wajda;

6 m. w Pucharze Świata w kategorii junior – Anna Figura;

8 m. w Pucharze Świata w kategorii junior – Paulina Figura;

6 m. w Pucharze Świata w podkategorii espoir – Andrzej Bargiel

11 m. w Patrolu Lodowcowym – Andrzej Bargiel, Mariusz Wargocki, Jacek Żyłka Żebracki.

Finanse

W okresie sprawozdawczym komisja dysponowała środkami przyznanymi przez ministerstwo i bardzo skromnymi środkami pozyskiwanymi z opłat za licencje i wpisy do kalendarza. W roku 2008 i 2009 była to suma 100.000 PLN, w roku bieżącym 78.900 PLN. Dla zobrazowania proporcji potrzeb do otrzymywanych środków podaję wartość obowiązkowego wyposażenia reprezentanta Polski na zawodach międzynarodowych: 20.000 PLN. Jest oczywiste, że kołdra jest za krótka. Ta szczupłość środków rodzi oczywiście problemy co komisja powinna sfinansować, a czego nie. Każda decyzja znajdzie jej przeciwników.

Od dwu lat sponsorem kadry narodowej NW jest firma ODLO. W ramach tego sponsoringu członkowie kadry otrzymują odzież tej firmy.

Podsumowanie

Poniżej powtarzam niektóre sformułowania z poprzedniego sprawozdania, jako że nadal są aktualne.

Komisja zajmuje się „najmłodszym dzieckiem” alpinizmu – narciarstwem wysokogórskim. Po kilku latach pracy i eksperymentów udało się stworzyć zasady funkcjonowania tej dyscypliny sportowej zgodne z obowiązującym w Polsce porządkiem prawnym i zgodne z przepisami ISMF. To co w innych dyscyplinach sportu było od dawna normą, w narciarstwie wysokogórskim budziło protesty środowiska, że wspomnieć tylko wymóg licencji zawodniczych czy badań lekarskich.

Nie pomogą jednak dobre regulacje, gdy nie ma zawodników. Przed środowiskiem stoi ciągle trudne zadanie zachęcenia młodzieży do uprawiania narciarstwa wysokogórskiego.

Nie mamy ani jednego trenera w tej dyscyplinie – z konieczności posilkujemy się trenerami z dyscyplin pokrewnych.

Do tego dochodzą problemy natury finansowej. Oprócz tego, że środków jest mało, to ich wydatkowanie jest ściśle ukierunkowane. Pieniądzy z dotacji ministerstwa sportu nie można np. wydać na nagrody. Nagrody kupowane były za środki własne komisji pozyskane za opłaty licencyjne, a więc za pieniądze klubów i zawodników. To źródło bardzo skromnych środków wyszło za sprawą zniesienia licencji przez nową ustawę o sporcie.

Medialność zawodów NW, a zatem możliwość pozyskiwania środków z reklamy oraz pozyskiwania sponsorów, jest problematyczna. Próby jej powiększenia przez pokaz ze śmigłowca są bardzo dyskusyjne (lawina sprowokowana przez śmigłowiec na MŚ w Cuneo czy loty nad terenami chronionymi, w których zazwyczaj odbywają się te zawody).

Organizatorzy zawodów dokonują olbrzymiego wysiłku pozyskując środki od sponsorów i zatrudniając ludzi za dobre słowo i posiłek. Jednocześnie muszą sprostać wymogom regulaminowym skrupulatnie egzekwowanym przez przedstawicieli PZA.

To budzi protesty szczególnie przy wycofaniu się związku (ze względów finansowych) z dotowania zawodów.

sporządził:

Jacek Radosław Bilski
przewodniczący KNW PZA

Słupnice, 10.10.2010.

Komentarz do sprawozdania z działalności KNW w latach 2007-2010

Koleżanki i Koledzy,

29 maja br. w siedzibie TOPR w Zakopanem miało miejsce pierwsze od wielu lat spotkanie środowiskowe narciarzy wysokogórskich.

W spotkaniu wzięli udział:

1. Reprezentanci klubów PZA działających w tej dyscyplinie - łącznie ok. 40 osób
2. skład KNW
3. Reprezentanci Zarządu PZA: Marek Wierzbowski i Piotr Xięski.

Na spotkaniu tym udało się:

- zdefiniować problemy środowiska NW,
- ustalić wstępny plan dotyczący rozwoju tej dyscypliny w Polsce,
- określić wstępne zasady współpracy wewnątrz środowiska,
- wyłonić spośród przedstawicieli klubów grupę osób zainteresowanych pracą w KNW.

Jednocześnie pragniemy zaznaczyć, że obecni na spotkaniu środowiskowym członkowie zarządu PZA dostrzegli w postawie środowiska chęć do zmian i podczas ogólnej dyskusji zaakceptowali scenariusz ewolucji KNW.

Od spotkania minęło już ponad 4 miesiące, w którym aktualny skład KNW nie poczynił żadnych kroków zmierzających do realizacji ustaleń poczynionych na spotkaniu środowiska NW.

Wobec powyższego grupa osób zainteresowanych pracą w KNW informuje Zarząd PZA, że w dalszym ciągu jej członkowie są zainteresowani pracą na rzecz środowiska NW, a także o sytuacji w której mając na uwadze praktyczne względy organizacyjne, zmuszeni zostaliśmy do działania bez oczekiwanej pomocy, ale również formalnej zgody członków KNW.

Między innymi odbyło się spotkanie organizatorów przyszłorocznego PP i PPA. Ustalono tam wstępny kalendarz zawodów (zamieszczony poniżej – prosimy o zatwierdzenie), termin eliminacji na MS itp. Ponadto opracowaliśmy wniosek J-23, który został złożony do Ministerstwa i jest już przyznane dla KNW dofinansowanie na konsultacje i wyjazdy dla młodych zawodników. Cały czas trwają także prace nad organizacją finału Pucharu Świata w Zakopanem.

Nie wierzymy już w możliwość współpracy z aktualnym składem KNW. Zamierzamy jednak kontynuować naszą pracę dla naszego środowiska. Chcemy działać zgodnie ze statutem PZA i obowiązującymi standardami współpracy. Jednocześnie brak porozumienia z obecnym składem KNW blokuje wszelkie nasze działania, co w obliczu zaplanowanych na najbliższy sezon zawodów i imprez których organizację zainicjowaliśmy, może skutkować katastrofą.

Wobec powyższego zamierzamy kierować nasze wnioski do Zarządu PZA i bezpośrednio z nim konsultować sprawy organizacyjne.

Mamy nadzieję, że aktualny skład KNW uzna, że w sprawie rozszerzenia składu komisji jest winien zaniechania i zamiast blokować nasze działania i inicjatywy wesprze zgodnie z interesem środowiska narciarzy wysokogórskich i całego PZA.

Liczymy na Waszą współpracę
Justyna Żyszkowska, Szymon Sawicki
TKN Tatra Team
Agnieszka Solik, Marcin Zwoliński
KS Kandahar

08.01 Czantoria PP
15.01 Alpin Sport Ski Tour Race PP
22.01 Brenna PPA
29.01 Puchar Pilska - MISTRZOSTWA POLSKI

- 05.02 Javorovy PPA
- 26.02 Puchar Połonin PPA
- 06.03 PolarSport PPA
- 12.03 Memoriał Strzeleckiego PPA
- 19.03 Memoriał Siemaszki PPA
- 26.03 KW Zakopane PP
- 03.04 Oppenheim PP
- 16.06 Memoriał Malinowskiego, Puchar Świata, PP

PP – Puchar Polski

PPA – Puchar Polski Amatorów

Komisja Wspinaczki Sportowej

Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010

Komisja Wspinaczki Sportowej w okresie ostatnich trzech lat działała stabilnie, kontynuując zadania zapoczątkowane w poprzedniej kadencji. Z pewnością do największych sukcesów naszej aktywności można zaliczyć zapewnienie finansowania zadań statutowych KWS na przyzwoitym poziomie, skutecznego pozyskiwania dodatkowych środków finansowych w każdym roku działalności, oraz pozyskania środków finansowych na budowę ściany wspinaczkowej służącej zawodnikom z kadry narodowej we wspinaczce na czas. Ogromnym sukcesem wspinaczki sportowej były medalowe wyniki Polaków w imprezach najwyższej światowej rangi.

Ściana Polskiego Związku Alpinizmu

Pod koniec 2008 roku KWS, przy dużym wsparciu członków zarządu Marka Wierzbowskiego i Magdy Słupińskiej, udało się pozyskać środki finansowe na budowę ściany wspinaczkowej zgodnej z międzynarodowymi standardami IFSC, służącej zawodnikom z kadry narodowej w konkurencji wspinaczki na czas. W dużej mierze, do powodzenia realizacji tego projektu, przyczyniły się sukcesy zawodniczki Polskiego Związku Alpinizmu, Edyty Ropek, która w 2008 roku zwyciężyła Puchar Świata i Mistrzostwa Europy we wspinaczce na czas. W związku ze zmianami w światowym wspinaniu w tej konkurencji, budowa takiego obiektu była koniecznością oraz alternatywą wobec kosztownych wyjazdów treningowych do Włoch, gdzie do tej pory trenowali zawodnicy z naszej kadry.

Obecnie, usytuowana w Tarnowie, ściana PZA służy sporej grupie zawodników, którzy zgodnie z obowiązującymi zasadami, mają do niej dostęp każdego dnia. Warto podkreślić,

że zawodnicy kadry narodowej mają możliwość BEZPŁATNEGO korzystania ze ściany. Od początku istnienia ściany (kwiecień 2009) na obiekcie zanotowano 703 osobo/wejść, z czego 609 osobo/wejść to zawodnicy kadry narodowej, zaś 94 osobo/wejść to pozostali zawodnicy korzystający z ściany odpłatnie. Ściana PZA gościła między innymi zawodników kadry narodowej Ukrainy i Belgii.

Obiektem zarządza i opiekuje się firma Arkadiusza Kamińskiego, dzięki czemu Polski Związek Alpinizmu nie ponosi ŻADNYCH kosztów jej utrzymania! Ściana o wymiarach 19 metrów wysokości, 6 metrów szerokości, wyposażona jest w trzy stanowiska TR, ułożone są na niej trzy drogi, z czego dwie to tzw. drogi do standardu, na których trenują zawodnicy we wspinaczce na czas.

PZA zakupiła również oficjalny system pomiaru czasu, godny z standardem IFSC, marki Alge Timing. Wykorzystywany on jest podczas konsultacji i zgrupowań kadry narodowej, podczas zawodów w konkurencji na czas oraz buldering.

Wyniki Sportowe

Ostatnie trzy lata wydarzeń sportowych we wspinaczce bez wątpienia związane były z sukcesami zawodników z kadry w konkurencji wspinaczki na czas. To sukcesy takich osób jak Edyta Ropek, Łukasz Świrk, Aleksandra Rudzińska, Marcin Dzieński, Klaudia Buczek, Katarzyna Wicha, Karina Mirosław, Katarzyna Mirosław, Rafał Hałasa, Małgorzata Rudzińska, Jan Modrzejewski są dumą dla naszej komisji i całego związku. Zawodnicy ci zdobywali medale w imprezach najwyższej światowej rangi, poczynając od wygranych w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, mistrzostw Świata, Europy, poprzez medale w edycjach Pucharów Świata, Pucharów Europy Juniorów, kończąc na Mistrzostwach Świata Juniorów. Szczegółowe informacje na temat wyników KN publikowane były na bieżąco na stronie internetowej KWS PZA.

W konkurencji wspinaczki prowadzenia, bez wątpienia naszego honoru broniła Kinga Ociepka, która jako jedna zajmowała miejsca w pierwszej piętnastce podczas zawodów Pucharu Świata. Niestety w okresie ostatnich trzech lat Kinga dwukrotnie była kontuzjowana, co niestety odbiło się na jej wynikach i przez jakiś czas wykluczyło z rywalizacji sportowej.

Kadra trenerska i instruktorska

Wspinaczka sportowa nareszcie posiada swoją kadrę trenerską. W naszej kadencji udało się zrealizować i zakończyć kurs dla trenerów II klasy. Komisja w najbliższych latach planuje organizację kolejnego takiego kursu. Należy zdać sobie sprawę, że wspinaczka stając się coraz bardziej profesjonalnym sportem, musi posiadać własną kadrę trenerską, która będzie zapleczem do przygotowań zawodników do współzawodnictwa sportowego. Bez kadry trenerskiej nie ma mowy o sukcesach sportowych!

Dowodem na to są nasze działania, KWS udało się pozyskać do współpracy trenerów, którzy przez ostatnie trzy lata pracowali z kadrą narodową juniorów, byli to: Robert Grabowicz, Grzegorz Gajaszek i Marcin Bibro. Dzięki naprawdę dużemu zaangażowaniu tych osób, które zajmowały się organizacją przygotowań kadry, a także wyjazdów na zawody, komisji udawało się wysyłać liczniejszą i lepiej przygotowaną reprezentację na imprezy

międzynarodowe, przy jednoczesnym zminimalizowaniu kosztów udziału przypadających na jednego zawodnika. Podjęcie takich działań zwiększyło szanse medalowe naszej reprezentacji i w konsekwencji przełożyło się na sukcesy Polskich juniorów w zawodach najwyższej światowej rangi!

Również dzięki tym osobom, oraz zaangażowaniu Arkadiusza Kamińskiego, Sebastiana Dembickiego i Edyty Ropak co roku organizowane były konsultacje i zgrupowania dla kadry narodowej seniorów i juniorów w konkurencjach wspinaczki na czas i prowadzenie. Imprezy te są istotnym elementem przygotowań zawodników do międzynarodowego współzawodnictwa, stwarzają możliwość realizacji wspólnych treningów, z wykorzystaniem różnych metod, pozwalają trenerom na skuteczniejszą pracę z samymi zawodnikami.

Trzeba jednak zaznaczyć, że nadal największa część pracy trenerskiej ma miejsce w klubach i sekcjach wspinaczkowych – lokalnie, w miejscach zamieszkania samych zawodników - i przy zaangażowaniu trenerów i instruktorów klubowych.

KWS tradycyjnie co roku organizowała szkolenia dla sędziów wspinaczki i konstruktorów dróg wspinaczkowych.

Zawody wspinaczkowe

To jeden z najtrudniejszych tematów działalności KWS. Mimo iż w ostatnich trzech latach, tradycyjnie udawało się rozgrywać po trzy edycje Pucharów Polski w każdej z konkurencji: buldering, prowadzenie i na czas, wliczając w to imprezy rangi mistrzowskiej, komisji nie udało się powtórzyć dużego sukcesu organizacyjnego, jakim był cykl zawodów w 2007 roku organizowanych w Tarnowie, Wrocławiu i w Warszawie. Nie mniej jednak sztabowe imprezy odbywały się co roku w Tarnowie, Krakowie i Wrocławiu.

Temat zawodów wspinaczkowych wymaga podjęcia prac związanych z profesjonalną koordynacją i zarządzaniem kalendarzem imprez KWS PZA jako całości. Takie działania wykraczają poza tradycyjny rozdział środków budżetowych na poszczególne pozycje, wyznaczaniem sędziów i konstruktorów dróg przez KWS na daną imprezę, natomiast wiążą się z podjęciem sprawnej pracy managerskiej, odpowiednio finansowanej.

Tego niestety naszej komisji w obecnej kadencji nie udało się zrealizować na poziomie pracy społecznej!

UKS i sport powszechny

KWS PZA dzięki zaangażowaniu Grzegorza Tuckiego, Grzegorza Gajaszka i Roberta Grabowicza, którzy tworzyli zespół ds. UKS i sportu powszechnego była organizatorem Pucharów Polski Uczniowskich Klubów Sportowych. Imprezy te dedykowane dla najmłodszych cieszyły się dużym powodzeniem i przyciągały licznie zawodników. Zespół ten co roku organizował również obóz wspinaczkowy dla zawodników z kategorii wiekowych UKS.

Współpraca międzynarodowa

KWS PZA stale współpracuje z Międzynarodową Federacją Wspinaczki Sportowej. W 2009 roku reprezentanci PZA Arkadiusz Kamiński i Marek Wierzbowski uczestniczyli w walnym zjeździe delegatów IFSC. Tomasz Oleksy i Edyta Ropek, wraz z Sergiejem Sinitsynem z Rosji są członkami Komisji Zawodników IFSC odpowiedzialnymi za zagadnienia związane z wspinaczką na czas.

KWS brała czynny udział w tworzeniu przepisów i rozwiązań dotyczących wspinaczki na czas, KWS kilkakrotnie w swojej kadencji reagowała i zwracała IFSC uwagę na łamanie przepisów IFSC podczas Pucharów Świata i Mistrzostw Świata, broniąc interesu Polskiej reprezentacji.

KWS w miarę możliwości finansowych stara się, by podczas imprez międzynarodowych, nasi zawodnicy byli pod opieką trenerską i managerską.

Komisja

Skład komisji w ostatniej kadencji tworzyli: Tomasz Wojciechowski – przewodniczący, Roman Kotarski – członek komisji, Bartłomiej Urbaś – członek komisji (2007-2009), Jakub Ziółkowski – członek komisji (2009 – 2010). KWS w zarządzie PZA reprezentowana była przez Arkadiusza Kamińskiego, który pełnił rolę koordynatora prac komisji. Pełną listę współpracowników można znaleźć na stronie PZA, w dziale wspinaczka sportowa, zakładka KWS PZA.

Kończąc tę kadencję komisji pragnę podziękować wszystkim współpracownikom, którzy przez ostatnie trzy lata wspierali swoimi działaniami nasze działania. W szczególności kolegom Krzysztofowi Walaskowi, Robertowi Grabowiczowi, Grzegorzowi Gajaszкови, Arturowi Polańskiemu, Adamowi Pustelnikowi i Grzegorzowi Tuckiemu.

Podsumowanie

Przed wspinaczką sportową w Polsce jest wiele celów do zrealizowania. Na świecie sporty wspinaczkowe w trzech konkurencjach wspinaczki (prowadzenie, buldering i na czas) rozwijają się w bardzo szybkim tempie.

Zmieniają się trendy i uwarunkowania, wzrasta poziom sportowy zawodników, powstaje wiele nowych i coraz większych obiektów służących do przygotowań i treningu zawodników, z całym zapleczem socjalnym i technicznym - również dyscyplin wspomagających trening wspinaczkowy.

Nasza dyscyplina stoi przed ogromną szansą znalezienia się wśród dyscyplin olimpijskich, dowodem na to jest pojawienie się wspinaczki sportowej na Światowych Igrzyskach (World Games) dyscyplin pretendujących do bycia olimpijskimi. Również na tym ważnym etapie nie zabrakło naszych zawodników, w Kaohsiung w 2009 roku reprezentowali nas Edyta Ropek i Łukasz Świrk.

Najbliższe trzy lata, będą kluczowym okresem dla wspinaczki sportowej na świecie. Dla nas jako związku, ważne jest byśmy byli częścią społeczności wspinaczkowej, która wspiera dążenia olimpijskie.

Podążając za dobrym przykładem wspinaczki na czas, w której obecnie Polacy odnoszą największe sukcesy na arenie międzynarodowej (co było by niemożliwe, bez powstania ściany PZA w Tarnowie) należy podjąć skuteczne działania zmierzające do stworzenia odpowiednich warunków – profesjonalnego zaplecza treningowego - służących kadrze w prowadzeniu i boulderingu.

Ponadto wspinanie sportowe wymaga sprawnego zarządzania, co za tym idzie odpowiedniego finansowania działań zmierzających do zwiększenia atrakcyjności dyscypliny dla potencjalnych sponsorów i instytucji wspierających. Tylko poprzez podejmowanie profesjonalnych działań, nasza dyscyplina sportu, będzie w stanie konkurować na trudnym rynku sportowym z innymi dyscyplinami. Ważnym dla nas elementem jest to, że wspinaczka sportowa ma w sobie ogromny potencjał, który wykorzystany we właściwy sposób, może stanowić atrakcyjny produkt i zwrócić na siebie uwagę. Dowodzi tego powodzenie takich działań w innych państwach na świecie.

Obserwując inne sporty, nie trudno też zauważyć, że korzyści płynące z popularności danych dyscyplin, przekładają się na korzyści dla związków sportowych, oraz korzyści dla nas wszystkich – podejmujących aktywności na poziomie sportu amatorskiego i rekreacji.

Kończąc pragnę podkreślić że wspinacze sportowi nie widzą przeszkód we współistnieniu z innymi dyscyplinami dotychczasowej dziedziny sportu - Alpinizm. Współpraca z pozostałymi komisjami działającymi pod szyldem PZA układała się dobrze, no może z wyjątkiem Komisji Mediów, wobec której mieliśmy większe oczekiwania i która naszym zdaniem nie spełniła swojej roli w tej kadencji.

Arkadiusz Kamiński

Komisja Tatrzańska **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

W skład Komisji Tatrzańskiej w trakcie trwania kadencji wchodził:

Ditta Kicińska – przewodnicząca

Piotr Morawski † (do 8.04.2009)

Artur Paszczak

Magdalena Słupińska (do 7.11.2009)

Piotr Xięski

Główne działania Komisji Tatrzańskiej były skupione na bazie tatrzańskiej, utrzymaniu jej statusu i poprawie funkcjonowania. W celu zachowania obozowisk na Rąbaniskach (lub

znalezienia rozwiązań alternatywnych na Hali Gąsienicowej) i Szalasiskach przeprowadzono bardzo dużą ilość spotkań z Dyrekcją TPN, z Radą Naukową TPN, a także z Ministerstwem Środowiska. Działania komisji były również związane ze sporządzeniem: [Uwag do Projektu Planu Ochrony TPN](#), [Uwag i wniosków do projektu zadań ochronnych na lata 2010-2013](#), [Udostępnianie Tatr Zachodnich dla wspinania](#).

Baza tatrzańska

Hala Gąsienicowa

Niestety nie udało się uniknąć likwidacji obozowiska na Polanie Rąbaniska. Obozowisko funkcjonowało ostatni raz w roku 2008. Wśród rozwiązań alternatywnych pojawiały się takie propozycje jak: wykorzystanie budynku TPN - Gawry (które zostało PZA udostępnione w roku 2009 dla 10 osób, członków Związku), [rozbudowa Betlejemki](#) oraz umieszczenie namiotów typu becza. O ile na spotkaniach w roku 2009 przedstawiciele PZA byli zapewniani, że nie znajdą się w sytuacji kiedy, że będą pozbawieni miejsc noclegowych w momencie, kiedy obozowisko będzie zlikwidowane a nie będzie rozwiązania alternatywnego, o tyle w roku 2010 – usłyszeli, że na Halę Gąsienicową można podchodzić z Zakopanego, a PZA powinna wystarczyć ilość miejsc noclegowych znajdujących się w Betlejemce.

Bez konsultacji z PZA została ograniczona również pojemność bazy noclegowej w zatwierdzonym [projekcie zadań ochronnych TPN na lata 2010-2013](#), w stosunku do wcześniejszego 20-letniego projektu Planu Ochrony TPN (nie ma niestety tego projektu na stronach TPN) z 80 do 40 miejsc noclegowych. W pismach do Dyrekcji TPN, Rady Naukowej TPN oraz Ministerstwa Środowiska wielokrotnie podkreślaliśmy, że propozycja wykorzystania Gawry w okresie letnim jest najlepszym rozwiązaniem, z wszystkich zaproponowanych, zarówno przez PZA, jak i przez TPN.

W roku 2010 na Hali Gąsienicowej dla zaspokojenia potrzeb noclegowych taterników funkcjonowała już tylko Betlejemka.

Morskie Oko

W związku z planami TPN dot. likwidacji również obozowiska na Polanie Szalasiska, TPN proponował następujące rozwiązania alternatywne: budowę sypialni w obrębie pawilonu na Włosienicy, przeniesienie obozowiska na teren parkingu na Włosienicy, zagospodarowanie terenu na tyłach schroniska w Morskim Oku oraz wydzierżawienie schroniska PTTK (PZA odmówiła prowadzenia rozmów bez obecności przedstawicieli z PTTK).

PZA uznał, że budowa noclegowni w obrębie pawilonu na Włosienicy nie zaspokoi potrzeb noclegowych taterników, gdyż proponowane przez PTTK miejsce na noclegownię znajduje się na [tarasie](#) pod dachem (tzw. grill). [Projekty przedstawione przez TPN](#) zakładały redukcję miejsc, z 72 (jakie są na obozowisku) do 15-20 miejsc. Na podstawie rozmów z agentami PZA przewidywało problemy z brakiem wody, odprowadzaniem ścieków (instalacje te w już w tej chwili są przeciążone), uzyskaniem zgody na zmianę sposobu użytkowania budynku oraz na budowę sypialni. Pomysł przeniesienia obozowiska w miejsce dawnego parkingu na Polanie Włosienica również nie spotkał ze akceptacją ze strony PZA, ze względu na bliskość tego miejsca z najbardziej uczęszczanym szlakiem w Tatrach.

W sprawie utrzymania i funkcjonowania bazy tatrzańskiej przez całą kadencję odbyła się bardzo duża liczba spotkań z przedstawicielami TPN, RN TPN i Ministerstwa Środowiska. W chwili obecnej mamy zapewnienie, że obozowisko na Polanie Szałasiska będzie funkcjonować do końca letniego sezonu taternickiego w roku 2011. Nie ustajemy w wysiłkach i zabiegach zmierzających do ustabilizowania sytuacji bazy taternickiej i zapewnienia jej funkcjonowania w kolejnych latach.

W roku 2010 zostały z inicjatywy PZA podjęte badania gruntów, wód powierzchniowych i ścieków w rejonie obozowiska, przed sezonem, w trakcie i po jego zakończeniu które zostały zlecone Państwowemu Instytutowi Geologicznemu. Próbki w chwili obecnej są analizowane. Wstępnie uzyskane informacje wskazują na znikomy wpływ obozowiska na przyrodę Tatr, mimo że tabor funkcjonuje nieprzerwanie na Polanie Szałasiska od 1958 roku.

W pismach do ministerstw (również MSiT), TPN i RN TPN, PZA zwracało uwagę również na krótkotrwałe umowy dzierżawne, które nie zapewniają Związkowi stabilizacji oraz uniemożliwiają podjęcie niezbędnych inwestycji zmierzających do modernizacji naszych obiektów.

Jak w poprzedniej kadencji, zarówno w sezonie letnim, jak i zimowym były organizowane akcje „Junior” i „Senior”.

Dzięki uprzejmości pani Marii Łapińskiej w każdym roku, w sezonie zimowym, podpisywaliśmy umowy na użytkowanie Starego Schroniska w Morskim Oku na sprzyjających dla taterników warunkach.

W latach 2007-2010 PZA podjęło wiele inwestycji służących polepszeniu warunków bytowych swoich członków lub wymagających naprawy czy remontów:

Betlejemka: [remont komina](#), [wymiana stolarki okiennej](#), zakup podstawowych narzędzi, uregulowanie formalności związanych z gospodarką ściekową obiektu. Uzyskaliśmy również wstępną akceptację Parku dla koncepcji podpiwniczenia budynku, dzięki czemu przeprowadziliśmy analizę możliwości realizacji takiego projektu, którego realizacja pozwoliłaby na pozyskanie dodatkowej powierzchni użytkowej w obiekcie na organizację jadalni i kuchni o łącznej powierzchni ca 50m².

Obozowiska taternickie

Szałasiska – bieżąca wymiana podestów , ław i stołów, zakup namiotów, naprawa umywalni, zakup lodówek i wyposażenia kuchennego, [wymiana pokrycia dachów na relaksach](#), [budowa nowego magazynu sprzętowego](#)

Rąbaniska - w czerwcu 2008, przed ostatnim sezonem funkcjonowania obozowiska zostały przeprowadzone niezbędne prace remontowe - [wymiana zmurszałych podestów](#), naprawa ogrodzenia, [stołów i ław](#), [budowa zadaszenia nad jadalnią](#),

Polana Rogoźniczańska - przeniesienie domku kierownika w bardziej suche miejsce oraz wymiana gontu na tym obiekcie, bieżące naprawy podestów i wiaty.

Zakup samochodów: [Nissan Terrano](#) (2008) i [Nissan Patrol GRI](#) (2010) dokonany dzięki wsparciu finansowemu udzielonemu PZA przez Fundację Kukuczki – dziękujemy.

Udostępnienie Tatr Zachodnich dla ruchu wspinaczkowego

PZA prowadziła rozmowy oraz wystosowała [pisma](#) z prośbą o udostępnienie obszarów dla wspinania w Tatrach Zachodnich. Działania te były podejmowane we współpracy z Fundacją Kukuczki.

Związek wsparł również [badania ankietowe](#) prowadzone przez dr Miłosza Jodłowskiego dot. wpływu wspinania na przyrodę Tatr, w ramach projektu finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego pt: Ocena wpływu taternictwa powierzchniowego na środowisko przyrodnicze jako podstawa do określenia zasad udostępniania i monitoringu ruchu wspinaczkowego na obszarze Tatrzańskiego Parku Narodowego, rozsyłając prośbę do wszystkich klubów o wzięcie udziału w ankiecie.

Sprawa udostępnienia Tatr Zachodnich, podobnie jak bazy tatrzańskiej została poruszona w [uwagach PZA do projektu 20-letniego Planu Ochrony TPN](#), jak i do [zadań ochronnych TPN na lata 2010-2013](#).

Przedstawiciel PZA w Radzie Naukowej TPN

W roku 2008 zostało wystosowane pismo do Rady Naukowej z prośbą o uwzględnienie przedstawiciela PZA w RN TPN. W przypadku problemów formalnych PZA poprosiło o uczestnictwo przedstawiciela przynajmniej w tych radach, których tematyka jest związana z PZA.

W odpowiedzi zostało zorganizowane spotkanie przedstawicieli związku z częścią naukową Rady Naukowej i Dyrekcją TPN, na którym zostały przedstawione problemy związane z bazą tatrzańską oraz udostępnieniem Tatr Zachodnich dla wspinania. Przedstawiciele do RN TPN wybierani są kolejne kadencje, ich liczba się nie zmienia w trakcie kadencji, i są zatwierdzani przez Ministerstwo Środowiska.

Współpraca z Fundacją Wspierania Alpinizmu Polskiego im. J. Kukuczki

PZA w ciągu całej kadencji corocznie otrzymywała wsparcie finansowe ze strony Fundacji Kukuczki, które w sumie wyniosło **55'000 zł. (serdecznie dziękujemy!)** W trakcie kadencji zostało zawarte Porozumienie pomiędzy KT PZA a FK w sprawie wspierania bazy finansowego bazy tatrzańskiej, w którym PZA zobowiązało się m.in. do umieszczania informacji o sfinansowaniu inwestycji w widocznych miejscach oraz do prawa zasiadania w komisji jednego członka z zarządu FK.

PZA i FK razem reagowały również na działania TPN, takie jak: utworzenie komisji ds. taternictwa przy TPN, wskazując, że są one próbą negowania mandatu Komisji Tatrzańskiej i wpływania na skład reprezentacji środowiska wspinaczkowego w rozmowach z TPN.

Działania na rzecz ochrony gór

W latach 2007-2010 PZA prowadził działania na rzecz ochrony przyrody, które między innymi obejmowały:

- podjęcie badań dot. wpływu działalności taternickiej na przyrodę TPN, zwłaszcza w odniesieniu do ustawy ochrony przyrody i Natura 2000,

- organizację seminarium pt: Wykorzystanie funduszy Unii Europejskiej w projektach partnerskich, na którym PZA zaproponowała parkom narodowym i krajobrazowym, a szczególności Tatrzańskiemu Parkowi Narodowemu - wspólne projekty z pogranicza sportu i ochrony środowiska przyrodniczego, które obejmowałyby kształtowanie świadomości ekologicznej wśród osób uprawiających sporty wspinaczkowe oraz turystykę kwalifikowaną oraz popularyzację ochrony przyrody i środowiska naturalnego obszarów chronionych w wydawnictwach periodycznych i jednorazowych. Wśród propozycji PZA znalazła się również modernizacja bazy tatrzańskiej, obejmująca m.in. budowę biologicznej oczyszczalni ścieków przy Betlejemce. Seminarium spotkało się z pozytywnym przyjęciem ze strony TPN (zostaliśmy zaproszeni na konferencję „Nowoczesne zarządzanie turystyką” w Krempnej organizowaną przez Tatrzański i Magurski Park Narodowy.

- uczestnictwo w programie „Wspieranie działalności pozarządowych organizacji ekologicznych” Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który sfinansował projekt: „Przygotowanie strategii intensyfikacji działań ekologicznych prowadzonych przez Polski Związek Alpinizmu w oparciu o współpracę z parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz poszukiwanie źródeł ich finansowania”.

Komisja Himalaizmu

Sprawozdanie z działalności w latach 2008-2010

W dniu 4 października 2008 roku, decyzją Zarządu Polskiego Związku Alpinizmu powołano Komisję Himalaizmu oraz zatwierdzono jej skład: Danuta Wach - przewodnicząca, Janusz Kurczab, Janusz Majer, Ewa Panejko-Pankiewicz, Janusz Skorek, Krzysztof Wielicki.

W lutym 2010 roku Janusz Skorek, z powodów osobistych zrezygnował z pracy w Komisji .

Pierwsze zebranie Komisji Himalaizmu odbyło się w Rzędkowicach w dniu 8 listopada 2008 roku.

Ustalono, iż Komisja Himalaizmu powinna dbać o to, by alpinizm i himalaizm, zgodnie z założeniami statutu PZA, odgrywał główną rolę w tym Związku.

Rolą Komisji Himalaizmu, która jak pozostałe komisje jest ciałem doradczym Związku, będzie popieranie i promowanie takich kierunków w himalaizmie jak:

- a/ eksploracja nowych terenów (Karakorum, góry na terenie Chin),
- b/ pokonywanie dziewiczych ścian, grani,
- c/ wytyczanie nowych dróg,
- d/ dokonywanie pierwszych wejść zimowych na szczyty ośmiotysięczne
- e/ dokonywanie wejść w zespołach kobiecych,
- f/ wyprawy kobiece.

a także:

- g/ popieranie i wyróżnianie ambitnych celów sportowych i wypraw organizowanych przez poszczególne kluby lub ich członków zrzeszonych w PZA,
- h/wybór aktualnych wybitnych celów sportowych,
- i/ organizacja wyjazdów docelowych ; zgrupowań treningowych i aklimatyzacyjnych,
- j/ opiniowanie zgłoszeń i wniosków dotyczących rocznego kalendarza wypraw,
- k/prognozowanie zadań w zakresie himalaizmu na okresy kilkuletnie.

Komisja będzie zajmowała się działalnością związaną z uprawianiem alpinizmu w najwyższych górach : Himalajach, Karakorum i innych górach Azji Wysokiej, których najwyższe szczyty przekraczają 7000 m.

Góry Azji Wysokiej:

- Himalaje (Mount Everest, 8848 m),
- Karakorum (K2, 8611 m),
- Hindukusz (Tirich Mir, 7706 m),
- Pamir (Kongur Tagh, 7649 m),
- Tien-szan (Pik Pobiedy, 7439 m),
- Góry Chińsko-Tybetańskie (Minya Konka, 7556 m),
- Kunlun (Peak 7167 m),
- Transhimalaje (Gyala Peri, 7294 m),
- Góry Wyżyny Tybetańskiej (Mayer Kangri, 7011 m).

Ważniejsze wydarzenia w poszczególnych latach:

2008

- Kinga Baranowska jako pierwsza Polka stanęła na szczycie Dhaulagiri (8167 m)!
- Artur Hajzer i Robert Szymczak weszli na Dhaulagiri
- Piotr Morawski – przetraversował Gasherbrum I(8080 m) i wszedł na Gasherbrum II (8034 m).
- Kinga Baranowska weszła na Manaslu (8156 m)!
- Pharilapcha- (Langcha); na północnej ścianie Michał Król, Andrzej Sokołowski i Przemek Wójcik poprowadzili nową drogę nadając jej nazwę „Dzień Niepodległości”
- [Polscy alpiniści coraz częściej goszczą w rejonie Khumbu Himal, zwanym również Mahalangur Himal. Nirekha- sześciotysięcznik, wejście Grzegorza Kukurowskiego i Jarosława Skowrona](#)
- Reaktywowanie wspinaczki w zespołach kobiecych. Z inicjatywy Ewy Panejko-Pankiewicz i Danuty Wach , przedstawicielki KH, podjęto pracę od podstaw zmierzającą do odrodzenia himalaizmu kobiecego. Rozpoczęto od organizowania systematycznych kobiecych obozów sportowych w Morskim Oku : luty 2009, kwiecień 2010, wrzesień 2010.

2009

- [Dhaulagiri/ Manaslu 2009](#) : tragedia na Dhaulagiri, ginie Piotr Morawski.
- [Odwrót zimowej wyprawy na Broad Peak](#); A.Hajzer, R.Szymczak wracają bez sukcesu
- [Kinga Baranowska na szczycie Kanchendzongi!](#)
- [Zespół w składzie: Marcin Michałek, Wojciech Kozub i Krzysztof Starek dokonał pierwszego przejścia dziewiczej, północnej ściany Malanphulan 6573 m.](#)

2010

- Za wejście na Annapurnę (8091 m) w Himalajach Nepalu [Kinga Baranowska i Piotr Pustelnik otrzymali od Ministra Sportu i Turystyki w 2010 r. wyróżnienia w postaci dyplomów oraz nagrody pieniężne.](#) Tym wejściem Piotr Pustelnik skompletował Koronę Himalajów jako trzeci Polak a dwudziesty alpinista na świecie.
- [Polish K2 & Broad Peak Expedition 2010](#) ; dojście do IV obozu (powyżej 8.000) udział w wyprawie czterech kobiet
- [Wejście na Nangę Parbat](#) drogą Kinshofera od strony doliny Diamir; Artur Hajzer i Robert Szymczak oraz Marcin Kaczkan
- [Pik Pobiedy — na szczyt weszli Aleksandra Dzik i Jakub Hornowski. Ola Dzik – została pierwszą Polką z pełnym tytułem Śnieżnej Pantery](#) (Amelii Kapłoniak w 1989 roku przyznano tytuł bez wejścia na Pik Pobiedy, ponieważ w tym czasie nie udzielano na ten szczyt pozwoleń)
- 9 października wyruszyła wyprawa PZA do Nepalu na południową ścianę szczytu Gaurisankar South (7010 m). Uczestnicy: Michał Król, Andrzej Sokołowski, Przemysław Wójcik.

Podsumowanie

Komisja Himalaizmu od czasu powstania odbyła 7 zebrań. Członkowie komisji kontaktowali się dodatkowo prowadząc korespondencje mailową , jak również poprzez skype.

Ostatnie zebranie KH odbyło się 26 września 2010 roku. Na zebraniu obecni byli: Janusz Kurczab, Janusz Majer, Ewa Panejko-Pankiewicz, Danuta Wach, oraz w kontakcie telefonicznym Krzysztof Wielicki. Zebranie podsumowano następującymi wnioskami:

W celu poprawienia współpracy między różnymi kierunkami wspinaczki wysokogórskiej, uważamy, iż dalsze istnienie Komisji Himalaizmu jako oddzielnej komisji nie jest potrzebne.

Zachodzi jednak konieczność połączenia Komisji Himalaizmu z Komisją Wspinaczki Wysokogórskiej. Poszerzona Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej powinna liczyć nie 3 osoby, a co najmniej 6 osób i włączyć do swojego grona osoby z doświadczeniem i wiedzą himalajską teoretyczną i praktyczną. Komisja powinna również posiadać w swoim gronie co najmniej dwuosobowe przedstawicielstwo kobiet, propagatorek kobiecego wspinania, dbających o rozwój alpinizmu i himalaizmu kobiecego.

Polski Związek Alpinizmu powinien bardziej niż dotychczas zadbać o rozwój alpinizmu kobiecego. Pojawiła się grupa samodzielnie wspinających się kobiet, którym należy stworzyć

warunki rozwoju poprzez organizowanie obozów sportowych. Zgrupowania są ważnym motorem dla wspinaczkowego rozwoju .

W przyjętym do realizacji przez Polski Związek Alpinizmu wieloletnim programie eksploracji najwyższych gór świata, w tym w „Polskim Himalaizmie Zimowym” z całą pewnością odnajduje się „Polski Himalaizm Kobiety”. Jednak zdaniem Ewy Panejko-Pankiewicz i Danuty Wach, propagatorek kobiecego wspinania, alpinizm i himalaizm kobiecy, w szczególności wspinaczka zespołów kobiecych i wypraw kobiecych powinna mieć zagwarantowaną oddzielną kategorię, w której „poprzeczka trudności” jest odpowiednio niższa niż w przypadku zespołów męskich

Danuta Wach

Komisja Szkolenia Wspinaczki Skalnej i Wysokogórskiej **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

Uzupełnienie

Niniejsze sprawozdanie należy rozpocząć od uzupełnienia sprawozdania poprzedniej komisji. Jesienią 2007 roku Zarząd nadał 20 instruktorom wspinaczki sportowej tytuł Instruktora Wspinaczki Skalnej PZA. Było to pierwsze poważne zapełnienie wieloletniej luki, jaka pojawiła się w środowisku instruktorskim. Brak kursów instruktorskich spowodowany był sytuacją prawną oraz koniecznością uzyskania uprawnień państwowych przez kadrę szkoleniową PZA. Decyzja poprzedniego Zarządu o nadaniu tytułu instruktora wspinaczki skalnej była efektem zakończonego kursu doszkalającego dla absolwentów sportu.

Zmiany w składzie komisji

Kadencja 2007 – 2008 rozpoczęła się od ukonstytuowania w składzie Bogusław Kowalski, Jacek Patrzykont, Wojciech Wajda. Do pomocy w pracach komisji swój akces zgłosili: Marek Kujawiński, Mariusz Majchrowicz, Andrzej Makarczuk, Marek Pokszan, Wojciech Święcicki oraz Marcin Zembal. W trakcie kadencji nastąpiły zmiany - w składzie komisji Jacka Patrzykonta zastąpił Marek Kujawiński. Jesienią 2008 roku Zarząd postanowił przyjąć na kontrakt Szefa komisji Bogusława Kowalskiego. Wynagrodzenie pokrywać miały przede wszystkim składki instruktorskie, które wprowadzone zostały od 2009 roku. W wyniku Spotkania Instruktorskiego, jakie odbyło się w listopadzie 2009 roku, skład komisji poszerzony został o osoby Macieja Ciesielskiego, Adama Pieprzyckiego, Roberta Rokowskiego, Marka Kujawińskiego oraz Krzysztofa Tretera. Aktywizacja większej liczby osób w prace komisji, spowodowała, że Bogusław Kowalski zrezygnował z pobierania wynagrodzenia z tytułu pracy dla środowiska od 31 marca 2010 roku. Ostatecznie komisja dotrwała do końca kadencji w składzie Bogusław Kowalski – przewodniczący komisji, Maciej Ciesielski, Adam Pieprzycki, Krzysztof Treter, Wojciech Wajda.

Akty prawne

W czasie kadencji Komisja zaangażowana była w prace nad projektem ustawy o bezpieczeństwie w górach i ratownictwie, a także w prace nad projektem ustawy o sporcie. Ten drugi szeroko komentowany był w „Taterniku”. Zniesione zostały dotychczasowe tytuły zawodowe: menedżera sportu, instruktora rekreacji, instruktora odnowy biologicznej, instruktora sportu osób niepełnosprawnych. Osoby, które uzyskały wymienione specjalności zachowają swoje kwalifikacje, tyle, że nie będą one osadzone w obowiązującej ustawie. Wprowadzony został też zapis zgodnie z którym poza klubem sportowym prawo do szkolenia będzie posiadał każdy bez względu na umiejętności. Projektodawca nie dał się przekonać, iż szkolenia komercyjne w takim sporcie jak alpinizm (sporty górskie) powinny być wykonywane przez osoby kompetentne, odpowiednio przygotowane do pracy z ludźmi w górskim, czy też skalnym terenie. Zapis ten jednoznacznie wskazuje, iż szkolenie klubowe może przeprowadzać wyłącznie trener lub instruktor sportu. Komisja Szkolenia wychodząc naprzeciw potrzebom klubów zrzeszonych w PZA przygotowała projekt Regulaminu imprez sportowych PZA.

Zakończone zostały prace nad regulacjami wewnątrzwiązkowymi: Regulaminem Szkolenia Wspinaczkowego PZA, Regulaminem Weryfikacji Instruktorów PZA oraz Kodeksu Etyki Zawodowej Instruktorów PZA. Po wieloletnich dyskusjach wymienione regulacje stały się faktem. Należy przypomnieć, że w 2008 roku przeprowadzono weryfikację, instruktorzy zostali zobowiązani do złożenia wykazów przejść oraz wykazów szkoleń w bazie danych PZA. Ponadto przywrócona została składka instruktorska, która w całości przeznaczona jest na działalność komisji.

Kadra szkoleniowa

Pierwszym tematem kadencji było rozpoczęcie kursu instruktorskiego na stopień instruktora wspinaczki wysokogórskiej (związkowy stopień Instruktor Taternictwa PZA). Po wstępnej eliminacji na podstawie dotychczasowej kariery sportowej na kurs przyjęto 17 osób na kurs. Kurs ten wymagał dużego nakładu pracy komisji i pochłaniał sporo energii. W sumie szkolenie trwało do lata 2009 roku i ostatecznie zakończyło go 10 osób.

We wrześniu 2009 roku odbył się egzamin kolejnej edycji kursu doszkalającego dla instruktorów sportu. Efektem tego kursu jest nadanie latem 2010 roku tytułu Instruktora Wspinaczki Skalnej PZA dwunastu absolwentom wspomnianego szkolenia. W maju 2009 roku odbyła się unifikacja dla instruktorów taternictwa jaskiniowego, w wyniku której tytuł instruktora wspinaczki skalnej PZA uzyskały trzy osoby. Tak duży nacisk prac komisji na kursy instruktorskie był spowodowany luką pokoleniową, jaka powstała w ostatniej dekadzie. Obecnie kadra szkoleniowa we wspinaczce powierzchniowej – tradycyjnej liczy 106 instruktorów, w tym: 45 Instruktorów Wspinaczki Skalnej, 33 Instruktorów Taternictwa oraz 26 Instruktorów Alpinizmu. Sześć osób uzyskało tytuł Instruktora Seniora PZA.

Staż zagraniczne

W styczniu 2008 roku na stażu w Glenmore Lodge gościła czteroosobowa delegacja w składzie Bogusław Kowalski, Mariusz Majchrowicz, Adam Potoczek i Krzysztof

Skoczył. Był to jedyny staż, jaki odbył się w minionej kadencji, niestety pomimo prób zabrakło osób, które poprowadziłyby sprawę od początku do końca.

Betlejemka

Jednym z najistotniejszych problemów 2008 roku była zmiana na stanowisku zarządzającego obiektem COS PZA Betlejemka. Bogumiła Słame zastąpił Arkadiusz Kubicki. Zgodnie z zaleceniami WZD, Zarząd postanowił oddzielić funkcję koordynatora szkolenia od administratora obiektu. W kwietniu 2009 roku Arkadiusz Kubicki zrezygnował z funkcji kierownika obiektu, jego miejsce tymczasowo zajął Paweł Mielnikow, a później na umowę Adrian Koźbiał. Obecnie Betlejemka prowadzona jest wzorowo, doskonale układa się współpraca kierownika, zarówno z instruktorami, jak i wspinaczami. Ogromnym problemem stał się brak miejsc w sezonie letnim. Tatrzański Park Narodowy zlikwidował obozowisko na Polanie Rąbaniska, w 2009 roku czasowo korzystaliśmy, na ograniczonych zasadach z obiektu Gawra. Obecnie, w sezonie letnim jeden obiekt z dwiema toaletami nie wystarcza. Opinię jednego z urzędników Parku, iż taternicy mogą spać spokojnie, pozostawiam bez komentarza.

Szkolenie w COS PZA Betlejemka prowadzono na czterech rodzajach kursów. Zauważona została chęć uczestniczenia w kursach taternictwa zimowego – najdroższych oraz przeznaczonych do najbardziej zaawansowanych adeptów. Z tego też powodu ten typ szkoleń jest dofinansowywany z budżetu komisji. Trwają prace nad nowymi programami poszerzającymi ofertę szkoleniową Betlejemki - kurs alpejski, kurs wspinaczki wielowyciągowej po drogach ubezpieczonych, kurs wspinaczki lodowej, kurs dry-toolingu, kurs autoratownictwa.

W trakcie kadencji odnowiona baza sprzętowa Betlejemki – przybyło 12 pełnych zestawów do taternictwa zimowego, w tym lawinowe zestawy ABC. Wymienione zostały liny, uprząże, kaski, taśmy, karabinki, a także dokupiono zestawy friendów typu Camelot.

W czasie kadencji odbyło się:

- 22 kursów wspinaczki skalnej, w czasie których wyszkolono 66 kursantów,
- 10 kursów taternictwa, w czasie których wyszkolono 86 kursantów,
- 6 kursów taternictwa zimowego, w czasie których wyszkolono 44 kursantów,
- 13 kursów turystyki zimowej, w czasie których wyszkolono 81 kursantów.

Promocja

Wiosną i latem 2008 roku komisja podjęła akcję propagandową mającą na celu promocję instruktorów PZA. Poruszono także wiele innych spraw, które dotychczas były przemilczane np. czarne przewodnictwo, czy szkolenie przez osoby nieuprawnione. Przede wszystkim zakomunikowane zostały informacje dotyczące regulaminów szkoleń. Część została opublikowana w mediach górskich: „Taterniku”, w miesięczniku „GÓRY”, „Magazynie Górskim”, na portalach internetowych, w tym na jednym z najważniejszych - wspinanie.pl.

Pobocznym efektem tych akcji jest porozumienie przedstawicieli uczelni AWF, dzięki któremu kursy na stopień instruktora wspinaczki sportowej organizowane przez te podmioty nie będą miały w swoim programie zajęć metodycznych z zakresu szkolenia na własnej asekuracji. W zamian komisja zadeklarowała, iż będzie organizować cyklicznie kursy doszkalające z ww. zakresu.

W wymienionych mediach zareklamowana została marka Instruktora PZA.

Materiały szkoleniowe

W trakcie kadencji przebudowany został dział Szkolenie na stronie PZA i od 2009 roku sukcesywnie uzupełniane są materiały szkoleniowe. W pierwszej kolejności pojawiły się tam artykuły opublikowane w „Taterniku” w ostatnich 20 latach, a także materiały szkoleniowe wykorzystywane na kursach instruktorskich oraz przy szkoleniu w COS PZA Betlejemka. Ponadto w „Taterniku” publikowane były teksty techniczne i szkoleniowe. Ich autorami byli instruktorzy PZA. Latem 2010 roku nakładem komisji został wznowiony zeszyt szkoleniowy „Topografia i Terenoznawstwo” autorstwa Rafała Kardasia i Wojciecha Świąćickiego. Pozycja ta cieszyła się ogromnym powodzeniem wśród kursantów oraz początkujących wspinaczy. Niestety, nie udało się wydać zeszytu szkoleniowego z rejonu Morskiego Oka, nie udało się również pozyskać sponsora w celu wydania podręcznika – przekładu - dla początkujących wspinaczy zimowych.

Wypadki

W czasie sezonu letniego wydarzył się bardzo poważny wypadek w czasie szkolenia na Filarze Świnicy. Powołany został Zespół ds. tego wypadku, który przygotował wnioski i zalecenia. Fakt ten był impulsem do powołania Komisji Bezpieczeństwa. Pozostałe wypadki to przede wszystkim zwichnięcia i skręcenia kończyn. Niepokojącym zjawiskiem były wypadki lawinowe, w wyniku których poszkodowani byli instruktorzy. Stało się to przyczyną wydania przez komisję nakazu używania zestawu lawinowego. Temat wymaga prac komisji przed kolejnym sezonem zimowym.

Sprawy dyscyplinarne

W czasie kadencji komisja borykała się z kilkoma przypadkami niesubordynacji. Najpoważniejszy zakończył się pozbawieniem uprawnień instruktora PZA, a był spowodowany notorycznym łamaniem Regulaminu kadry szkoleniowej PZA i brakiem reakcji najpierw na monit komisji, a później Zarządu.

Jednym z przewinień bardzo często jest czarne przewodnictwo, nielegalne np. w rejonie Mont Blanc. Część kolegów nie rozumie, że ich działalność wyrządza szkodę im samym i całemu środowisku. Komisja wielokrotnie zajmowała się tym problemem. Z racji tego, że Regulaminy: Szkolenia Wspinaczkowego oraz Kadry Szkoleniowej PZA nie obejmują tego zagadnienia, kwesta uprawnień została ujęta w Kodeksie Etyki Zawodowej Instruktora PZA. Jednocześnie należy podkreślić, że Komisja Szkolenia jako jedyna podjęła ten temat. Jak

dotychczas przemilczane jest łamanie prawa w krajach alpejskich przez prominentne osoby z naszego środowiska.

Istotnym problemem było szkolenie w czasie obozów klubowych przez osoby nie posiadające uprawnień zawodowych oraz nieregulaminową liczbę podopiecznych. Problem dotyczył nie szkolenia koleżeńskiego - partnerskiego, tylko szkolenia, za które instruktorzy otrzymywali wynagrodzenie. Należy mieć nadzieję, że temat został wyjaśniony definitywnie.

Na jednym z zebrań Komisji poruszono sprawę wypowiedzi Tomasza Kopysia, który nie podając dowodów, szkalował dobre imię środowiska instruktorskiego oraz konkretnych instruktorów. Głównym zarzutem było oskarżenie o manipulację i zatajenie rzekomej przyczyny śmierci naszego kolegi śp. Juliusza Rudzińskiego. Komisja wyraziła dezaprobatę i skierowała sprawę do Sądu Koleżeńskiego PZA. Zarówno wniosek przewodniczącego komisji, jak i Akademickiego Klubu Górskiego z Łodzi nie przyniosły żadnych rezultatów. Sąd Koleżeński w tej sprawie "umył ręce", przyzwalając tym samym na dalszą działalność publicystyczną pana Kopysia.

Podsumowanie

Do największych pozytywów minionej kadencji zaliczyć należy większą świadomość marki, jaką jest logo Instruktor PZA, powstanie Kodeksu Etyki Zawodowej Instruktorów PZA, pogłębienie współpracy z TOPR, czego efektem było zorganizowanie Kwalifikowanego Kursu Pomocy Przedmedycznej, rzeczywista współpraca z Polskim Stowarzyszeniem Przewodników Wysokogórskich, a także cykliczność kursów instruktorskich – trwa obecnie nabór na kurs Instruktora Tatarnictwa PZA.

Dało się zauważyć, że jednym ze skutków wspomnianej już luki pokoleniowej jest brak zaangażowania się instruktorów w sprawy środowiska. Pozostaje mieć nadzieję, że nowa generacja dołoży wszelkich starań w celu utrzymania wysokiego poziomu szkolenia i weźmie na swoje barki odpowiedzialność za działania całego środowiska. Natomiast starsi koledzy będą wspierali merytorycznie nową komisję. W imieniu własnym pragnę podziękować wszystkim osobom, z którymi miałem zaszczyt współpracować w minionej kadencji.

Bogusław Kowalski

Komisja Mediów

Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010

Komisja Mediów i pomysł na jej funkcjonowanie zrodził się na WZD PZA w listopadzie 2007. Była to odpowiedź na potrzeby lepszej komunikacji działań PZA zarówno w środowisku samego PZA tj. na linii PZA – kluby, jak również z potrzeby lepszej komunikacji działań PZA z otoczeniem zewnętrznym: mediami (w szczególności wspinaczkowymi), środowiskiem wspinaczkowym niezrzeszonym w jakichkolwiek klubach.

Jeszcze w grudniu 2007 roku do pracy w Komisji Mediów PZA zgłosiło się na zasadzie wolontariatu kilka chętnych osób, jednak z biegiem czasu zapal tych osób niestety wygasł. Na

przyszłość płynie z tego wniosek, że rozważyć trzeba częściową chociaż odpłatność za wykonywaną pracę.

Z planu zadań i działań Komisji Mediów naszkicowanych w grudniu 2007 r., większość zadań udało się zrealizować i należały do nich:

- stworzenie i wydawanie Biuletynu PZA jako dodatkowego środka komunikacji PZA ze środowiskiem wspinaczkowym,
- stworzenie stanowiska Rzecznika Prasowego PZA, do którego poprzez kontakt na stronie PZA trafiały zapytania od mediów lub prośby o skomentowanie dobrych występów naszych reprezentantów,
- zapoczątkowanie wydawanie kalendarza PZA jako materiału promującego Związek i jego dyscypliny,
- stworzenie roll-upów i banerów PZA,
- zaistnienie PZA na dużych imprezach i festiwalach górskich, takich jak: Krakowski Festiwal Górski, Kolosy, Warszawski Festiwal Górski, podczas których wystawiane były roll-upy PZA, dystrybuowane był kalendarz PZA i numery archiwalne Tatarnika oraz przeprowadzana była zbiórka na Nasze Skały,
- zaistnienie PZA (dzięki roll-up i banerom) na środowiskowych konferencjach prasowych takich jak Annapurna 2010, Nanda Devi East Expedition 2009,
- powstały filmy promujące Związek i jego dyscypliny, które w przyszłości mogą być wykorzystywane przez telewizję i inne media jako tło do informacji o sukcesach w różnych dyscyplinach.

Należy podkreślić, że większość tu wymienionych inicjatyw nie była wyłącznie zasługą Komisji Mediów. Inni członkowie zarządu również włączali się w wyżej wymienione przedsięwzięcia.

Reasumując, Komisja Mediów wykonała pierwszy krok w dobrą stronę. Jej działania powinny być kontynuowane, a nawet zintensyfikowane w zależności od funduszy i składu osobowego opartego na częściowej odpłatności za wykonywane prace.

Szczególne podziękowania składam koledze Mateuszowi Grabowskiemu, który koordynował temat Biuletynu PZA.

Z taternickim pozdrowieniem

Marcin Miotk

Komentarz do sprawozdania Komisji Mediów

Przygotowując sprawozdanie z prac Zarządu oraz poszczególnych komisji w kadencji 2007-2010 wątpliwości wzbudziło kontrowersyjne według niżej podpisanych Sprawozdanie z działalności Komisji Mediów. W naszych oczach potencjał tej komisji został zniweczony przez osobę odpowiedzialną za koordynację prac - Kolegę Marcina Miotka. Do społecznej pracy w Komisji Mediów zgłosiło się około 20 osób, a po długim okresie marazmu zostało ich tylko kilka.

Głównym osiągnięciem komisji było stworzenie Biuletynu Informacyjnego PZA. Początkowo w pracę komisji angażowali się członkowie wszystkich dyscyplin i rola koordynatora tematu ograniczała się do stworzenia jednolitego dokumentu. Odbywało się to raz na trzy miesiące. Przynajmniej tak było założenie.

W roku 2009 nastąpił marazm i Biuletyn został do chwili obecnej wydany tylko dwukrotnie. Sprawnej osobie zebranie i złożenie informacji zamieszczanych w Biuletynie powinno zająć maksymalnie pół dnia pracy. W ostatnich dwóch latach powstały dwa takie dokumenty. Stworzenie stanowiska Rzecznika Prasowego PZA (którym został Przewodniczący Komisji Mediów) wiązało się z dużymi oczekiwaniami, ponieważ jest to obszar, który wymaga stworzenia sensownych mechanizmów. Niestety w naszym odczuciu Kolega Marcin Miotk zupełnie nie zdał tego egzaminu. Rzecznik prasowy powinien kształtować politykę informacyjną całego Związku, a nie wyłącznie tematów, którymi jest osobiście zainteresowany ze względu na bezpośredni udział w danym przedsięwzięciu. Nie mamy żadnych przesłanek, żeby wypowiedzieć jakąkolwiek opinię w kwestii promowania przez Rzecznika Prasowego sukcesów wspinaczy sportowych, narciarzy wysokogórskich, czy też taterników jaskiniowych. Nie przypominamy sobie działań promocyjnych Rzecznika po sukcesach Adama Pustelnika, Łukasza Dudka, Edyty Ropek, Łukasza Świrka, Michała Króla, Andrzeja Sokołowskiego, Przemysława Wójcika, Andrzeja Bargiela, Anny Figury, Julii Wajdy, Konrada Ociepki, Marcina Wszółka, Wojciecha Ryczera, Rafała Zająca. Każda z tych osób osiągnęła sukces rangi międzynarodowej, jednak działań promocyjnych Rzecznika się nie doczekaliśmy. Trudno za takie uznać ustawienie banneru, czy roll-up-a na festiwalach środowiskowych.

Szokująca była dla nas propozycja Marcina Miotka, którą przedstawił na początku kadencji, że na sprawne działanie komisji potrzebuje ok. 90 tys. złotych na rok. Tymczasem roczny budżet jakim dysponują narciarze wysokogórscy w Związku to 80 tys. zł! Warto dodać, że nasi narciarze są w ścisłej czołówce światowej i swoimi sukcesami promują PZA.

W Sprawozdaniu Komisji Mediów za trzy ostatnie lata Marcin złożył też propozycję, by rozważyć częściową chociaż odpłatność za wykonywaną pracę w ramach komisji. Marcinie – owszem, gdyby nastąpiła profesjonalizacja Związku, tak by mogło być.

Jednak na razie realia są inne, przede wszystkim finansowe i jeśli chce się pracować dla Związku, trzeba włożyć w to wiele serca i poświęcić wiele czasu. Nie jest sztuką promować Związek, kiedy ma się na rok 90 tys. zł i dostaje się jeszcze za to pieniądze. Jednak obecnie praca na rzecz Związku to głównie praca społeczna, tak jak praca na rzecz poszczególnych klubów zrzeszonych w PZA.

Trzeba to podkreślić, że najwięcej wysiłków w promocję Związku włożyły inne osoby niż Przewodniczący Komisji Mediów. Wiele z działań opisanych przez Komisję Mediów działo się bowiem bez jej udziału. Jeszcze więcej wydarzeń promocyjnych, które nie znalazły się w sprawozdaniu, zainicjowali i przeprowadzili członkowie Zarządu PZA i inne zaangażowane osoby, niewchodzące w skład komisji. Niemalże każdy sukces skutkowało jak najszybszym umieszczeniu „niusa” na stronie PZA, a następnie kontaktem z mediami ogólnopolskimi i regionalnymi.

Jako bliscy współpracownicy Taternika - organu Związku, nie dostrzeżliśmy wsparcia Rzecznika Prasowego odpowiedzialnego za politykę informacyjną w działania na rzecz naszego pisma. Redaktor naczelna wielokrotnie zwracała się do Zarządu z prośbą o pomoc, współpracę, czy rozwiązanie bieżących problemów. W dyskusję i pomoc ani razu nie włączył się Marcin Miotk. Dlatego zdziwiło nas jego ożywienie podczas marcowego Sejmiku Prezesów Klubów Zrzeszonych w PZA na temat przyszłości „Taternika”, bowiem ani wcześniej, przed Sejmikiem, ani później, nie angażował się w działania na rzecz pisma. Nie

brał udziału w tworzeniu kwartalnika, nie zna realiów dotyczących redagowania, wydawania, promowania i dystrybuowania Taternika, nie zna problemów, nie wie, jakie wysiłki na bieżąco podejmują redaktor naczelna, osoby z Zarządu i spoza Zarządu, którym faktycznie leży na sercu los pisma.

Zamiast kreować politykę medialną PZA, kreować politykę „Taternika”, działania Marcina sprowadzały się do antypromocji Związku i pisma na forach internetowych.

O braku jakiegokolwiek kontaktu, zainteresowania się promocją można również powiedzieć w przypadku COS PZA Betlejemka oraz Speed Wall - ściany wspinaczkowej posiadającej homologację IFSC.

Podsumowując warto także przypomnieć, iż to przewodniczący Komisji Mediów krytykował Zarząd za brak polityki informacyjnej w sprawie ustawy o sporcie.

Maciej Ciesielski, Arkadiusz Kamiński, Ditta Kicińska, Bogusław Kowalski, Marek Wierzbowski, Piotr Xięski, Jacek Trzemzałski, Adrian Sinkiewicz

Komisja Medyczna

Sprawozdanie z działalności w okresie 29.04-29.10.2010

W wyniku spotkania założycielskiego w Podlesicach 17.04.2010 i decyzji Zarządu PZA z 29.04.2010 powołano Komisję Medyczną:
w składzie.

- Piotr Kończakowski - Przewodniczący
- Robert Szymczak - Wiceprzewodniczący,
- Grzegorz Benke,
- Małgorzata Jędrzejczyk,
- Roman Mazik,
- Wojciech Moskal,
- Agnieszka Nieciąg,
- Paweł Podsiadło,
- Maciej Uchowicz,

km@pza.org.pl

Komisja zajmuje się problemami medyczne związane z pobytem i aktywnością człowieka w środowisku górskim oraz uprawianiem wszystkich dyscyplin zrzeszonych w Polskim Związku Alpinizmu tj. prócz klasycznej wspinaczki wysokogórskiej w obszarze naszego zainteresowania znajdują się problemy medyczne dotyczące wspinania sportowego, speleologii oraz narciarstwa wysokogórskiego.

Regularne skypekonferencje odbywają się wg. potrzeb- przeciętnie 2x/miesiąc.

Zorganizowano bezpłatną I Konferencję Medycyny Górskiej 23.10.2010 w Katowicach (organizatorzy PZA i Zakład Medycyny Sportowej i Fizjologii Wysiłku Fizycznego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach)

Ponad 170 uczestników konferencji, (strona internetowa ze streszczeniami działająca do dziś <http://konferencjamedycynygorskiej.pza.org.pl/> , broszura konferencyjna) i pełna frekwencja do końca.

Przeprowadzono szkolenia dotyczące pierwszej pomocy w górach w trakcie Kursów Tatrzańskich Letnich.

Zamieszczono materiały edukacyjne na stronie internetowej PZA w zakładce komisji.

Przetłumaczono pierwsze 3 konsensusy (standardy) KM UIAA z zakresu medycyny górskiej na j. polski (tłumaczenia dostępne zarówno na stronie UIAA jak i naszej PZA oraz FAQ choroby wysokogórskiej) na język polski)

W planach:

- stworzenie rejestru zdarzeń „eventów” medycznych związanych z działalnością „górką” na terenie RP i z udziałem Polaków we współpracy z Komisją Bezpieczeństwa
- stworzenie rejestru lekarzy związanych z medycyną górską w Polsce stworzenie tym samym sieci ułatwiającej dostęp do placówek i fachowców, którzy mogą pomóc ofiarom ww. eventów górskich, także praca na rzecz powstania grupowego ubezpieczenia nw i kosztów leczenia.
- stworzenie rejestru polskich publikacji medycznych w czasopiśmie recenzowanych i popularnych
- prowadzenie badań naukowych z zakresu medycyny górskiej- zorganizowanie wyjazdu/wyprawy badawczej w 2011 roku (w grę wchodzi ew. alpejskie laboratoria badań wysokościowych- Capp.Regina Merheritta, Jungfraujoch, Vallot)
- pomoc w rozwiązaniu problemu lekarskich badań okresowych dla zawodników PZA (jesteśmy w trakcie sporządzania wykazu poradni sportowo-lekarskich w których można by wykonać ww. badania.) Do rozważenia pokrycie części lub całej kwoty przez PZA- chodzi o to by zawodnicy nie uciekali w dzikie zawody poza strukturami PZA.
- kontynuacja szkoleń dla kursów letnich i zimowych
- prowadzenie szkoleń dla wypraw PZA
- współpraca z Komisją Medyczną UIAA i Komisjami Medycznymi innych krajów. Zasadne byłoby wydelegowanie 1-2 osób przez PZA spośród członków komisji do KM UIAA.
- II Konferencja Medycyny Górskiej w Katowicach. X.2011.

Katowice 29.10.2010

Piotr Kończakowski, przewodniczący Komisji Medycznej PZA

piotr.konczakowski@pza.org.pl

Tel. 601439319

„Taternik” Sprawozdanie redakcji

TREŚĆ PISMA

W ciągu trzech lat, licząc od poprzedniego walnego zjazdu, trzykrotnie zmieniał się redaktor naczelny „Taternika”. Po Januszu Kurczabie stanowisko to objęła w pierwszej połowie 2008 r. Jagoda Adamczyk-Ceranka, w grudniu 2009 r. – niżej podpisana Renata Wcisło. Sprawozdanie to obejmuje zatem okres 10 miesięcy, od grudnia 2009 r. do listopada 2010 r.

Warto podkreślić, że zarówno Janusz Kurczab, jak i Jagoda Adamczyk-Ceranka obecnie stale współpracują z „Taternikiem”, pomagając również w redagowaniu pisma. Ogromny wkład w tworzenie kwartalnika mają także Józef Nyka i Grzegorz Głazek, którzy na co dzień służą radą i pomocą merytoryczną. W przygotowanie ostatnich numerów pisma zaangażowali się również: Ditta Kicińska, Bogusław Kowalski, Mariusz Szelerewicz, Władysław Janowski, Maciej Ciesielski, Jakub Radziejowski. Z każdym nowym numerem „Taternik” zyskuje kolejnych stałych Współpracowników. Na przykład Michał Krukar zajął się wspinaczką sportową, Krzysztof Banasik – Tatrami, Wojciech Święcicki powrócił do pisania o sprawach szkoleniowych, Wojciech Szatkowski, Paweł Kukurowski oraz Aleksander Kwiatkowski dbają o dział historyczny. Są też inni cenieni Autorzy tekstów i fotografii, trudno tu wymienić wszystkich. To cieszy, zwłaszcza że „Taternik” nie płaci za materiały, a jednak nie ma większego problemu, by namówić kolejne osoby do współpracy, także z zagranicy.

W tym miejscu chciałabym szczególnie podziękować Autorom, Współpracownikom oraz tym, którzy poświęcają swój cenny czas i angażują się w tworzenie i wydawanie „Taternika”. Tych osób jest naprawdę wiele.

Dużą pomocą służy Biuro PZA i Zarząd, zwłaszcza Ditta Kicińska, Bogusław Kowalski, Maciej Ciesielski, Piotr Xięski i Marek Wierzbowski. Redaktor „Taternika” angażuje się też w pomoc w przygotowywaniu i redagowaniu niektórych dokumentów PZA i promocję Związku.

Warto dodać, że od ponad dwóch lat mamy profesjonalny skład. Od 2008 r. zajmuje się nim Wojciech Roliński (jest również nieoceniony w projektowaniu graficznym pisma).

W ostatnich miesiącach największy nacisk położono na zawartość pisma – w kwartalniku coraz mniej skupiamy się na relacjach z wypraw, opisując je bardziej esencjonalnie (lub szerzej na będącej w rozbudowie stronie internetowej „Taternika”). „Taternik” 2/2010 zawierał trzy duże bloki dyskusyjne i zrealizował tematykę z czterech dyscyplin wchodzących w skład PZA. „Taternik” 3/2010 jest numerem wybitnie tatrzańskim, historycznym, drugim wiodącym tematem jest etyka i komercja w górach. Te bloki tematyczne są próbą odnalezienia się pisma na rynku, na którym – w szybkości przekazywania bieżących informacji – wygrywają portale internetowe i miesięczniki.

INTERNET

Od kilku miesięcy trwa rozbudowa strony „Taternika”. To zasługa Tomasza Kuglera. Już obecnie strona jest zmodyfikowana i oprócz informacji o zawartości kolejnych numerów i możliwości zakupu materiałów archiwalnych, zawiera inne wiadomości. Jest to także miejsce w sieci, w którym zamieszczane są reklamy sponsorów i partnerów. Być może w przyszłości – po zakończeniu rozbudowy – znajdą się tu także informacje w języku angielskim.

Ku końcowi dobiega digitalizacja e-Taternika, nad którą od wielu miesięcy pracuje

Zbigniew Sołtys. Na stronie internetowej dostępnych jest już większość archiwalnych wydań, wersję 150 dpi można pobrać bezpłatnie, 300 dpi – wpłacając 5 zł na Fundusz Berbeki. Natomiast cztery ostatnie numery e-Taternika są płatne, cena wynosi 5 zł (również wspierany jest Fundusz Berbeki).

PROMOCJA I REKLAMY

W ostatnich 10 miesiącach większy nacisk redaktor położył na promocję pisma – oprócz tradycyjnego już wysyłania informacji o nowych numerach „Taternika” do klubów zrzeszonych w PZA i na inne, zaprzyjaźnione strony internetowe, banery oraz loga pisma pojawiły się na wielu nowych portalach. Są to strony informacyjne, społecznościowe, klubowe, prywatne (w sumie ok. 50). Od pięciu miesięcy współpracujemy z popularnym portalem www.wspinanie.pl, który reklamuje „Taternika” (duży baner). Banery są wymieniane na bieżąco, we współpracy redaktora z grafikiem. W ciągu kilku miesięcy powstało ich ponad 10.

Redaktor stara się zabiegać o sponsorów, co jest oczywiście niezwykle trudne, jednak reklamy są w każdym numerze pisma. Spotkałam się z uwagami, że w niektórych miejscach nie powinno być płatnych ogłoszeń, np. na drugiej stronie okładki. Sama chętnie zamieściłabym tu piękną fotografię, strony okładkowe są jednak atrakcyjne dla reklamodawców, a przecież to oni są podstawą dalszej egzystencji i rozwoju pisma.

NAKLAD I DYSTRYBUCJA

Nakład pisma oscyluje między 3200 a 3500 egzemplarzy w druku. Warto dodać, że nakład numeru 4/2009 został wyczerpany, zostało zaledwie kilka sztuk numerów 1/2010 i 2/2010. Natomiast „Taternika” w wersji elektronicznej zamawia mniej więcej ok. 100 osób.

Podczas Sejmiku Prezesów, w marcu br., rozmawialiśmy o zmianie formy dystrybucji i sprzedaży pisma w EMPiK-ach. Ta kwestia jednak nie zależy od redaktora. Zasady dystrybucji kwartalnika w wersji drukowanej reguluje umowa spisana między PZA a wydawcą „Taternika” – Antykwariatem Górskim „Filar” Henryka Rączki w Kielcach. Jest to wyłączny dystrybutor wersji drukowanej, kwartalnik można kupić również w wybranych sklepach górskich. Henryk Rączka nie jest zainteresowany EMPiK-iem, tłumacząc to bardzo niekorzystnymi warunkami finansowymi, jakie stawia firma wydawcom.

Dobrze byłoby, gdyby każdy z klubów – jak dawniej – otrzymywał pismo bezpłatnie. W tej sprawie rozmawiałam z Sekretarzem Generalnym PZA, Markiem Wierzbowskim, który stwierdził, że sprawę warto przeanalizować pod koniec roku lub na początku przyszłego – pod kątem możliwości finansowych PZA i wpływów z reklam.

Wydaje się, że „Taternik” mógłby zwiększyć swoją objętość – są cenni autorzy, są teksty, można byłoby też pomyśleć o foliowanej okładce, a także o zmianie częstotliwości wydawania pisma – z kwartalnika na dwumiesięcznik.

Sprawozdanie to obejmuje okres ostatnich 10 miesięcy, podczas których skupiłam się na poziomie merytorycznym pisma i promocji, by jednak mówić o efektach, potrzeba dalszych wielomiesięcznych wysiłków redaktora we współpracy z Autorami, Współpracownikami, Biurem PZA, Zarządem i Wydawcą.

Za okazaną pomoc i zaufanie jeszcze raz dziękuję.

Renata Wcisło

Zespół Łączności Radiowej

Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010

Utworzony 31 lat temu Zespół kontynuował wykonywanie przyjętych obowiązków, do których należały:

- Konserwacja i utrzymywanie w stanie sprawności sieci radiotelefonicznej PZA w Tatrach. Sieć ta działa nieprzerwanie już od 33 lat w COS Betlejemka. W radiotelefony wyposażane były również wszystkie obozowiska PZA, które zgłaszały taką potrzebę. Ostatnio z tego udogodnienia korzystało tylko obozowisko na Rąbaniskach - do jego likwidacji po letnim sezonie 2009. Instruktorzy szkolący poza COS też mogą pożyczać w Betlejemce radiotelefony pracujące w tatrzańskiej sieci radiotelefonicznej PZA, ale korzystają z tego rzadko. Po ostatnich uzgodnieniach na całorocznym wyposażeniu Betlejemki pozostaje 10 dobrej klasy radiotelefonów noszonych YAESU i radiostacja bazowa MOTOROLA. Wszystkie te radiotelefony, w razie wyższej konieczności, mają techniczną i formalną możliwość łączenia się z siecią radiotelefoniczną TOPR.
- Modernizacje i utrzymywanie w ruchu innych urządzeń elektronicznych w Betlejemce. Należą do nich: system alarmowy chroniący obiekt przed włamaniami i wizytami niedźwiedzi, złożony z 4 czujników ruchu, 2 syren, sygnalizatorów optycznych i dźwiękowych, oraz system zasilania awaryjnego, dostarczający energię elektryczną w przypadku zaniku napięcia w sieci. System ten, po podłączeniu Betlejemki do krajowej sieci energetycznej, działa nadal i w razie awarii sieci potrafi zasilić w energię elektryczną podstawowe urządzenia elektroniczne przez okres kilku dni.
- Zaopatrywanie w sprzęt łączności wypraw, głównie organizowanych przez Związek i zrzeszone w nim kluby. W mijającej kadencji zespół wyposażył w lokalną łączność radiową 35 wypraw i w łączność satelitarną - 14 wypraw. Są to liczby rekordowe od czasu utworzenia Zespołu. Oprócz sprzętu do lokalnej i satelitarnej łączności wyprawy pożyczały z PZA altimetry, odbiorniki GPS oraz solarny system zasilania.
- Udzielanie porad i pomocy technicznej kolegom, którzy postanowili zaopatrzyć się we własny sprzęt łączności.

W ostatnim okresie większość wypraw dbała o pożyczony sprzęt i zwracała go w terminie. Notowano jedynie straty drobniejszego, chociaż trudnego do odzyskania osprzętu, takiego jak mikrofonogłośniki, anteny, pokrowce.

Dużym osiągnięciem zespołu w mijającej kadencji było zakupienie dwóch kolejnych, małych telefonów satelitarnych: Thuraya SO2510 i Inmarsat IsatPhone PRO. Zakupiono również dwa minikomputery z osprzętem, Asus Eee PC 701 i Asus Eee PC 901, pozwalające na połączenie z Internetem przez telefony satelitarne.

Wyposażenie PZA w radiotelefony do użytku w Tatrach można uznać za wystarczające. Również liczba radiotelefonów noszonych do użytku na wyprawach wydaje się być dostateczna, zwłaszcza że zmniejszone zapotrzebowanie na takie radiotelefony w Tatrach

pozwoili przesunąć część z nich do puli wyprawowej. Trzy posiadane telefony satelitarne te¿ powinny zaspokoić aktualne potrzeby wypraw. Nie mamy tylko telefonu satelitarnego pozwalającego na łączność z biegunami i okolicami podbiegunowymi (Iridium), ale plany taryfowe tej sieci są bardzo niekorzystne przy naszym sposobie korzystania z telefonu. Warto byłoby natomiast rozbudować solarny system zasilania o dodatkowe, lekkie i dużej mocy baterie słoneczne. Szczegółowy wykaz sprzętu przeznaczanego do pożyczania wyprawom znajduje się na stronie internetowej PZA.

Wszystkie prace prowadzone w Zespole Łączności, bieżące naprawy sprzętu, jego konserwacje, wykonywane są społecznie, a niezbędne wydatki na zakup nowych urządzeń, części zamiennych i zużywających się akumulatorów oraz na urzędowe opłaty finansowane są z wpływów za wypożyczenie sprzętu wyprawom.

W mijającej kadencji Zespół początkowo pracował w dwuosobowym składzie: Piotr Morawski i Bogdan Jankowski, a po śmierci Piotra Morawskiego w kwietniu 2009 – w Zespole pozostał tylko niżej podpisany. Aktualny zakres prac prowadzonych przez Zespół zaczyna przekraczać siły i możliwości czasowe jednego człowieka. Dlatego konieczne będzie rozbudowanie w najbliższym czasie składu osobowego Zespołu.

Bogdan Jankowski

Zespół ds. UKS-ów i sportu powszechnego **Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010**

Zespół: Grzegorz Tucki, Grzegorz Gajaszek, Robert Grabowicz funkcjonował w w/w składzie od momentu powołania w 2007 r.

Realizował następujące zadania:

- organizacja Pucharu Polski UKS – w latach 2006-2010 odbyły się 4 edycje Pucharu Polski UKS-ów, obecnie realizowana jest piąta edycja. Zawody są ofertą startów dla młodszych grup wiekowych: dzieci, młodzików i juniorów młodszych na szczeblu ogólnopolskim i śmiało można stwierdzić – na takim samym poziomie, zarówno organizacyjnym, jak i wyszkolenia. Frekwencja na zawodach przekracza regularnie 60-70 startujących zawodników i zawodniczek. Najlepszym przykładem poziomu zawodów jest zeszłoroczna Mistrzyni Świata Juniorów – Aleksandra Rudzińska, która rozpoczęła starty właśnie w Pucharze Polski UKS-ów.
- organizacja zgrupowań UKS - od 2007 r. corocznie organizowaliśmy zgrupowanie najlepszych zawodników uczestniczących w Pucharze Polski UKS-ów, na tygodniowym zgrupowaniu w naturalnych skałkach /przełom czerwca i lipca/, listę uczestników uzgadnialiśmy z opiekunami kadry narodowej juniorów.
- Współpraca z KWS PZA i z Zarządem PZA na polu sportu powszechnego – realizowaliśmy dwa powyższe punkty, wspólnie z KWS PZA zorganizowaliśmy w ubiegłym roku /25-26.09/ konferencję unifikacyjną we wspinaczce sportowej. Zainteresowanie konferencją było bardzo duże, uczestniczyło ponad 60 instruktorów

i trenerów z całej Polski. W roku 2010 pragniemy powtórzyć pomysł z konferencją, z poszerzonym programem, bogatszym o sugestie zawarte w ankietach zeszłorocznej konferencji.

- przygotowywanie wniosków i sprawozdań do Ministerstwa Sportu – ogółem przygotowaliśmy 10 ofert na realizację naszych projektów, wszystkie zrealizowaliśmy w terminie, ze wszystkich rozliczyliśmy się również w terminie. Suma pozyskanych środków w ramach konkursów MSiT „Sport wszystkich dzieci” to około 130 tysięcy zł.

Opracowali: Grzegorz Tucki, Grzegorz Gajaszek, Robert Grabowicz

Sprawozdanie z działalności Inicjatywy Środowisk Wspinaczkowych „Nasze Skały”

IŚW „Nasze Skały” powstała w maju 2008 roku, jako organizacja reprezentująca wspinaczy skalnych (zarówno zrzeszonych w klubach PZA jak i niezrzeszonych), w nieskrępowanym dostępie do rejonów skałkowych Polski. Jej powstanie zostało „wymuszone” przez coraz większe ograniczenia możliwości wspinania w kolejnych ogródkach skalnych. Z jednej strony przepisy związane z ochroną przyrody stały się bardziej restrykcyjne, a raczej lepiej respektowane, z drugiej zaś strony wiele rejonów, w których znajdują się skałki, zmieniło właściciele – na takich, którzy nie życzą sobie obecności wspinaczy na terenie swoich nieruchomości.

IŚW „Nasze Skały” nie ma osobowości prawnej. Do 2009 roku znajdowała się w strukturach Fundacji Wspierania Alpinizmu Polskiego im. Jerzego Kukuczki, od jesieni 2009 jest umocowana organizacyjnie w Polskim Związku Alpinizmu.

Nad działaniami IŚW „Nasze Skały” sprawuje pieczę Rada. Przewodniczącym Rady jest Mariusz Biedrzycki (pomysłodawca i spiritus movens Inicjatywy), a w składzie znajdują się ponadto:

Piotr Dróżdź (Góry), Miłosz Jodłowski (Uniwersytet Jagielloński), Jerzy Natkański (Fundacja Kukuczki), Wojciech Słowakiewicz (wpinanie.pl), Jacek Trzemzałski (Magazyn Górski), Piotr Xięski (Polski Związek Alpinizmu).

Praca w Naszych Skałach oparta jest na wolontariacie wielu ludzi. Pracownikiem etatowym jest dyrektor operacyjny, którego funkcję pełni Włodzimierz Porębski, a w oparciu o umowy cywilno - prawne i monitoring zestawień określających realizację zadań dla IŚW Nasze Skały pracują odpłatnie również: Michał Kajca - fundraiser i Marek i Emilia Karneccy - projekty graficzne.

Główna działalność IŚW „Nasze Skały” to negocjacje z prywatnymi właścicielami, władzami samorządowymi oraz organami ochrony przyrody – głównie Regionalnymi Dyrekcjami Ochrony Środowiska, Dyrekcjami Parków Krajobrazowych, Nadleśnictwami – terenów, na których znajdują się rejonu wspinaczkowe.

Od początku istnienia ISW „Nasze Skały udało się przywrócić do wspinania kilka rejonów wcześniej zamkniętych, oraz uratować przed zamknięciem kilkanaście rejonów.

W trakcie działalności ISW „Nasze Skały” zorganizowała także duże akcje ogólnopolskie i lokalne, np. ekiperskie – m.in. wyposażając w stałe punkty asekuracyjne: Dolinę Kobylańską oraz Okiennik Wielki, wiele akcji sprzątnięcia ogródków wspinaczkowych, akcje odkrzaczania itp.

IŚW „Nasze Skały” złożyła trzy wnioski unijne do Centrum Koordynacji Projektów Środowiskowych (jeden w roku 2009 – wniosek nie otrzymał dofinansowania ze względu na brak pieniędzy; oraz dwa w roku 2010 – jeden przeszedł pozytywnie ocenę formalną i oczekuje oceny merytorycznej, drugi jest na etapie oceny formalnej), dotyczące uzupełnienia stałych punktów asekuracyjnych na terenach skałkowych województw śląskiego i małopolskiego w celu ochrony muraw kserotermicznych, wapiennych ścian skalnych oraz jaskiń.

Inicjatywa zorganizowała duże akcje promocyjne, drukując plakaty, ulotki i reklamy w periodykach i internetowych serwisach górskich (przygotowanie materiałów reklamowych było możliwe dzięki społecznej pracy wielu ludzi, w tym czołowych wspinaczy Polski oraz uprzejmości redakcji reklamodawców. Promowaliśmy IŚW „Nasze Skały” na wielu festiwalach i innych imprezach górskich

Dziękujemy za wsparcie finansowe Klubom, firmom i wszystkim osobom które wpłaciły pieniądze na działalność Naszych Skał – czy to w postaci przekazania Fundacji Kukuczki 1 % należnego podatku, czy też przez spontaniczne wpłaty darowizn na konto w PZA.

Biorąc pod uwagę potencjał polskiego rynku outdoorowego oraz liczbę wspinaczy odwiedzających polskie ogródki skalne, wsparcie finansowe jest niewystarczające na pokrycie kosztów działalności IŚW „Nasze Skały”, co stawia pod znakiem zapytania dalsze istnienie Inicjatywy.

Włodzimierz Porębski

Sąd Koleżeński

Sprawozdanie z działalności w latach 2007-2010

W mijającej kadencji Sąd Koleżeński (SK) pracował w wybranym przez Walny Zjazd Delegatów w składzie:

1. Andrzej Sobolewski – Przewodniczący
2. Hanna Wiktorowska
3. Kacper Gradoń
4. Ryszard Kowalewski
5. Janusz Majer

Do dnia 10 września 2010 r. wpłynęły do SK PZA – 4 sprawy:

- Sprawa przekroczenia zasad etyki taternickiej i odpowiedzialności za słowa, podczas polemiki na forum internetowym, w dniu 19.02.2008 r.; dotyczyła ona negatywnej oceny przebiegu wypadku związanego ze śmiercią. Sąd Koleżeński ocenił sprawę jako precedensową i w konsekwencji uznał, że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego odnośnie zarzutów do pozwanego, wymaga szczegółowego dochodzenia i oceny merytorycznej okoliczności wypadku górskiego związanego ze śmiercią.

Zgodnie z wieloletnim doświadczeniem tę funkcję spełniała Komisja Bezpieczeństwa Górskiego PZA. Do jej zadań należało przeprowadzenie dochodzenia (przyczyny,

okoliczności, wnioski), bądź dokonywanie oceny merytorycznej wypadku łącznie z weryfikacją dokumentów dochodzeniowych, przygotowanych przez Komisję Powypadkową danego klubu PZA.

W związku z powyższym SK PZA wystąpił do Zarządu PZA (pisma: z dnia 29.05.2008 i 30.12.2008) o powołanie organu pomocniczego do reprezentowania naszego środowiska w sprawach bezpieczeństwa i wypadków górskich. Zarząd PZA w piśmie z dnia 12.01.2009 wydał opinię, że „władzę mającą prawo do wydawania decyzji w postaci uchwał i dezyderatów jest WZD PZA”. Na tym tle SK PZA zawiesił omawianą sprawę do decyzji WZD PZA z wnioskiem o powołanie Komisji Bezpieczeństwa Górskiego PZA.

- Sprawa odpowiedzialności za słowa podczas polemiki na forum internetowym, w dniu 21.11.2007: wobec uzyskania pisemnego oświadczenia od pozwanej osoby, o wycofaniu w dniu 22.11.2007 całej wcześniejszej wypowiedzi – SK PZA postanowił o oddaleniu sprawy.
- Sprawa odpowiedzialności za słowa podczas wypowiedzi na forum internetowym, w dniu 19.05.2008: wobec uzyskania pisemnego oświadczenia od pozwanej osoby, że w tej sprawie była to wypowiedź jednostkowa i nieprzemyślana; ponadto pozwana osoba nie jest członkiem klubu zrzeszonego w PZA – SK PZA postanowił o niewszczygnięciu postępowania sądowego.
- Sprawa przekroczenia granicy dobrych obyczajów w informacji internetowej z dnia 21.01.2010: SK PZA ocenił, że zarówno forma, jak i treści zawarte w informacji nie kwalifikują się do powództwa przez osobę fizyczną, a dotyczą zarzutów pod adresem pracy i oceny Komisji Narciarstwa Wysokogórskiego PZA, której władze mogą wystąpić o postępowanie dyscyplinarne do Komisji Dyscyplinarnej PZA ds. zawodów sportowych bądź w szczególnej sytuacji do SK PZA. Wobec braku odpowiedzi ze strony KNW PZA – SK PZA sprawę oddalił.

Wszystkie omówione powyżej sprawy zostały przez Sąd Koleżeński PZA szczegółowo i obszernie uzasadnione w pismach kierowanych do wnioskodawców i pozwanych, a także były one omawiane w rozmowach telefonicznych członków SK z zainteresowanymi osobami.

Andrzej Sobolewski - Przewodniczący SK PZA

Obowiązujący

STATUT Polskiego Związku Alpinizmu

Rozdział 1.

Nazwa, teren działania, siedziba władz i charakter prawny

1.

Związek stowarzyszeń nosi nazwę: POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU (w skrócie PZA), zwany dalej „PZA”.

2.

Terenem działania PZA jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą władz m.st. Warszawa.

3.

PZA jest zarejestrowanym związkiem stowarzyszeń kultury fizycznej i posiada osobowość prawną.

4.

PZA może być członkiem międzynarodowych organizacji alpinistycznych oraz speleologicznych i jest reprezentantem alpinizmu polskiego w stosunkach z zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami alpinistycznymi.

5.

PZA może posiadać odznaki organizacyjne i używać pieczęci z nazwą stowarzyszenia, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Rozdział 2.

Cele i środki działania

6.

Celem PZA jest rozwijanie polskiego alpinizmu, przez który rozumie się wszelkie sporty wymagające umiejętności wspinaczkowych.

7.

PZA realizuje swoje cele przez:

1. zrzeszenie klubów i innych organizacji społecznych których członkowie uprawiają alpinizm,
2. sprawowanie wszechstronnej opieki szkoleniowej i wychowawczej nad członkami organizacji zrzeszonych w PZA oraz kontroli przestrzegania przez nich oraz przez członków PZA statutu, postanowień i regulaminów oraz przepisów i zasad uprawiania alpinizmu,
3. czuwanie nad zachowaniem należytego poziomu etycznego wśród członków klubów i organizacji alpinistycznych oraz trenerów i instruktorów,
4. kontakty z podobnymi organizacjami sportowymi za granicą,
5. prowadzenie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA ,
6. ustalenie zasad i instrukcji oraz projektów w zakresie szkolenia, bezpieczeństwa i działalności sportowej dotyczących alpinizmu,
7. propagowanie i popularyzowanie alpinizmu,

8. współpracę z placówkami naukowymi na polu zagadnień związanych z problematyką górską i sportową,
9. współdziałanie z instytucjami oraz organizacjami zainteresowanymi sprawami alpinizmu,
10. popieranie i ułatwianie działalności alpinistycznej w kraju i za granicą w szczególności działalności sportowej, treningowej, szkoleniowej eksploracyjno-dokumentacyjnej, prowadzenie własnej bazy noclegowej w rejonach górskich i skałkowych dla członków organizacji zrzeszonych w PZA, popieranie i ułatwianie wyjazdów alpinistycznych oraz organizowanie centralnych imprez alpinistycznych,
11. propagowanie i wspieranie inicjatyw proekologicznych związanych z obszarami działania członków Związku,
12. kontrolowanie i koordynowanie działalności organizacji będących członkami PZA w zakresie wynikającym ze statutowych zadań PZA,
13. inicjowanie i podejmowanie, z zachowaniem obowiązujących przepisów, innej działalności zmierzającej do realizacji statutowych celów i zadań PZA,
14. rozwój, promowanie i ochrona Ruchu Olimpijskiego w Polsce, zgodnie z Kartą Olimpijską.

Rozdział 3. Członkowie PZA

8.

1. Członkowie PZA dzielą się na:
 1. członków zwyczajnych,
 2. członków honorowych.
2. Członkami zwyczajnymi PZA są:
 1. kluby posiadające osobowość prawną, działające w zakresie Alpinizmu,
 2. inne organizacje alpinistyczne działające na podstawie regulaminów.
3. Członków wymienionych w ust. 2 przyjmuje Zarząd PZA na podstawie pisemnego zgłoszenia.
4. Pisemne zgłoszenia organizacji działających na podstawie regulaminu powinny być akceptowane przez ich nadrzędne organizacje, posiadające osobowość prawną.

9.

Członkowie zwyczajni PZA mają prawo do:

1. brania udziału przez swoich delegatów z głosem stanowiącym w Walnych Zjazdach Delegatów,
2. zgłaszania wniosków i postulatów do władz PZA oraz oceniania ich działalności,
3. brania udziału przez swoich reprezentantów w sportowych i szkoleniowych imprezach alpinistycznych,
4. organizowania we własnym zakresie imprez i wypraw sportowych oraz imprez szkoleniowych,
5. korzystania z pomocy PZA przy organizacji imprez oraz korzystania z pomocy i poparcia władz i organów PZA w ramach jego zadań określonych niniejszym statutem.

10.

Członkowie zwyczajni PZA są obowiązani do:

1. aktywnej działalności na rzecz rozwoju i podnoszenia poziomu alpinizmu,

2. przestrzegania statutu, regulaminów oraz innych przepisów obowiązujących w alpinizmie,
3. przestrzegania zasad etyki taternickiej,
4. wnoszenia opłat i opłacania stałych składek członkowskich.

11.

1. Członkostwo zwyczajne PZA ustaje w przypadku:
 1. wystąpienia zgłoszonego na piśmie do Zarządu,
 2. skreślenia przez Zarząd z listy członków w przypadku nie zapłacenia składek za okres co najmniej jednego roku ,
 3. wykluczenia, jeżeli członek PZA w sposób istotny naruszył interesy PZA lub postanowienia niniejszego statutu,
 4. rozwiązania się organizacji, będącej członkiem PZA.
2. Członek zwyczajny PZA może być zawieszony w prawach członkowskich przez Zarząd PZA w przypadku naruszenia postanowień niniejszego statutu.
3. Członkowi zawieszonemu lub wykluczonemu ze PZA przysługuje prawo odwołania się do Walnego Zjazdu Delegatów w terminie 30 dni od doręczenia członkowi uchwały o zawieszeniu lub wykluczeniu.
4. Wystąpienie, skreślenie z listy członków lub wykluczenie z PZA nie zwalnia członka PZA z obowiązku uregulowania majątkowych zobowiązań w stosunku do PZA.

12.

1. Godność członka honorowego PZA nadaje Walny Zjazd Delegatów na wniosek Zarządu osobom fizycznym szczególnie zasłużonym dla rozwoju alpinizmu.
2. Członkowie honorowi PZA mają prawo do brania udziału w Walnych Zjazdach Delegatów z głosem doradczym.
3. Członkowie honorowi są obowiązani do działalności na rzecz rozwoju i popularyzowania alpinizmu.
4. Członkowie honorowi zwolnieni są z opłacania składek członkowskich.

Rozdział 4. Władze PZA

13.

Władzami PZA są:

1. Walny Zjazd Delegatów,
2. Zarząd,
3. Prezydium,
4. Komisja Rewizyjna,
5. Sąd Koleżeński.

14.

Kadencja władz PZA trwa trzy lata, a ich wybór odbywa się w głosowaniu tajnym lub jawnym w zależności od uchwały Walnego Zjazdu Delegatów.

Walny Zjazd Delegatów

15.

Najwyższą władzą PZA jest Walny Zjazd Delegatów.

16.

Do kompetencji Walnego Zjazdu Delegatów należy:

1. uchwalanie generalnych kierunków całokształtu działalności,

2. rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdania z działalności ustępujących władz PZA,
3. udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi na wniosek Komisji Rewizyjnej,
4. wybór Prezesa PZA, Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,
5. uchwalanie zmian w statucie,
6. nadawanie godności członka honorowego,
7. uchwalanie wysokości opłat i stałych składek członkowskich ,
8. ustalanie wymogów kwalifikacyjnych, jakim winni odpowiadać członkowie organizacji zrzeszonych w PZA,
9. podejmowanie uchwały o rozwiązaniu się PZA,
10. rozpatrywanie innych spraw wniesionych pod obrady Walnego Zjazdu Delegatów przez władze PZA, członków PZA i delegatów.

17.

W Walnym Zjeździe Delegatów biorą udział:

1. z głosem stanowiącym delegaci wybrani na walnych zebraniach wszystkich członków PZA według jednolitego klucza wyborczego, który ustala liczbę delegatów w stosunku 1 delegat na 100 członków uznających daną organizację za macierzystą wg stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego Walny Zjazd Delegatów,
2. z głosem doradczym członkowie władz PZA,
3. zaproszeni goście.

18.

1. Walne Zjazdy Delegatów mogą być zwyczajne lub nadzwyczajne.
2. Zwyczajny Walny Zjazd Delegatów odbywa się raz na trzy lata w miejscu i terminie ustalonym przez Zarząd.
3. Nadzwyczajny Walny Zjazd Delegatów może być zwołany:
 1. uchwałą Zarządu,
 2. na pisemne żądanie co najmniej 1/2 liczby członków PZA,
 3. na pisemny wniosek Komisji Rewizyjnej.
 4. Nadzwyczajny Walny Zjazd Delegatów winien być zwołany przez Zarząd w terminie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwały, otrzymania żądania lub zgłoszenia wniosku przewidzianego w ust. 3 i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

19.

1. Uchwały Walnego Zjazdu Delegatów zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby delegatów.
2. O terminie, miejscu i porządku obrad Walnego Zjazdu Delegatów Zarząd zawiadamia delegatów co najmniej na 30 dni przed terminem Zjazdu.
3. Mandaty Delegatów zachowują ważność do następnych wyborów Delegatów na Walny Zjazd i są ważne w przypadku zwołania przed tym terminem Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów.

Zarząd PZA

20.

1. Zarząd składa się z 8 do 12 członków.
2. Zarząd konstituuje się na swym pierwszym posiedzeniu, któremu przewodniczy nowo wybrany prezes, wybierając ze swego grona Prezydium składające się z prezesa dwóch wiceprezesów, sekretarza generalnego i skarbnika.
3. Zarząd uchwała regulamin, który szczegółowo ustala jego organizację i tryb pracy.

21.

Do kompetencji Zarządu należy:

1. kierowanie działalnością PZA,
2. reprezentowanie PZA na zewnątrz,
3. zarządzanie majątkiem i finansami PZA w ramach zatwierdzonego budżetu,
4. nadzorowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności członków PZA,
5. przyjmowanie, skreślanie z listy członków, zawieszanie w prawach członka oraz wykluczanie członków zwyczajnych PZA,
6. ustalanie planów działania i budżetów rocznych PZA,
7. ocena działalności klubów i organizacji zrzeszonych w PZA,
8. zwoływanie walnych zjazdów Delegatów,
9. powoływanie komisji specjalistycznych stanowiących organy doradcze i pomocnicze Zarządu,
10. opracowywanie regulaminów i innych przepisów dotyczących prowadzenia działalności alpinistycznej,
11. organizowanie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA a także nadzór nad działalnością szkoleniową prowadzoną bezpośrednio przez członków PZA oraz trenerów i instruktorów PZA,
12. nadawanie i pozbawianie uprawnień instruktorskich,
13. powoływanie kadry i reprezentacji narodowej,
14. podejmowanie uchwał niezastrzeżonych do wyłącznej kompetencji innych władz PZA.

22.

Do kompetencji Prezydium należy:

1. reprezentowanie PZA na zewnątrz,
2. zarządzanie majątkiem i finansami PZA w ramach zatwierdzonego budżetu,
3. nadzorowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności członków PZA,
4. powoływanie komisji specjalistycznych stanowiących organy doradcze i pomocnicze Zarządu,
5. opracowywanie regulaminów i innych przepisów dotyczących prowadzenia działalności alpinistycznej,
6. organizowanie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA a także nadzór nad działalnością szkoleniową prowadzoną bezpośrednio przez członków PZA oraz trenerów i instruktorów PZA,
7. nadawanie i pozbawianie uprawnień instruktorskich,
8. powoływanie kadry i reprezentacji narodowej.

23.

Posiedzenia Zarządu odbywają się nie rzadziej niż 5 razy w roku, a posiedzenia Prezydium nie rzadziej niż raz w miesiącu.

Komisja Rewizyjna

24.

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3-5 członków, w tym przewodniczącego i sekretarza.
2. Komisja Rewizyjna PZA jest powołana do przeprowadzenia co najmniej raz w roku kontroli całokształtu działalności PZA ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo - gospodarczej pod względem celowości, rzetelności i gospodarności.
3. Komisja Rewizyjna przedkłada Walnemu Zjazdowi Delegatów sprawozdania oraz posiada wyłączne prawo stawiania wniosku w przedmiocie udzielania absolutorium ustępującemu Zarządowi.

4. Komisja Rewizyjna ma prawo występowania do Zarządu z wnioskami wynikającymi z ustaleń kontroli i żądania wyjaśnień.
5. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej lub upoważniony przez niego członek Komisji może brać udział w posiedzeniach Zarządu i w posiedzeniach Prezydium z głosem doradczym.

Sąd Koleżeński

25.

1. Sąd Koleżeński składa się z 5 członków.
2. Sąd Koleżeński na swym pierwszym posiedzeniu wybierze spośród swego grona przewodniczącego i dwóch jego zastępców.
3. Sąd Koleżeński wszczyna postępowanie na wniosek strony lub z urzędu.
4. Sąd Koleżeński rozpatruje wszelkie sprawy pomiędzy:
 - o członkami organizacji zrzeszonych w PZA,
 - o członkami organizacji a organizacjami zrzeszonymi w PZA,
 - o organizacjami zrzeszonymi w PZA,
 - o organizacjami zrzeszonymi w PZA, a PZA - dotyczące postępowania niezgodnego z etyką taternicką i naruszaniem zasad współżycia społecznego.
5. Kary i sankcje pozostające do dyspozycji Sądu Koleżeńskiego ujęte są w Regulaminie Postępowania Dyscyplinarnego PZA.
6. Szczegółową organizację i tryb pracy Sądu Koleżeńskiego ustala regulamin zatwierdzony przez Walny Zjazd Delegatów PZA.

26.

1. Uchwały władz zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków, w przypadku równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego.
2. W przypadku ustąpienia lub śmierci członka władz PZA przysługuje tym władzom prawo do kooptacji, z tym, że liczba członków dokooptowanych nie może przekroczyć 1/3 liczby członków pochodzących z wyboru.

Nagrody i Kary

27.

1. PZA ma prawo nagradzania i wyróżniania działaczy i sportowców zasłużonych dla polskiego alpinizmu.
2. PZA ma prawo nakładania kar na:
 1. 1) członków PZA,
 2. 2) członków klubów i organizacji zrzeszonych w PZA,
3. Kary w imieniu PZA nakłada Sąd Koleżeński.

Rozdział 5.

28.

Majątek PZA powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dotacji, dochodów z własnej działalności, w tym gospodarczej prowadzonej według zasad określonych w odrębnych przepisach, dochodów z majątku PZA oraz z ofiarności publicznej.

29.

1. Dla ważności pism dotyczących praw i obowiązków majątkowych PZA wymagane jest współdziałanie dwóch osób: prezesa lub wiceprezesa oraz sekretarza generalnego bądź upoważnionego członka Zarządu.
2. Wszelkie postanowienia władz PZA zmierzające do uszczuplenia majątku PZA wymagają zgody organu nadzorującego i "sądu rejestrowego".

Rozdział 6.

Zmiana statutu i rozwiązanie się PZA

30.

Uchwałę w sprawie zmiany statutu lub rozwiązania się PZA podejmuje Walny Zjazd Delegatów większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy liczby delegatów.

31.

Uchwała o rozwiązaniu się PZA określi sposób likwidacji i cel na jaki przeznaczony zostanie majątek PZA.

32.

Uchwała o przeznaczeniu majątku PZA wymaga zatwierdzenia przez władzę rejestracyjną.
Statut PZA zatwierdzony w czasie WZD PZA 25.11.2007 w Podlesicach

Projekt

Statut Polskiego Związku Alpinizmu

Rozdział 1.

Nazwa, teren działania, siedziba władz i charakter prawny

1.

Związek stowarzyszeń nosi nazwę: POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU (w skrócie PZA), zwany dalej „PZA”.

2.

Terenem działania PZA jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą władz m.st. Warszawa.

3.

PZA jest zarejestrowanym związkiem stowarzyszeń kultury fizycznej i posiada osobowość prawną.

4.

PZA może być członkiem międzynarodowych organizacji alpinistycznych oraz speleologicznych i jest reprezentantem alpinizmu polskiego w stosunkach z zagranicznymi i międzynarodowymi organizacjami alpinistycznymi.

5.

PZA może posiadać odznaki organizacyjne i używać pieczęci z nazwą stowarzyszenia, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Rozdział 2.

Cele i środki działania

6.

Celem PZA jest rozwijanie polskiego alpinizmu, przez który rozumie się wszelkie sporty wymagające umiejętności wspinaczkowych.

7.

PZA realizuje swoje cele przez:

1. zrzeszenie klubów i innych organizacji społecznych których członkowie uprawiają alpinizm,
2. sprawowanie wszechstronnej opieki szkoleniowej i wychowawczej nad członkami organizacji zrzeszonych w PZA oraz kontroli przestrzegania przez nich oraz przez członków PZA statutu, postanowień i regulaminów oraz przepisów i zasad uprawiania alpinizmu,
3. czuwanie nad zachowaniem należytego poziomu etycznego wśród członków klubów i organizacji alpinistycznych oraz trenerów i instruktorów,
4. kontakty z podobnymi organizacjami sportowymi za granicą,
5. prowadzenie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA ,
6. ustalenie zasad i instrukcji oraz projektów w zakresie szkolenia, bezpieczeństwa i działalności sportowej dotyczących alpinizmu,
7. propagowanie i popularyzowanie alpinizmu,
8. współpracę z placówkami naukowymi na polu zagadnień związanych z problematyką górską i sportową,
9. współdziałanie z instytucjami oraz organizacjami zainteresowanymi sprawami alpinizmu,
10. popieranie i ułatwianie działalności alpinistycznej w kraju i za granicą w szczególności działalności sportowej, treningowej, szkoleniowej eksploracyjno-dokumentacyjnej, prowadzenie własnej bazy noclegowej w rejonach górskich i skałkowych dla członków organizacji zrzeszonych w PZA, popieranie i ułatwianie wyjazdów alpinistycznych oraz organizowanie centralnych imprez alpinistycznych,
11. propagowanie i wspieranie inicjatyw proekologicznych związanych z obszarami działania członków Związku,
12. kontrolowanie i koordynowanie działalności organizacji będących członkami PZA w zakresie wynikającym ze statutowych zadań PZA,
13. inicjowanie i podejmowanie, z zachowaniem obowiązujących przepisów, innej działalności zmierzającej do realizacji statutowych celów i zadań PZA,
14. rozwój, promowanie i ochrona Ruchu Olimpijskiego w Polsce, zgodnie z Kartą Olimpijską.

Rozdział 3. Członkowie PZA

8.

1. Członkowie PZA dzielą się na:
 1. członków zwyczajnych,
 2. członków honorowych.
2. Członkami zwyczajnymi PZA są:
 1. kluby posiadające osobowość prawną, działające w zakresie Alpinizmu,
 2. inne organizacje posiadające osobowość prawną i działające w zakresie [Alpinizmu](#) ~~styczne~~ działające na podstawie regulaminów.
3. Członków wymienionych w ust. 2 przyjmuje Zarząd PZA na podstawie pisemnego zgłoszenia.
4. Pisemne zgłoszenia organizacji działających na podstawie regulaminu powinny być akceptowane przez ich nadrzędne organizacje, posiadające osobowość prawną.

9.

Członkowie zwyczajni PZA mają prawo do:

1. brania udziału przez swoich delegatów z głosem stanowiącym w Walnych ~~Zjazdach~~ Zgromadzeniach Delegatów,
2. zgłaszania wniosków i postulatów do władz PZA oraz oceniania ich działalności,
3. brania udziału przez swoich reprezentantów w sportowych i szkoleniowych imprezach alpinistycznych,
4. organizowania we własnym zakresie imprez i wypraw sportowych oraz imprez szkoleniowych,
5. korzystania z pomocy PZA przy organizacji imprez oraz korzystania z pomocy i poparcia władz i organów PZA w ramach jego zadań określonych niniejszym statutem.

10.

Członkowie zwyczajni PZA są obowiązani do:

1. aktywnej działalności na rzecz rozwoju i podnoszenia poziomu alpinizmu,
2. przestrzegania statutu, regulaminów oraz innych przepisów obowiązujących w alpinizmie,
3. przestrzegania zasad etyki taternickiej,
4. wnoszenia opłat i opłacania stałych składek członkowskich.

11.

1. Członkostwo zwyczajne PZA ustaje w przypadku:
 1. wystąpienia zgłoszonego na piśmie do Zarządu,
 2. skreślenia przez Zarząd z listy członków w przypadku nie zapłacenia składek za okres co najmniej jednego roku ,
 3. wykluczenia, jeżeli członek PZA w sposób istotny naruszył interesy PZA lub postanowienia niniejszego statutu,
 4. rozwiązania się organizacji, będącej członkiem PZA.
2. Członek zwyczajny PZA może być zawieszony w prawach członkowskich przez Zarząd PZA w przypadku naruszenia postanowień niniejszego statutu.
3. Członkowi zawieszonemu lub wykluczonemu ze PZA przysługuje prawo odwołania się do Walnego ~~Zjazdu~~ Zgromadzenia Delegatów w terminie 30 dni od doręczenia członkowi uchwały o zawieszeniu lub wykluczeniu.
4. Wystąpienie, skreślenie z listy członków lub wykluczenie z PZA nie zwalnia członka PZA z obowiązku uregulowania majątkowych zobowiązań w stosunku do PZA.

12.

1. Godność członka honorowego PZA nadaje Walny Walne Zjazd-Zgromadzenie Delegatów na wniosek Zarządu osobom fizycznym szczególnie zasłużonym dla rozwoju alpinizmu.

2. Członkowie honorowi PZA mają prawo do brania udziału w Walnych ~~Zjazdach~~ Zgromadzeniach Delegatów z głosem doradczym.
3. Członkowie honorowi są obowiązani do działalności na rzecz rozwoju i popularyzowania alpinizmu.
4. Członkowie honorowi zwolnieni są z opłacania składek członkowskich.

Rozdział 4. Władze PZA

13.

Władzami PZA są:

1. ~~Walny Walne Zjazd~~ Zgromadzenie Delegatów,
2. Zarząd,
3. Prezydium,
4. Komisja Rewizyjna,
5. Sąd Koleżeński.

14.

Kadencja władz PZA trwa trzy lata, a ich wybór odbywa się w głosowaniu tajnym lub jawnym w zależności od uchwały Walnego ~~Zjazdu~~ Zgromadzenia Delegatów.

Walny Walne Zjazd Zgromadzenie Delegatów

15.

Najwyższą władzą PZA jest ~~Walny Walne Zjazd~~ Zgromadzenie Delegatów.

16.

Do kompetencji Walnego ~~Zjazdu~~ Zgromadzenia Delegatów należy:

1. uchwalanie generalnych kierunków całokształtu działalności,
2. rozpatrywanie i przyjmowanie sprawozdania z działalności ustępujących władz PZA,
3. udzielanie absolutorium ustępującemu Zarządowi na wniosek Komisji Rewizyjnej,
4. wybór Prezesa PZA, Zarządu, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego,
5. uchwalanie zmian w statucie,
6. nadawanie godności członka honorowego,
7. uchwalanie wysokości opłat i stałych składek członkowskich ,
8. ustalanie wymogów kwalifikacyjnych, jakim winni odpowiadać członkowie organizacji zrzeszonych w PZA,
9. podejmowanie uchwały o rozwiązaniu się PZA,
10. rozpatrywanie innych spraw wniesionych pod obrady Walnego ~~Zjazdu~~ Zgromadzenia Delegatów przez władze PZA, członków PZA i delegatów.

17.

W Walnym Zjeździe Zgromadzeniu Delegatów biorą udział:

1. z głosem stanowiącym delegaci wybrani na walnych zebraniach wszystkich członków PZA według jednolitego klucza wyborczego, który ustala liczbę delegatów w stosunku 1 delegat na 100 członków uznających daną organizację za macierzystą wg stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok wyboru delegatów Walny Zjazd Delegatów,
2. z głosem doradczym członkowie władz PZA,
3. zaproszeni goście.

18.

1. Walne Zjazdy Zgromadzenie Delegatów mogą być zwyczajne lub nadzwyczajne.
2. Zwyczajny Zwyczajne Walny Walne Zjazd Zgromadzenia Delegatów odbywa się raz na trzy lata corocznie w miejscu i terminie ustalonym przez Zarząd.
3. Nadzwyczajny Nadzwyczajne Walny Walne Zjazd Zgromadzenie Delegatów może być zwołany:
 1. uchwałą Zarządu,
 2. na pisemne żądanie co najmniej 1/2 liczby członków PZA,
 3. na pisemny wniosek Komisji Rewizyjnej.
 4. Nadzwyczajny Nadzwyczajne Walny Walne Zjazd Zgromadzenie Delegatów winien być zwołany przez Zarząd w terminie 3 miesięcy od dnia podjęcia uchwały, otrzymania żądania lub zgłoszenia wniosku przewidzianego w ust. 3 i obraduje nad sprawami, dla których został zwołany.

19.

1. Uchwały Walnego Zjazdu Zgromadzenia Delegatów zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby delegatów.
2. O terminie, miejscu i porządku obrad Walnego Zjazdu Zgromadzenia Delegatów Zarząd zawiadamia delegatów co najmniej na 30 dni przed terminem Zjazdu.
3. Kadencja delegatów trwa trzy lata. Wybory na delegatów odbywają się co trzy lata. Mandaty delegatów zachowują ważność do następnych wyborów delegatów na Walne Zgromadzenie Delegatów. Mandaty Delegatów zachowują ważność do następnych wyborów Delegatów na Walny Zjazd i są ważne w przypadku zwołania przed tym terminem Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów.

Zarząd PZA

20.

1. Zarząd składa się z 8 do 12 członków.
2. Zarząd konstituuje się na swym pierwszym posiedzeniu, któremu przewodniczy nowo wybrany prezes, wybierając ze swego grona Prezydium składające się z prezesa dwóch wiceprezesów, sekretarza generalnego i skarbnika.
3. Zarząd uchwała regulamin, który szczegółowo ustala jego organizację i tryb pracy.

21.

Do kompetencji Zarządu należy:

1. kierowanie działalnością PZA,
2. reprezentowanie PZA na zewnątrz,
3. zarządzanie majątkiem i finansami PZA w ramach zatwierdzonego budżetu,
4. nadzorowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności członków PZA,
5. przyjmowanie, skreślanie z listy członków, zawieszanie w prawach członka oraz wykluczanie członków zwyczajnych PZA,
6. ustalanie planów działania i budżetów rocznych PZA,
7. ocena działalności klubów i organizacji zrzeszonych w PZA,
8. zwoływanie Wwałnych zjazdów Zgromadzeń Delegatów,
9. powoływanie komisji specjalistycznych stanowiących organy doradcze i pomocnicze Zarządu,
10. opracowywanie regulaminów i innych przepisów dotyczących prowadzenia działalności alpinistycznej,
11. organizowanie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA a także nadzór nad działalnością szkoleniową prowadzoną bezpośrednio przez członków PZA oraz trenerów i instruktorów PZA,
12. nadawanie i pozbawianie uprawnień instruktorskich,
13. powoływanie kadry i reprezentacji narodowej,
14. podejmowanie uchwał niezastrzeżonych do wyłącznej kompetencji innych władz PZA.

22.

Do kompetencji Prezydium należy:

1. reprezentowanie PZA na zewnątrz,
2. zarządzanie majątkiem i finansami PZA w ramach zatwierdzonego budżetu,
3. nadzorowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności członków PZA,
4. powoływanie komisji specjalistycznych stanowiących organy doradcze i pomocnicze Zarządu,
5. opracowywanie regulaminów i innych przepisów dotyczących prowadzenia działalności alpinistycznej,
6. organizowanie działalności szkoleniowej dla członków organizacji zrzeszonych w PZA a także nadzór nad działalnością szkoleniową prowadzoną bezpośrednio przez członków PZA oraz trenerów i instruktorów PZA,
7. nadawanie i pozbawianie uprawnień instruktorskich,
8. powoływanie kadry i reprezentacji narodowej.

23.

Posiedzenia Zarządu odbywają się nie rzadziej niż 5 razy w roku i mogą odbywać się przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Posiedzenia Prezydium odbywają się w miarę występujących potrzeb i mogą odbywać się przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na

~~odległość. Posiedzenia Zarządu odbywają się nie rzadziej niż 5 razy w roku, a posiedzenia Prezydium nie rzadziej niż raz w miesiącu.~~

Komisja Rewizyjna

24.

1. Komisja Rewizyjna składa się z 3-5 członków, w tym przewodniczącego i sekretarza.
2. Komisja Rewizyjna PZA jest powołana do przeprowadzenia co najmniej raz w roku kontroli całokształtu działalności PZA ze szczególnym uwzględnieniem działalności finansowo - gospodarczej pod względem celowości, rzetelności i gospodarności.
3. Komisja Rewizyjna przedkłada Walnemu Zjazdowi-Zgromadzeniu Delegatów sprawozdania oraz posiada wyłączne prawo stawiania wniosku w przedmiocie udzielania absolutorium ustępującemu Zarządowi.
4. Komisja Rewizyjna ma prawo występowania do Zarządu z wnioskami wynikającymi z ustaleń kontroli i żądania wyjaśnień.
5. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej lub upoważniony przez niego członek Komisji może brać udział w posiedzeniach Zarządu i w posiedzeniach Prezydium z głosem doradczym.

Sąd Koleżeński

25.

1. Sąd Koleżeński składa się z 5 członków.
2. Sąd Koleżeński na swym pierwszym posiedzeniu wybierze spośród swego grona przewodniczącego i dwóch jego zastępców.
3. Sąd Koleżeński wszczyna postępowanie na wniosek strony lub z urzędu.
4. Sąd Koleżeński rozpatruje wszelkie sprawy pomiędzy:
 - o członkami organizacji zrzeszonych w PZA,
 - o członkami organizacji a organizacjami zrzeszonymi w PZA,
 - o organizacjami zrzeszonymi w PZA,
 - o organizacjami zrzeszonymi w PZA, a PZA - dotyczące postępowania niezgodnego z etyką taternicką i naruszaniem zasad współżycia społecznego.
5. Kary i sankcje pozostające do dyspozycji Sądu Koleżeńskiego ujęte są w Regulaminie Postępowania Dyscyplinarnego PZA.
6. Szczegółową organizację i tryb pracy Sądu Koleżeńskiego ustala regulamin zatwierdzony przez Walny Walne Zjazd-Zgromadzenie Delegatów PZA.

26.

1. Uchwały władz zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków, w przypadku równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego.
2. W przypadku ustąpienia lub śmierci członka władz PZA przysługuje tym władzom prawo do kooptacji, z tym, że liczba członków dokooptowanych nie może przekroczyć 1/3 liczby członków pochodzących z wyboru.

Nagrody i Kary

27.

1. PZA ma prawo nagradzania i wyróżniania działaczy i sportowców zasłużonych dla polskiego alpinizmu.
2. PZA ma prawo nakładania kar na:
 1. 1) członków PZA,
 2. 2) członków klubów i organizacji zrzeszonych w PZA,
3. Kary w imieniu PZA nakłada Sąd Koleżeński.

Rozdział 5.

28.

Majątek PZA powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dotacji, dochodów z własnej działalności, w tym gospodarczej prowadzonej według zasad określonych w odrębnych przepisach, dochodów z majątku PZA oraz z ofiarności publicznej.

29.

1. Dla ważności pism dotyczących praw i obowiązków majątkowych PZA wymagane jest współdziałanie dwóch osób: prezesa lub wiceprezesa oraz sekretarza generalnego bądź upoważnionego członka Zarządu.
2. ~~Wszelkie postanowienia władz PZA zmierzające do uszczuplenia majątku PZA wymagają zgody organu nadzorującego i "sądu rejestrowego".~~

Rozdział 6.

Zmiana statutu i rozwiązanie się PZA

30.

Uchwałę w sprawie zmiany statutu lub rozwiązania się PZA podejmuje ~~Walny Walne Zjazd~~ Zgromadzenie Delegatów większością 2/3 głosów w obecności co najmniej połowy liczby delegatów.

31.

Uchwała o rozwiązaniu się PZA określi sposób likwidacji i cel na jaki przeznaczony zostanie majątek PZA.

32.

Uchwała o przeznaczeniu majątku PZA wymaga zatwierdzenia przez władzę rejestracyjną.

Statut PZA zatwierdzony w czasie WZD PZA ~~2507.11.2007-2010~~ w Podlesicach